

నాటకముల సంపుటి

ర చ న

గ రి క పా టి

నవరత్నా బుక్ సెంటర్

వీలూరురోడ్ - విజయవాడ-2,

మొదటి ముద్రణ : ఏప్రిల్ 1979

• రైస్ : ఏ యస్. గ్రూప్

వెల: 10-00

ముద్రణ :

కొంకటరెడ్డి, విజయవాడ-2.

పాత్రలు

1. వక్రవర్తి
2. అరిత
3. రవికాంత్
4. మురళీధర్
5. విజయేంద్ర భాదరి
6. నాగన్న
7. భీమన్న
8. బలరాం
9. రాజారాం
10. ఆనంద్
11. చంద్రశేఖర్

మరియు

ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్

ప్రార్థన

శ్లో: 11

అ గీ.మ్ భువిమ్ యన్
 నాచిమ్ నర్వ వాజ్ఞయమ్
 ఆహన్యమ్ చంద్రతాతాది త్వమ్
 వండే స్వాతిమ్ శివమ్
 వసుశ్శివాయః - ఓమ్ వసుశ్శియాయః
 ఓమ్ వసుశ్శివాయ

శాంత :

స్వాగతమమ్మా శాంత తల్లి
 స్వాగతమమ్మా సవరన తల్లి స్వాగత
 నీ దీవెనలే మాకు నిండుగా
 నీ శోభలలో కాంతి వండగా

స్వాగతం -

స్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
 నీవద నేవలే మాకు దీక్షగా
 నీ చిరు నవ్వులే మాకు రక్షగా
 నిరతము నిన్నే మదిలో నిలుపుచు

స్వాగతం -

స్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
 వాణీవీణా న్వర రాగిణి
 పరమాధుర్య విమోహన గుణిణ
 సవరన రంజన నాట్య భంగిమల
 పొంగుచు పారలే భువన మోహిని

స్వాగతం -

సుస్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
 స్వాగతం - సుస్వాగతం

రచన , ఎం. ఎ. కామ తండ్రి డి. ఆర్. మోహన్

అ గ్గి రా ము డు

మొదటిరంగం ప్రారంభం

(అది విజయేంద్ర భూపతిగారిభవనంలో హాయిగది. ఉన్నత కుటుంబీకుల గృహాలంకరణతో ముచ్చటగా అలంకరించబడి వుంటుంది ఎడమవైపుగా బయటికి ఒక వాకిలి, కుడివైపుగా లోనికి ఒక వాకిలి, వెనుకగా లోనికి యింకొక వాకిలి ఉన్నాయి. వెనుక వాకిలివ్రక్కగా మేడమీదికి మెల్లు అమర్చబడి వుంటాయి. గదిమధ్యగా సోఫావుంది. బయటి వాకిలివయపు టేబుల్ వుంది. దానిమీద తేడియో, తెలిభోను, పత్రికలు అలా రంగడియారం వగైరా ఉన్నాయి, రేడియోమీద పూలకుండి వుంది లోని వాకిలివైపు చిన్న టేబుల్ వుంది, దానిమీద గజాకూజా, గజాగ్లాసులు ఉన్నాయి.)

(తెరలేచింది)

(లోపల్నుంచి అనిత హుషాడుగా కూచిరాగం తీస్తూ ప్రవేశించింది. ఆమెచేతిలో చక్రవర్తి ఫోటో వుంది. అనిత పొటపొడుతూ జాన్స్ చేస్తుంది.)

(పాట:- 1)

(అనికపాట)

(పాట పూర్తయింది. లోవల్నుంచి విజయేంద్ర భూపతి ప్రవేశించాడు.)

విజ: అనికా,

అని: ఏం మామయ్యా?

విజ: చాలా హాషాదుగా కవిస్తున్నావ్ ఏమిటమ్మా విశేషం?

అని: ఏమీలేదు మామయ్యా.

విజ: ఆ...నాకు తెలుసులే. మీదావ కలలోకవిించి మారాంచేసుంటాడు:

అని: పో మామయ్యా.

విజ: నాకు తెలుసుమ్మా. చక్రవర్తం చే నీకు వంచప్రాణాలు. నువ్వన్నా వాడికి అంతే.

అని: మామయ్యా,

విజ: అమ్మా?

అని: దావ ఎప్పుడొస్తాడు?

విజ: వస్తాడు.

అని: అదే..... ఎప్పుడొస్తాడు అని?

విజ: వస్తాడమ్మా. చదువు పూర్తిచేసుకొని, క్యాన్సర్ పెషియన్లుగా పట్టాపెట్టుకొని మరీ వస్తాడు. చూడమ్మా అనికా! వాడికోసం నువ్వు తాపత్రయపడుతున్నావని నాకు తెలుసు. అంతమాత్రాన పరుగెత్తుకు రావడానికి వాడు విజయవాడలో ఉన్నాడా, విజయ నగరంలో ఉన్నాడా? వాడున్నది అమెరికాలో?

అని: (బిరువుగా విట్టూర్చింది)

విజ: అనికా! నీకేగదు .. వాణ్ని చూడాలని నాకూ తాపత్రయంగానే ఉంది. వాడి రాకకోసమే నేనూ ఎదురుచూస్తున్నాను.

అని: మామయ్యా,

విజ: నా పరిస్థితి నీకు తెలియనిదా అనికా! గుండెజబ్బుతో ప్రతిక్షణం మృత్యువులో పోరాడుతున్నవాడి, ఏ క్షణంలో నా ఆయువు పరి

వనూ వమె, అత్క ఈ దేహన్నివీడి వరమాత్మలో లీనం అవుతుందో చెప్పలేను.

అవి : (అదుర్దాగా) మామయ్యా!

విజ : అవునమ్మా. నా జీవితం గాలికి రెవరెవలాడే చిన్నారి దీపం లాంటిది. నా ప్రాణజ్యోతి అరిపోయేలోగా విన్నూ, పెదబాణులు ఒకింటి వాళ్ళనుచేసి కళ్ళారాచూసి, నా బాధ్యతను నెరవేర్చుకొని వెళ్ళిపోవాలని నా కోరిక.

(బయటనుంచి రవికాంత్, మురళీధర్ వచ్చారు.)

రవి : అయితే అనితవివాహం అన్నయ్యతో నిర్ణయించారన్నమాట.

విజ : అవును.

రవి : నాన్నా.... నేను అనితను ప్రేమిస్తున్నాను.

విజ : ఆఁ

రవి : అవును. ప్రేమించడం తప్పుకాదనుకుంటాను.

అవి : నేను నిన్ను ప్రేమించడం లేదు చినదావా!

రవి : అనితా!

అవి : అవును. నేను ప్రేమిస్తున్నది, ఆరాధిస్తున్నది పెదబావను.

రవి : విజంగనా;

అవి : అవును.

విజ : అనిత అబద్ధం చెప్పడంలేదు. తన పంచప్రాణాలు చక్రవర్తి మీద పెట్టుకున్నది.

రవి : నా పంచప్రాణాలు అనితమీద పెట్టుకున్నాను.

విజ : చినదామీదా: మీ అన్నయ్యకు అనితకు వివాహం జరిపించాలనేది మీ అమ్మ అంతిమ కోరిక.

రవి : నాన్నా!

విజ : అవును రవిదామీ మీ అమ్మ మరణానంతరం ఈ చిన్నకోరిక కోరింది. నేను మాటిచ్చాను.

మూర : అలాగని పోయినవారి కిచ్చిప మాటకోశం బ్రతికున్నవారిని జాత
పెట్టడం ధర్మంకాదు మామయ్యా.

విజ : మురళీధర్.

మూర : అవును మామయ్యా.

విజ : ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?

మూర : మామయ్యా! చెల్లాయని రవిబావ మనసాళా ప్రేమించాడు.

అని : అన్నయ్యా.

మూర : అవునమ్మా. నీమీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. నువ్వే తన
జీవనజ్యోతిగా యెంచి మురిసిపోతున్నాడు.

అని : ఆఁ

రవి : ఏం అనితా, విన్ను ప్రేమించడం నేరమంటావా?

అని : అదికాదు బావా! మరి... మరి.....

రవి : నీ ప్రేమకు అర్హు డ్ని కాదంటావా?

అని : అదికాదు బావా! నువ్వు ప్రేమించడం తప్పని అనడం లేదు.
నన్ను ప్రేమించేముందు నా మనస్సు తెలుసుకోవడం నీ ధర్మం.

రవి : అనితా,

అని : అవునుబావా. నేను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నది పెదబావనే.
పెదబావే నా జీవనయాత్రలో తోడునీడ. ఆ విర్రయం నేను
ఏనాడో చేసుకున్నాను.

విజ : విన్నావా రవిబాబు.

రవి : విన్నానునాన్నా. అనితను నేను ప్రేమించానేగాని, ఆమె ప్రేమను
పొందలేకపోయాను. విజంగా అన్నయ్య ఆదృష్టవంతుడు ఈ
నుగుజాంరాని తన అర్థాంగిగా అందుకోబోతున్నాడు.

అని : బాధపడుతున్నావా బావా?

రవి : బావా! (నవ్వాడు)

అని : బావా!

రవి : లేదు అనితా! నీ ఆదృష్టానికి అనందిస్తున్నాను, విజానికి నీకు అన్నివిధాలా తగినవాడు అన్నయ్యే, అదిగాక నన్న అమ్మ కచ్చినమాట స్మరణ కాకూడదు.

విజ : చినబాబూ!

రవి : అవునునాన్నా! పరలోకంలోనున్న అమ్మ ఆత్మ బాధపడకూడదు.

విజ : బాబూరవీ! నీ మనసు అమృతకలశంతో సమానం. మీ అన్న దమ్ముల అన్యోన్యమనురాగాలు కలకాలం శాశ్వతంగా వర్తిల్లాలి.

రవి : మీ కోరిక నెరవేర్చమని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాను నాన్నా.

అని : మాటల్లో మర్చిపోయాను. మామయ్యా! మీరు మందుతీసుకునే వేళయింది.

విజ : అవునమ్మా.... నేనూ మర్చిపోయాను, పదమ్మా ... కలిసిట్టివు గానీ,

(అనిత విజయేంద్ర భూపతి లోనికి వెళ్ళారు.)

రవి : (బరువుగా నిట్టూర్చి బయటకు వెళ్ళబోయాడు.)

మూర : బావా!

రవి : (ఆగాడు) ఏమిటి బావా?

మూర : వూ... గద్ద కష్టపడి సంపాదించుకున్న ఆహారాన్నికాకి తన్నుకు పోయింది.... పావం!

రవి : అంటే:

మూర : ఏచ్చిబావా! ఆహారాన్ని పోగొట్టుకున్న ఆ పక్షి, క్షణకాలం బాధ పడి, చుట్టూ ఆహారస్వేషణలో మునిగిపోతుంది. కాని మువ్వమన పాతా ప్రేమించిన అనితను పోగొట్టుకొని జీవితాంతం బాధపడే దురదృష్టవంతుడి వయ్యావు.

రవి : బావా!

మూర : కాదంటావా?

రవి : కాదు.

ముర : అనిత వియోగదాన నీకు శుభదాటావా;

రవి : బాధా ఎందుకూ?

ముర : అనిత విరాకదాన నీలో బాధను కలిగించటంలేదు

రవి : ఎందుకు బాధాదా తను మనసారా అన్నయ్యను ప్రేమించింది,
అన్నయ్యగూడా అనితను ప్రేమించాడు. వారిరువురూ భార్య
భర్తలు కావడం ధర్మం.

ముర : ధర్మంకాదు నీ ధర్మం.

రవి : బావా;

ముర : నీ ప్రేమ పవిత్రమైంది నుకున్నాను గాని, పాపిష్టిగులాంటిదని
ఇప్పుడు తెలిసింది.

రవి : బావా;

ముర : అవును రవిబాబు. తను మనసారా ప్రేమించిన ఆడది మరొకరి
భార్య కావడం చూస్తూ చూస్తూ ఏమగడూ సహించలేవి సంఘ
టన, మీనమున్నవాడు రోషమున్నవాడు సహించడు సహించ
లేడు ... అదే నిజమైన ప్రేమకు అర్థం,

రవి : ఇంతకూ ఏమిటి ముప్పునేది?

ముర : లోకమే జాన్ని తెలియచేస్తున్నాను. విజంగా నువ్వు మా చెల్లెల్ని
ప్రేమిస్తున్నా వాడివయితే, అమెకోసం అమెపొందుకోసం నీ
ప్రాణాన్ని వైతం ఛారబోయడానికి వెనకాడేవాడివి కావు.

రవి : మురళీధర్.

ముర : అవును, ఈ లోకం యావత్తు ఏకమై ఎదురవచ్చినాగూడా ఎది
రించి ... చెల్లెలి మెడలో కాగి గచ్చేవాడివి.

రవి : అలాగని.... కన్నతండ్రి మాట కొందన్నమంటావా? అమ్మ
మాటకు అడ్డుపడి అమె ఆత్మను కోత పెట్టుకుంటావా? కేవలం
నా స్వార్థంకోసం అటు అన్నయ్యను, ఇటు అనితను బాధపెట్టి
వారిదృష్టిలో కళ్ళుపుసు కావడం నాకిష్టంలేదు..

ముర : రవిబాబు!

రవి : నో..... అలా జరగడానికి ఏదీదు.

మూర : బావా:

రవి : అవును బావా: వనిత్రప్రేమ నా ర్థాన్ని కోరదు, అన్నయ్య, అనితల ముఠంకోసం నా ప్రేమనేగాదు, అవసరమైతే సజీవితాన్నే త్యాగం చేస్తాను.

మూర : త్యాగమూర్తివి: వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.)

రవి : బావా: ఒక ఆడదాని శరీరం కోసం ప్రకారత శాంతి నివాసమైన మా కుటుంబంలో కలతలు రేగడానికి పీచులేదు. కంటికి రెప్పలా కాపాడుతూ నా క్షేమాని కోరి తండ్రీమామ తిరస్కరించలేను. నా నూతనధర్మచారిణిగా ఆ దైవం ఎవర్ని వ్రాసాడో అమె నాకు దక్కుతుంది వస్తాను.

(వరచరా లోనికిక్కాడు)

మూర : డామిట్.... కథ అడ్డం తిరిగింది.

(బయటనుంచి డాక్టర్ ఆనంద్, లాయర్ చంద్రం వ్రవేళం చారు. ఆనంద్ చేతిలో మెడిసిన్ బ్యాగ్ వుంది.)

ఆనం : హలో మురళీధర్.

చం : ఏమిటో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్టున్నావ్?

మూర : కక్షి పంజరాన్నుంచి యెగిరిపోయే లాగా ఉంది

ఆనం: ఏమంటున్నాడు రవికాంత్?

మూర : మనస్థానంతా తారుమాటు చేశాడు

చం

: అః

ఆ

మూర : అవును. మా పెదబావ చక్రవర్తి...నేడో రేపో కాన్సర్ స్పెషలిస్టుగా నర్సిపేటెట్ పొంది ఇండియాకు తిరిగివస్తాడు. ఈ లోగా మా చేరేది అనితను మా చినబావ రవికాంత్ కట్టబెట్టి, అతన్ని నాచేతి కీలబొమ్మగా మార్చి, అప్తికి స్వాతంత్రాధిపత్యం పొందాలనుకున్నాను. ఆ స్థానంతా రవి సర్వనాశనం చేశాడు.

చం : ఏందుకవి?

మొర : రవి అనితను పెళ్ళిచేసుకోడానికి అంగీకరించలేదు.

చం : ఆ?

అనం : బంగారుబొమ్మలాంటి పిల్ల.

చం : అస్లాను కాదన్న రవిగూడా ఒక మగాడేనా?

అనం : కాళ్ళిరయాపిల్ నోటికందించి రుచి చూడమంటే వాంతివేసుకునే రోగిష్టిలా వున్నాడే.

చం : చీ చీ.....

అనం : ఆ.... చక్రవర్తినే మీచేతి కిందొమ్మగా మారిస్తే....

మొర : అది అంత సులభంగాదు.

చం : ఏం?

మొ : మక్కెలు విరగతంతాడు.

అ : అమ్మో.

మొ : పెద బావ రవిబాబులాంటి అమాచుకుడు గాదు కొలాంతకుడు....
అవులిస్తే పేగులు లెక్కపెట్టే రకం. అతని ముందు మన ఆటలు
సాగవు.

అ : అయితే ఏం చేదాము?

చం : అవును ఏం చేద్దాం?

మొ : మనిషి మనిషిగా బ్రతకాలంటే సమాజంలో గౌరవాన్ని, సుఖాన్ని
పొందాలంటే ముఖ్యంగా కావాల్సింది డబ్బు. దాని కోసం ఏమైనా
చెయ్యాలి. అవసరమయితే తలకాయలే సరకాలి,

చం : అమ్మ బాబోయ్.

అ : ఏమిటయ్యా మొరశీదర్ తలకాయలంటే పొరకాయలను
కున్నావా.

ము : భయపడకండి మనం వుట్టుకతో దరిద్రులం ... అలాగని దరి
ద్రంలో బ్రతకలేం— దరిద్రాన్ని పారద్రోలి కలకాలం ముఖంగా
బ్రతకాలంటే, అదున్న మనుష్యుల్ని తల నరకక తప్పదు.

చం : అవును.

ఆ : అదీ విజమే.

ము : చూడండి ఫ్రెండ్స్— ఈ మూడు సంవత్సరాలుగా మనం దొంగ
నోట్లు ముద్రించి కోటీశ్వరులం కావాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు
చేశాం. మన ప్రయత్నాలకు ఫలితంగా అచ్చయంత్రాన్ని, వంద
రూపాయల కాగితాలు ముద్రించే బ్లాకులు వంద నోట్లు అచ్చు
చేశాం, కొన్ని వేల రూపాయల నోట్లు చెలానుజీ చేశాం.

చం : అవును.... మొత్తం యాభై వేల రూపాయలు నోట్లు మార్పాం.

ఆ : అవును.

ము : మనం మార్చిన నోట్లు మన పెట్టుబడికే జారలేదు. ఇంతలో ప్రభు
త్వం మన చర్యలను కనిపెట్టి సి.ఐ.డి.లను పంపించింది.
ఫలితంగా అచ్చయంత్రాన్ని, ముద్రించిన నోట్లకట్టలను తగుల
బెట్టాం.

చరి : అవును మన కష్టానికి ప్రతిఫలం దక్కలేదు.

ము : ప్రభుత్వం దక్కకుండా చేసింది. కోటీశ్వరులం కావాలనుకున్న
మన ఆశ ఆకలాగే మిగిలిపోయింది.

ఆ : అదీ మన అదృష్టం.

ము : వీలులేదు— మనం దురదృష్టవంతులం కావడానికి వీలులేదు.
ఒక మార్గాన ముళ్ళకంచెలు వుంటే మరొక మార్గంలో వయనించ
డం నేర్చుకోవాలి.

చం : అంటే,

ము : మా మామయ్య.... విజయేంద్ర భూపతి కోటీశ్వరుడు— కొన్ని
కోట్లకు వారసుడు. తనయావడాన్ని ఇద్దరుకుమారులకునమానంగా

వంచి యిస్తాడు. రవిబాబుకు మా చెల్లెలనిచ్చి వివాహం చేస్తే
అస్తికి అవిత అధికారిణి అవుతుంది, రవిబాబును గుట్టచప్పుడు
కాకుండా మట్టుబెట్టి అవితను అస్తికి సర్వారికారిని చెయ్యాలను
కున్నాను,

అ : ఆః! మీ చెల్లెలి మాంగల్యార్థి తెంచి చెయ్యాలనుకున్నాళా?
ము : అవును.... అన్నయినా చెల్లెలయినా మట్టుపెట్టక తప్పదు, ఏయో
గంలో నున్న అవితను కీలబొమ్మగా మార్చి అడింబాలను
కున్నాను కాని.

చం : రవిబాబు మీ స్లావంతా సర్వనాశవం చేశాడు.

ము : అవును.

(రోవల్నుంచి విజయేంద్ర భూపతి ప్రవేశించాడు)

అ : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

వి : గుడ్ మార్నింగ్

చం : గుడ్ మార్నింగు సార్.

వి : వెరీగుడ్ మార్నింగు లాయర్ చంద్రశేఖరంగారూ! మిమ్మల్ని
నేనే పిలిపించాలనుకున్నాను. సమయానికి

చం : ఏమిటో విషయం

వి : ఆ విషయాన్ని మనం ఏకాంతంగా చూడాలి.

అ : మీ ఆరోగ్యం ఎలా వుంది?

వి : మీ హా సవాసి అమూల్యం— మునుపటికన్నా నా ఆరోగ్యం
మెరుగుగానే వుంది.

అ : వెరీగుడ్.

(అనందు పైక పోదవుతో విజయేంద్ర భూపతిని వరీక్షించాడు
నాడిని చూశాడు.)

అ : వెరీగుడ్ — ఆ ముఠానే కంటిన్యూ చేయండి. రేపు కొత్త
మండులు రాస్తాను.

వి : ఆ లాగే

(డాక్టర్ ఆనందు మెడిసిన్ క్లాసులోంచి నిరంజి తీసి. ఇంజక్షన్ బాటిల్ తీసి ముందు ఎక్కించి, భూపతి చేతికి ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు.

అ : పేళకు మందు తీసుకోవడం మరచిపోవడు.

వి : నేను మర్చిపోయినా మా అనిత మర్చిపోడు.

అ : రాత్రిళ్ళు బాగా నిద్రపడుతోందా.

వి : అహ.....

అ : వెరిగుడ్ — (నిరంజి, బాటిల్ క్లాసులో పెట్టుకొని) వెళ్ళొస్తాను.
(క్లాసు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

వి : మునిశీర్.

ము : ఏమిటి మామయ్యా.

వి : పది నిమిషాల లాయర్ చంద్రశేఖర్ గారితో మాట్లాడాతి.

ము : (బయటికి వెళ్ళాడు)

వి : కూర్చోండి లాయర్ గారూ.

చం : (కూర్చున్నాడు.)

వి : నేను చెప్పిన ప్రకారం వీలునామా తయారుచేశాతి.

చం : చిత్తం (కోటు జేబులోంచి వీలునామా తీసి చూశాడు,
(విజయేంద్ర భూపతి వీలునామా తనలో చదువుకుని సంతకంచేసి చంద్రానికిచ్చాడు.

వి : అవకాశం చూసుకుని వీటిని రిజిష్టర్ చేయించండి.

చం : చిత్తం — భూపతిగారూ, నాదొక చిత్తం అనుమానం

వి : నాకు తెలుసు మీరేమడగాలనుకుంటున్నారో.

చం : అవును, మీలో యింతటి పక్షపాతబుద్ధి ఏర్పడటానికి కారణం ఏమిటో ఎంత వెదికినా కన్పించడంలేదు.

వి : లాయరుగారూ.

చం : మన్నించండి. నా సాహసాన్ని, పెదబాబు చక్రవర్తి — చివ
బాబు తిరిగివచ్చి... ఇద్దరూ మీ రక్తాన్ని పంచుకుని పుట్టిన మీ

[వతిదించినట్లే. ఇరవై కోట్ల విలువగల మీ యావదా మీ. న. నంగా
నంచడం న్యాయం, అలాకాకుండా... ఈ మీలునామా ప్రకారం.

వి : లాయరుగారూ.

చం : మీ అంతరంగిక వ్యవహారాలలో తలమూర్చటం భావ్యం కాదని
నాకు తెలుసు, కాబట్టి, నేను మీ శ్రేయోభిలాషిని. రేవతిరోజున
ఇదేమిటని మీ ఇద్దరు కొడుకులు అడిగితే నేను ఏం చెప్పాలి,

వి , అదా మీ సంశయం.

చం , అవును సార్,

వి . లాయర్ గారూ, ఈ రహస్యాన్ని కొంతకాలం రహస్యంగానే
పుంచటం మంచిది.

చం . అలాగే, వస్తాను. [వెళ్ళబోయాడు]

వి . ఆగండి.

చం . [ఆగడు]

వి - లాయర్ గారూ, రెక్కలు రాని వషి కూన మీ పాదాల ముందు
వారితే మీరేం చేస్తారు.

చం - అయ్యోపాపమని జా, తరిచి గూటికి చేరుస్తాం.

విజ : దానికొక గూడంటూ లేకపోలే ... ?

చం : రెక్కలు వచ్చేవరకూ ఆహారం వడేస్తాం... ఆ తర్వాత....

విజ : తన భవిష్యత్తును వెతుక్కుంటూ ఆ వక్షి కూన వక్షిగామారి
ఎగిరిపోతుంది.

చం : అంటే:

విజ : అర్థంకాలేదా లాయర్ గారూ. రవికాంత్ నా పాదాలముందువారిన
రెక్కలురాని వక్షి కూన. అతని గూడేదో తెలియని స్థితిలో
నా గూటికిచేరాడు. రెక్కలు వచ్చేవరకు పెంచాను. నా బాత్య
తగా చదువు చెప్పించాను. మనిషిగా తీర్చిదిద్దాను.

చం : అంటే రవిబాబు...

విజ : నా విద్వగ్గాదు.

చం : ఏమన్నారూ? రవికాంత్ మీ కన్నవిద్వగ్గాదా,

విజ : కాదు.

చం : ఓ ఐసీ,

విజ : అవును లాయర్ గారూ. నువ్వు యిరవయినవత్సరాలకుపూర్వం నేను నాభార్య హైదరాబాద్ నుంచి విజయవాడ వస్తున్నాం. కోదాడగ్రామం దాటే సమయానికి చీకట్లు కమ్ముతున్నాయి నా భార్య ఒడిలోనున్న ఐదేళ్ళ పెదబాబు మంచిసీక్కుకావాలని అడిగింది. దూరాన భావి ఉండటం చూచి దైవం బాక్సీ అపాడు. నాభార్య పెదబాబును తీసుకొని మంచిసీక్కు త్రాగించడానికి భావి దగ్గరకు వెళ్ళింది. నేను బాక్సీలో కూర్చునిఉన్నాను. వదిలిముషాల తర్వాత తిరిగివచ్చిన నాభార్య చేతులలో పెదబాబులేడు.

చం : మరి?

విజ : పెదబాబుకబురులు కళ్ళు తెరవని వసికందు ఉన్నాడు. భావినమీ వంలో ఆ విద్వ దొరికాడని, తను తీసుకొచ్చినన్నది నా భార్య. వరిస్తే నా కర్తమైంది. ఎవరో కామోద్రేకంలో కాలుజాగివలడది తన పాపానికి రూపాన్ని వ్రసాడించి, తనవిద్వగ లోకంముందు నిలబెట్టలేక, వసికందు ప్రాణం తీయడానికి ఆ మాతృహృదయం అంగీకరించక అలా వదిలి వెళ్ళిపోయిందని నిర్ణయించుకున్నాను.

చం : అలాగా.

విజ : ముక్కువచ్చలారని ఆ వసికందును ఒంటరిగా వదిలివెళ్ళలేక నా భార్య, తన రెండవ కూమారుడుగా భావించి మా వివాహానికి చేర్చింది. అనాటినుండి రవికాంత్ గా పేరుపెట్టి నా విద్వగమెంచి లోకం ముందుంచింది.

చం : అదా విషయం?

విజ : అవును లాయర్ గారూ. రవికాంత్ నా కన్నవిద్వగ్గాడు, నారక్తంతో సంబంధం లేనివాణ్ణి ఆ ప్రితి వారసుడిని చేయలేక యావదాస్తి

పెదబాబు చక్రవర్తి పేరవ్రాశాను. నాకార్య ఒడిలో రెండవ
వీడ్డగా పెరిగినపుట్టానికి పలితంగా రవికాంత్ పేర యాభయవేలు
అరీదుగల విమృశోట మాత్రమే వ్రాసాను..... లాయర్ గారూ.

నం : సార్.

విజ : ఈ వీయనామాలో నావీడ్డ రవివ్యక్తు దాగివుంది. దాన్నికమ్మి మీ
జేతులలో పెడుతున్నాను. నేను పోయిన తర్వాత దీన్ని పెద
బాబుకు అందజేయండి. అంతవరకు దీన్ని మీ దగ్గరే ఉంచండి.

నం : అలాగే సార్.

విజ : మరొక్కమాట.

నం : ఏమిటది?

విజ : మీమీద నాకు నమ్మకముంది. అందుకే ఈ రహస్యాన్ని చెప్పాను.
ఈ రహస్యాన్ని మీ అంతరంగంలోనే దాచుకోండి. ఎలాంటివరి
స్థితిలోను రవికాంత్ నావీడ్డ కాంక్షనీజాన్ని బయటికిరావివ్వకండి.

నం : అలాగే భూపతిగారూ, ఈ రహస్యాన్ని నా కడుపులో దాచు
కుంటాను.

విజ : చాలా సంతోషం.

(రోపయ్యించి రవికాంత్ విరుత్పాహంగా సూట్ కేస్ తినుకొని
వ్రవేళించాడు)

విజ : రవికాంత్.

రవి : ఏమిటినాన్నా?

విజ : వ్రయాణమా?

రవి : అవును నాన్నా.

విజ : ఎక్కడికి?

రవి : నా గమ్యస్థానానికి.

విజ : అంటే?

రవి : నా ఆత్మకు రూపాన్నిచ్చి ఈ భూమిమీద కదేసిన నాకన్నవారిని
వెతుక్కోడానికి.

విజ : (నిర్హితపోయి) బాబు.

రవి : చిన్నాను నానా. మీరు లాయర్ గారితో చెప్పినంతా విన్నాను.
నేను మీ కన్నబిడ్డను కాదని తెలుసుకున్నాను.

విజ : రవిబాబూ!

రవి : లాయర్ గారూ, నేనెంత దురదృష్టవంతుడో చూశారా. నిత్యం
ప్రేమానురాగాలు అందించిన ఈ పుణ్యమూర్తి నాజన్మ కరకు
లని మురిసిపోయాను. ఈ పుణ్యమూర్తి కన్నబిడ్డగా పుట్టినందుకు
దేవుణ్ణి ప్రార్థించాను. అదంతా అబద్ధమని తేలింది.

విజ : రవిబాబూ!

రవి : నాన్నా, (ఏడుస్తూ) దేవుడికి దయతేడు నాన్నా. నను మీకొడుకు
గానే పుట్టించగూడదా?

విజ : బాబూ!

రవి : నాన్నా ... (కళ్ళమీద వడి) నాన్నా. (ఏడుస్తాడు)

విజ : (రెండుభుజాలు పట్టుకుని లేచి) బాబూ! (గుండెలకు హత్తుకు
నాడు.)

రవి : వస్తాను నాన్నా.

విజ : ఒద్దురవి నువ్వెక్కోర్దు.

రవి : నాకీ ఇంట్లో స్థానం లేదునాన్నా.

విజ : వుందిబాబు ... నీకు ఇంట్లోనేగాదు, నా మనసులోగూడా స్థానం
ముంది. నువ్వు నా బిడ్డవేనానా ... నువ్వు నా బిడ్డవే.

రవి : కాదు... నేను మీ బిడ్డనుకాదు... నాకా అదృష్టంలేదు.

విజ : లేదుబాబు ... నువ్వు నా బిడ్డగానే పెరిగావు. లోకం ముందు నా
బిడ్డగానే నిల్చావు.

రవి : నాన్నా!

విజ : అవునుబాబూ. విన్ను అర్థం చేసుకున్నానురా. నామీద నువ్వు
పెంచుకున్న ప్రేమానురాగాలు అర్థం చేసుకున్నాను. నువ్వు నా

బిడ్డవేనాన్నా, నా బిడ్డవే. నవ్వు అన్నయ్య నా రెండుకళ్ళులా,
తాయర్గారూ.

చం : సార్,

విజ : ఆ వీలునామా చించేయండి.

చం : సార్,

విజ : అవును చించేయండి. చక్రవర్తి, రవిబాబు నాకిద్దరు బిడ్డలు. ఆస్తి
సమానంగా పంచుతూ కొత్త వీలునామా వ్రాయండి.

చం : అలాగే. (వీలునామా చించేకాడు)

విజ : అరగంటలో వీలునామా వ్రాసి పట్టుకురండి. సంతకం చేస్తాను.

రవి : బిడ్డనాన్నా... నా కెందుకీఆస్తి ... యింతకాలం నువ్వే నాకన్న
తండ్రిగా యెంచి, అంతు తెలియని ప్రేమ పెంచుకున్నాను. ఆ
ప్రేమానురాగాలు కాళ్ళతంకా ఉంటే అంతేవాలి.

విజ : కాదుబాబూ. స్వార్థంతో నీ కన్యాయం చేయబోయాను. యింతలో
దేవం నాకళ్ళు తెరిపించాడు. కన్నాచడేగాడు, పెంచినవాడుగూడా
కొడుకేనని తెలుసుకున్నాను. ధర్మంగా, న్యాయంగా ఆస్తి మీ
యిద్దరికీ పంచాలి. తాయర్గారూ! వీలునామా తయారుచేయండి.

చం , అలాగే సార్ .

విజ : వదలబాబూ. లోపలికి వద.

(రవికాంత్ సూట్ కేస్ తో లోపిలెళ్ళాడు. విజయేంద్రభూపతి వెను
కగా వెళ్ళాడు.)

(చంద్రశేఖర్ జేబులోని సాకెట్ పేపరికార్డ్ బయటికి తీసి దాని
వంకమాసి ఒకటంగా నవ్వాడు.)

(బయట నుంచి మురళీధర్, ఆనందు వచ్చారు. మురళీ చంద్రం
చేతిలోని పేపరికార్డ్ తీసుకున్నాడు.

చం : [ఉలిక్కిపడి] ఆ... అది.... అది....

ము : ఏమిటో నాకు బాగా తెలుసు

చం : మురళీధర్.

ము : అవును చంద్రం— మామయ్య చెప్పిన రవికాంత్ చీవిత రహస్య
స్వాన్ని రవి పాకెట్ కేసు రికార్డులో కేసు వేరావు. అవునా?

చం : అవును.

ము : దీనితో నాకు చాలా పనివుంది.

చం : అంటే.

ము : చక్రవర్తి నేడోరేపో చుస్తాడు. మా అనితకు భర్త అవుతాడు
తాళికట్టిన మూడవరోజున హావీమూన్ కు బయలుదేరుతాడు.
ఇంతలో యాక్సిడెంట్ జరుగుతుంది.

చం : ఆఁ.

ము : ఆ యాక్సిడెంట్ లో చక్రవర్తి కార్యక్రమంగా తోకానికి దూరమవు
తాడు అస్తి యావత్తు మా చెల్లాయ్ అనిత వరమవుతుంది అనిత
నా చేతిలో కీలుబొమ్మైతుంది.

చం : అస్తి యావత్తు నీకు దక్కదు.

ము : ఎందుకవి?

చం : రవికాంత్ బ్రతికే ఉన్నాడు.

ము : పున్నా నిస్ప్రయోజనం రవి కేసు రికార్డులోని మామయ్య కేస్
మేంటు చాలు. అతడు అస్తికి వారసుడు కాదని నిరూపించడానికి

చం : మరి వీలునామా?

ము : మాయమవుతుంది.

అ : భూవతిగారు బ్రతికున్నంత వరకూ మీ ఆటలు సాగవు.

ము : అయితే భూవతిగారిని భూమ్మీద ఉండనివ్వం.

అ : నీ స్తాను.

ము : మన క్షేమం కోసమే (కేసులును పమిపించి, తెలిపాడు రిసీవర్
ఎత్తి వెంబర్ డయర్ వేళాడు) హాలో— యస్.... మురళీధర్
హాయర్.... ఆఁ.... బలరాంతు ఒకసారి పిలిపండి.... [కాన్ని

క్షణాల తర్వాత, పోలో బంతి ... నేను మురళీధర్మి వీతో
చాలా ముఖ్యమైన యం మాట్లాడాలి... స్క్రెట్.... యన్....
యన్... బిజినెస్... త్వరగా రావాలి ... ఇంటి దగ్గరే ఉంటాను.
ఒకే..... (పీవర్ పెట్టేశాడు)

అ : బలరాం గుండెలుతీసిన బంటు.

చం : రక్తపిపాసి.

అ : మత్స్యదేవత మరోరూపం.

అ : వాడితో మనకేం పని :

ము : వివరాణి మీకే తెలుస్తాయి. నేను చెప్పినట్లు మీరు నడుచుకోవాలి
ఇది బాప్ ఆర్డర్. ఆర్డర్మైందా. కాదంటే మీ తండ్రియలు ఎగిరి
పోతాయి. ఆర్డర్మైందా?

అ : వూ—

చం : బాప్ ఆర్డరు కాదంటే మాకలు చెల్లి నట్టే.

ము : కమాన్... బలరాం రావటానికి అరగంట వట్టవచ్చు— ఈలోగా
బాప్ను కలుసుకుందాం.

(మురళీధర్మ: చంద్రం, ఆనందు బయటికి వెళ్ళారు)

(కొన్ని క్షణాల తర్వాత బయటనుంచి పోస్టుమేన్ కేక వినిపిం

చింది)

పో : [బయటనుంచి] సార్, పెలిగ్రాం.

అనిత : [లోపలనుంచి వచ్చింది]

పో : పెలిగ్రాం సార్—

[అనిత బయటికేళ్ళి కొన్ని క్షణాలలో పెలిగ్రాంతో తిరిగొచ్చింది.
పెలిగ్రాం ఓపెన్ చేసి తనతో చదువుకుంది. ఆమెతో ఆనంద
రేఖలు వెల్లి పరిపాయి.]

అనిత : ఆఁ. మనా బాప వస్తున్నాడు. చక్రవర్తి బాప వస్తున్నాడు.
మామయ్య మామయ్య, [పీచుస్తుంది]

వి : [లోపలనుంచి వస్తూ] ఏమిటమ్మా? ... పీహడావుడి?

అది . చక్రవర్తిబావ వస్తున్నాడు.

విజ . ఆ..... విజంగానా?

అది . అవును మామయ్యా... ఇదిగో బెలిగ్రాం (ఇచ్చింది)

విజ . (తనలో చదువుకు) బాబూ, ఎన్నాళ్ళకు వస్తున్నావు బాబూ, నిన్ను చూడాలని కళ్ళు కాయలుకాచేలా ఎదురుచూస్తున్నాను. నా ఆశ ఈ నాటికి నెరవేరింది. నా హృదయం ఆనంద తరంగాలపై తేలిపోతుంది.

రవి . ఏమిటివాన్నా? (లోపలుంచి వచ్చాడు)

అది . పెదబావ వస్తున్నాడు.

రవి . అన్నయ్య వస్తున్నాడా? విజంగానా?

విజ . అవునుబాబూ, విజంగానే వస్తున్నాడు... ఒరేయ్... ఎల్లయ్యా... మల్లయ్యా... బుల్లెయ్యా...(పిల్చి)... ఎక్కడ చచ్చారా?

రవి . వాళ్ళంతా తోటపడిలో ఉన్నారు నాన్నా.

విజ . అవునవును. అమ్మా అనిత, రేపిపాటికి మీబావ వచ్చేస్తాడు... వచ్చేవరికి అన్ని ఏర్పాట్లు జరగాలి. ఎన్నోరకాల పిండివంటలు చేయాలి. పునంగా పార్టీ ఏర్పాటుచేయాలి అనితా, వాడికి నేతి గారెలంటే చాలా యిష్టం, అన్నీ మవ్వే స్వయంగా చెయ్యాలి.

అది . చేస్తాను మామయ్యా.

విజ . (బెలిగ్రాం అనితకిచ్చి) ఒరేయి, ఎల్లయ్యా, మల్లయ్యా, బుల్లెయ్యా, ఎక్కడ చచ్చారుగా (అంటూ బయటికెళ్ళాడు)

రవి . అనితా. ఈవార్త మా మ్రెండ్స్ అందరికీ చెప్పి, రేపు పార్టీకి ఆహ్వానించి వస్తాను. (బయటికి వెళ్ళాడు)

(అనిత ఉత్సాహంగా బెలిగ్రాంను ముద్దు పెట్టుకుని పోపాలో నడుము వార్చింది)

అది . [పోపోలో చూస్తూ] బావా, ఎప్పుడో ఆరువంపత్వరాల క్రితం అమెరికా వెళ్ళావు. ఇంత కాలానికి క్యాన్సర్ ప్రైవలీస్తుగా తిరి

గొస్తున్నావు. నీమీదే ఆశలు పెట్టుకొని బ్రతుకుతున్న ఈ మర
దల్లి గుర్తువట్టగలవా యావా. ఏమో, మువ్వ మూరిపోయావేమో
ఏమైనా అనాటి నీ రూపాన్ని నా గుండెల గుడిలో వదిలంగా
దాచుకొని ఆరాధిస్తున్నాను. [తెలిగ్రా గుండెలకు హత్తుకుని]
యావా! [అంటూ తన్మయత్వంగా కళ్ళు మూసుకుంది]

[శ్రేణీమీదున్న రంగురంగుల లైట్లన్నీ ఒక్కసారిగా ఆరిపోయి
బూరెలు వెలిగాయి]

[నియటునించి చక్రవర్తి ప్రవేశించి వాకిలిపద్ద అగాదు.)

చక్ర . అనితా.

అని . [కళ్ళుతెరచి చూచింది].

చక్ర . అనితా.

అని . [లేచి కూర్చోని] ఎవరూ.

చక్ర . నీలోని ప్రణయరాగాన్ని, మీ ప్రేమకు అనురాగాన్ని, నీగుం
డెల్లో దాచిన తరంగాన్ని.

అని . [నింతగా చూస్తూంది]

చక్ర . ఇంతకాలంగా నా రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నావు గదా! అందుకే
వచ్చాను. రా అనితా, నాకొగిలిలో చేరి నాలో కరిగిపో. అమర
సౌఖ్యాన్ని అందించి తనివివీద్యుకో. నీదాన కొగిలే నీకు యాతా
స్వర్గం.

అని . [నంతోషంగా] యావా!

చక్ర . అనితా:

అని . యావా, [అంటూ పరుగెత్తుతెక్కి కొగలించుకుంది]

చక్ర . అనితా. [అంటూ గుండెలకు హత్తుకున్నాడు]

అని . యావా.

చక్ర . ప్రేయా.

అని . ప్రేయతమా.

[చక్రవర్తి అనిత గడ్డంకించ చేయిపెట్టి భావాన్ని పైకెత్తి, తన పెదిమలతో ఆమె పెదిమలను చుందించబోయాడు. అనిత సిగ్గుతో దూరంగా వెళ్ళబోయింది. చక్రవర్తి ఆమె చీరకొంగు పట్టుకున్నాడు. చక్రవర్తి పాట పాడతాడు. అతనికూడా పాడుతుంది]

[పాట - 2]

[చక్రవర్తి అనితదూయెట్]

(పాట పూర్తయింది. చక్రవర్తి సోపాలో కూర్చున్నాడు. అతని ఒడిలో కలపెట్టి అనిత సోపాలో పడుకుంది)

అని . బావా:

చక్ర . పూ.

అని . మన అనురాగం ఇలాగే కావ్యతం కావాలి.

చక్ర . అవుతుంది.

అని . బావా: [తనకయత్వంగా కళ్ళు మూసుకుంది]

[చక్రవర్తి మెల్లగాలేచి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు]

అని . బావా, బావా, బావా, వెళ్ళిపోతున్నావా, నన్నొదిలి వెళ్ళిపోతున్నావా. బావా, [కళ్ళు మూసుకునే కలవరిస్తుంటుంది]

[వేణిమీదున బూలెటు అరిపోయి రంగురంగుల రైట్లన్నీ వెలిగాయ]

అని . బావా, బావా, ఒద్దువెళ్ళకు. నన్నొదిలివెళ్ళకు [కలవరిస్తుంటుంది]
[బయట్నుంచి మురళీధర్, చంద్రం, అశండ్ వచ్చారు.

ముర . అనితా, అనితా:

అని . ఒద్దుబావా, నన్నొదిలి వెళ్ళకు.

ముర . అనితా, అనితా:

అని . బావా, [లేచి కూర్చుంది] బావఏదీ:

ముర . బావా:

అని . అవును, పెదబావ, చక్రవర్తిబావ, ఏదీ:

ముర . ఏదీ: ..., అనితా, కలగన్నావా:

అని . కల, అవును, కలే. నిజంగా కలే.

మూర . పిచ్చిపిల్ల, పట్టనగలే కలయగంటున్నావన్నమాట.

అవి . అన్నయ్యా, బావవస్తున్నాడు.

మూర . పెదబావే?

అవి . అవును. (సోఫాలో బెలిగ్రాం తీసి) ఇదిగో బెలిగ్రాం
[యిచ్చింది]

మూర . [కనలో చదువుకొని] ఎంత సంతోషకరమైన వార్త...

అవి . వస్తున్నాడు. మాబావ రేపిపాటికి వచ్చేస్తాడు. [ఉత్సాహంగా
గంతులేస్తూ లోనికెళ్ళింది]

(పీరియట్ గా చూసి) వస్తున్నాడు.. చక్రవర్తి వస్తున్నాడు.

[బెలిగ్రాం ముక్కలు ముక్కలుగాచింపి] పిచ్చిదానా, బావ

వస్తాడు, నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాడు, మూడే మూడురోజులనీతో

కాపురం చేస్తాడు, ఆ తర్వాత, ప్లా, ప్లా, ప్లా, ప్లా,

చం . స్వర్గానికి వెళ్తాడు, ప్లా, ప్లా, ప్లా, ప్లా,

ఆ . మళ్ళీ తిరిగిరాడు, ప్లా, ప్లా, ప్లా, ప్లా,

[బయటనుంచి బలరాం వచ్చాడు]

[అతన్నిచూచి అందరూ నవ్వు ఆపారు]

బల . నవ్వు నాలుగు విధాలానవ్వం మైడియర్ ఫ్రెండ్స్.

మూర . యస్ బలరాం కమాన్... కమాన్.

బల . (ముందుకొచ్చాడు)

మూర . కూర్చో. (సోఫా చూపించాడు)

బల . మర్యాదలతో కాక పట్టాలని ప్రయత్నించకు. పిచ్చిన కారణం
చెప్పు.

మూర . నీతో ముఠ్యమైన పని వుంది.

బల . నువ్వు ఫోన్ చేసినప్పుడే అనుకున్నాను పని ముఠ్యమైందని.
ఏమిటావని?

మూర . అదే ... మరి... మరి

బల . నసిగే నాయాళ్ళంటే నాకుమంట. పనిచెప్పు. రేపు నిర్ణయిస్తాను.

ముర . నిలువునా ఒకప్రాణాన్ని తీయాలి.
 బిలి . కష్టమైన పనే.
 ముర . వికు గూడానా?
 బిలి . అంటే?
 ముర . నీపేరు చెప్పితే పక్షులుకూడా నీకు త్రాగవు...అలాంటి నీకుకష్ట
 సౌభ్యమయిన వదికూడా వుందా?
 బిలి . మూర్ఖుడా, నని కష్టమైందన్నానుగాని, నాచేతకాదని అనలేదు.
 ముర . రేటు చెప్తావా?
 బిలి . నువ్వే చెప్పు.
 ముర . సాక్షిపేలు.
 బిలి . చాలా తక్కువ
 ముర . మరో ఐదుపేలు చేసుకో.
 బిలి . ఆయువుతిరిగిన అభాగ్యుడెనరు?
 ముర . మా మామయ్య.
 బిలి . ఎవరా మామయ్య
 ముర , రాజా విజయేంద్ర భూపతి.
 బిలి . ఓ, కోటిక్వరుడన్నమాట, మిస్టర్ మురళీధర్ నీప్లాన్ నాకర
 మయింది, అకాళానికి విచ్చెన పేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నావ్.
 ఫలితం కఠినంగా ఉంటుందేమో.
 ముర . ఆ విషయం ప్రీకనవసరం.
 చం . నీ వనివరకు నువ్వుగాని.
 ఆ . అదే మాకు చాలు.
 బిలి . ఓకే, రేటు చాలా ఎక్కువగా వుంటుంది.
 ముర : ఎంత?
 బిలి , లక్ష.
 ఆ : అమ్మ బాబోయ్ లక్షరూపాయలే.
 చం : ఒక ప్రాణంవిలువ లక్షరూపాయలా?

బిలి : (వచ్చి) మేడీయర్ హూర్ ఫెలోన్. అది అతిసామాన్యూడి ప్రాణం కాదు. కోటీశ్వరుడి ప్రాణం, దానివెనుక కొన్ని కోట్ల యువగళ అస్తివుంది. పోయేవాడి అస్తినిబట్టి వుంటుంది వాడి ప్రాణంవిలువ ఏమంటావ్?

మూర : ఇటీక్ టూ మచ్.

బిలి : వస్తాను (వెళుతుంటాడు)

మూర : అగు.

బిలి : ఏః

మూర : నీ కోరిక ప్రకారం లక్షరూపాయలు యిస్తాను. గుట్టుచప్పుతు కాకుండా పని జరగాలి.

బిలి ఆ విషయాన్ని గురించి నీకు భయంలేదు. చీకటివ్యవహారాలు మును గులో చేయడం నా అలవాటు.

మూర : (కోటుజేబులోంచి డబ్బుతీసి) యింద అడ్వాన్సు. పదివేలు. (యిచ్చి) పని ముగిసినతర్వాత ఓగతా పెకం.

బిలి : ఓకే...వస్తాను .. ఆలస్యం అమృతం విషంఅన్నాడు. ఈ రాత్రికే పని ముగిస్తాను.

మూర : ఓకే.

బిలి : టై టై... (వెళ్తు అగి) ఓ స్టర్ మురళీధర్. పని ముగిసిన వెంటనే పెకం నాకందాలి. జాప్యం చేయడం నీ ప్రాణహానికి మూలమవుతుంది.

మూర : ఆ భయం నీకక్కరలేదు. నీడబ్బు పువ్వుల్లోపెట్టి నీకిస్తాను ఓకే.

బిలి : ఓకే... వస్తాను (బయటికి వెళ్ళాడు)

చం : కరుణలేని కసాయివాడు.

ఆ : యమకింకరుడు.

మూర : కమాన్. మా మామయ్య పనిమీద బలశాంతు నియమించినట్టు బాస్కు తెలియజేయాలి. మన రహస్య మంజీరానికి వెళ్దారండి.

చం : నడవండి.

(మరకీసర్, చంద్రం, ఆసంద్ బయటికెళ్ళారు. కొన్నిక్షణాల
అనంతరం బయటనుంచి విజయేంద్రభూపతి వచ్చి పోఫాతో
కూర్చున్నాడు)

విజ : (ఏగార్ ముట్టించాడు)

అవి : (లోవచ్చించి వచ్చి భూపతి కాయున్న ఏగార్ లాక్కువి
పారేస్తుంది)

విజ : అనితా!

అవి : మామయ్యా, పొగత్రాగడం మీ ఆరోగ్యానికి అంత మంచిదికాదని
డాక్టర్ గారు చెప్పాడు.

విజ : డాక్టర్లకేమమ్మా అలాగే చెప్తారు.

అవి : మీ ఆరోగ్యాన్ని మీరు చూచుకోవాలిగా .

విజ : అందుకు నువ్వున్నావుగా.

అవి : రండి మామయ్యా చాలా పొద్దుపోయింది. నిద్రపోదురుగాని.

విజ : కాప్పేవు యిక్కడే నిద్రపోతానమ్మా.

అవి : అలాగే (లోనికిపోయింది)

విజ : అనితా!

అవి : ఏమిటి మామయ్యా.

విజ : ఇలారా.

అవి : (దిగ్గరగావచ్చింది)

విజ : పెదబాబు రే పే వస్తున్నాడుగదూ.

అవి : అవును.

విజ : వాణ్ణిచూచి ఆరు సంవత్సరాలయింది. వాణ్ణి చూడాలని నామనసు
తహతహలాడుంది. నా బాబు ఎలా వున్నాడో?

అవి : రేపీసాటికి బావ మనింట్లో ఉంటాడు.

విజ : అవునమ్మా ... విందులు వినోదాలతో యిల్లు కళకళలాడాలి. రేపు
జరిగిందోయే వైరవం నాబాబు కన్నులు విందుగాఉండాలి.

అని : చాలా పొద్దుపోయింది. నిద్ర పో మామయ్యా.

విజ : ఏదక్క... నీ తియని కంఠంతో ఒక పాటపాడు.

అని : అలాగే మామయ్యా.

(ఈసారి సోఫాలో నడుంవాల్చి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అనిత పాట పాడుతూ భూవతిని నిద్రపుద్దుతుంది)

(పాట : - కి)

(అనితపాట)

[పాట పూర్తయింది. అనిత మెల్లగాలేచి లోనికి వెళ్ళిపోయింది. కొన్నిక్షణాల తర్వాత బయటపించి చంద్రం ప్రవేశించాడు)

చం : సార్, సార్.

విజ : [మేలుకోలేదు]

చం : సార్, సార్.

విజ : [మేలుకొని] ఎవరూ?

చం : నేనేసార్... లాయర్ చంద్రకేళరాన్ని.

విజ : మీరూ?

చం : అవునుసార్. మీరు చెప్పిన ప్రకారం మీ ఆస్తియావత్తు తెండు తాగాలుగా విభజించి చక్రవర్తి, రవిబాబు పేర్లతో వ్రాశాను.

విజ : మంచిది, ఏదీ వీలునామా?

చం : యిదిగో [యిచ్చాడు]

విజ : (చదువుకొని) వెరీగూడ్ ... [పీయనామామీద సంతకంచేసి చంద్రానిచ్చాడు] దాన్ని సాఫ్ట్ మైనంత త్వరగా రిజిష్టర్ చేయించండి?

చం : అలాగేసార్.

విజ : వెళ్ళండి.

చం : [బయటికి వెళ్ళాడు]

(విజయేంద్రభూపతి పోపాలో నడుంవాల్చి కళ్ళుమూసుకున్నాడు, తియ్యారమైన సన్నెన్స్ మ్యూజిక్ ప్రారంభమైంది. కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. బయటనుంచి నిలువెల్లా మునుగు ధరించిన ఆగంతకుడు ప్రవేశించాడు. కాళ్ళుతవ్వి అతని శరీరంలోని యే తాగము బయటికి కప్పించడంతో అతని చేతిలో కత్తి కళకళ మెరుస్తూంది]

[మునుగుమనిషి నయనవిపులా చూచాడు. పిల్లిలా విజయేంద్ర భూపతిని సమీపించి కత్తితో గుండెల్లో పొడిచాడు]

విజ : అమ్మా [నిగ్గరగా అరిచాడు]

మును : [బయటికి పారిపోయాడు]

విజ : అమ్మా (అమ్మా గాయాన్ని చేత్తో పట్టుకొని తూలుతూ వది పోయాడు)

అని : (లోపలనుంచి వచ్చి భూపతిని చూచి కెవ్వన అరిచింది]

విజ : అమ్మా అనితా. (బాధగా అన్నాడు)

అని : మామయ్యా (ఏడుస్తూ అతన్ని సమీపించింది)

విజ : అ..ని..తా, నాన, జాగ్రత్త, (ప్రాణం విడిచాడు)

అని : మామయ్యా (మీదవది ఏడుస్తుంది)

(బయటనుంచి మురళీధర్, రవికాంత్ ప్రవేశించాడు)

ముర : అః పాత్య:

రవి : నాన్నా (నిర్భాంతపోయి) నాన్నా! (మీదవది ఏడుస్తాడు)

(మురళీధర్ పేజులను సమీపించి తీసేసేస్తూ నెంజర్ డబ్బుల చేశాడు.

అని : మామయ్యా (ఏడుస్తుంది)

రవి : నాన్నా (ఏడుస్తాడు)

ముర : (పోన్ లో) హాలో, గోరీస్ ప్లేషన్, విజయేంద్రభూపతిగారి యింటిదగ్గర్నుంచి మాట్లాడుతున్నాను యన్ స్పెక్టర్ రాజారాం

గారా: నమస్కారం సార్.... మా మామయ్యను యెవరో హత్య చేశాడు, అవునుసార్, మీరు వెంటనేరావాలి. [రిసీవర్ పెట్టేశాడు]

అవి : మామయ్యా! (ఏడుస్తుంది)

రవి : నాన్నా (ఏడుస్తుంటాడు)

ముర : ఊరుకోరప్పి, ఊరుకో, యిలా జరుగుతుందని ఎవరూ అనుకోలేదు.

రవి : చూడు బావా. (ఏడుస్తూ) నిష్కళంక శ్రేణుమూర్తియైన నాన్నను చంపడానికి ఏ దుర్మార్గుడికి చేతులు వచ్చాయో.

ముర : బావా:

రవి : చీమకయినా అవకారంచేయని శాంతమూర్తిని చంపి పగసాధించా. అనుకున్నాడా కిరాతకుడు.

ముర : ఏ పాపాత్ముడు యీ కిరాతకానికి పాల్పడ్డాడో.

రవి : విజంగా వాడు కిరాతకుడే బావా.... నాన్నా (మీదపడిఏడుస్తాడు)
(బయటనుంచి ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం, కాబిస్టేబుల్ వస్తారు)

ముర : రండి ఇన్స్పెక్టర్ గారూ, రండి,

రాజా. (శవాన్ని పరీక్షించి) వూఁ. పెద్ద పొరమే జరిగింది. మిస్టర్ మురళీధర్ మీకెవరిమీదన్నా అనుమానంగా ఉందా

ముర : లేదుసార్. మామయ్యంటే మంచికి మారుపేరు. నౌకరు మొదలు కన్నబిడ్డల వరకు అందరూ మామయ్యను అభిమానించే వాళ్ళే. ప్రాణంతో సమానంగా చూచేవాళ్ళే.

రాజా: ఐ, సీ, మరి, హత్యకు కారణం ఊహించగలరా.

ముర : ఊఁ హూ.

రవి . ఇన్స్పెక్టర్ వాణ్ని వదలకండి ... మా నాన్నను చంపిన ఆ కిరాతక చక్రవర్తిని పట్టి ఉరితీయండి.

రాజా, రవిబాబు.

రవి . అవును యిన్స్పెక్టర్ ఎంతడబ్బు అర్పయినా సరే... వాడు శిక్షింపబడాలి.

రాజా: రవిబాబు అవేళవడకండి... మాడ్కూటి మేముచేస్తాం.

రవి : నాన్నా (ఏడుస్తాడు మీదవడి)

రాజా: రవిబాబు. మీ నన్నగారిమీద మీకున్న ప్రేమాభిమానాలు మాకు తెలియవివి గావు. మీరు కాంతించండి.

రవి : కాంతి యింకెక్కడి కాంతి.... రేపు అన్నయ్య వస్తాడు... తమ్ముడూ అని అడిగితే ఏం సమాధానం చెప్పాలి

రాజా: రవిబాబూ. విధివిలాసం విచిత్రమయింది. దాన్ని మార్చే శక్తి ఎవ్వరికి లేదు. మా కర్తవ్యాన్ని మేము పాటిస్తాం. సాధ్యమయినంత త్వరగా హంతకుడ్ని పట్టి శిక్షింపజేస్తాం.

రవి : ఇన్స్పెక్టర్, వాడు ఉరికంబమెక్కిన మరుక్షణంలో మీ డిపార్ట్ మెంట్ ఫండ్ కు ఐదులక్షలు బహుమానం యిస్తాను.

రాజా: థాంక్స్.

(బయటనుంచి చంద్రశేఖరం, ఆనంద్ వచ్చారు)

ఆ . ఎంత ఘోరం జరిగింది.

చం . ఇంతటిఘోరం జరుగుతుందని కులోగూడా అనుకోలేదు.

రాజా. మీరు? (ఆనంద్ ను ప్రశ్నించాడు)

ఆ . నాపేరు ఆనంద్ ... భూవతిగారి ప్యామిలి డాక్టర్ వి.

రాజా. మీ నివాసం?

ఆ . భూవతిగారి టౌన్ హౌస్ లోని ఒక గదిలో ఉంటున్నాను.

రాజా. మీరు.

చం . నేను లాయర్ వి. నాపేరు చంద్రశేఖరం. నేనుగూడా అదే టౌన్ హౌస్ లోని మరొక గదిలో ఉంటున్నాను. మీజీవు రావడంతోనే వినుయిందోనని ఇలా వచ్చాను.

రాజా. వూ... (చెలిపోను రిసీవర్ ఎత్తి) హలో.... గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్ ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం హాయర్... భూవతిగారు హత్య చేయబడ్డారు.... వెంటనే శవాన్ని పోస్టుమార్టం చేయాలి. అంబులెన్స్ పంపించండి, థ్యాంక్స్, [రిసీవర్ పెట్టి శవాన్ని సమీపించాడు)

రాజా . కానిష్ఠేజుల్

కాని . యస్ సార్

రాజా . యిక్కడే వుండు నేను పదినిముషాల్లో వస్తాను .

కాని . యస్ సార్ .

[రాజారాం గదిగది బయటికెళ్ళాడు]

రవి . నన్నా [ఏడుస్తుంటాడు]

అని . మామయ్యా [ఏడుస్తుంది]

[తెర జాడతుంది]

(రెండవతంజం - ప్రారంభం)

[అది ఉద్యానవనం. శంగురంగుల పూలబుట్లో, వివిధజాతుల పూల తిగెంతో ముచ్చటగా ఉంటుంది. స్థితిమథ్యగా నిమెంట్ బెంచీవుంది. నీలాకాశపు నడివీధిలో అర్థచంద్రుడు చీరునవ్వుతో వరుగెటుతున్నాడు. తారలు మిఠమిఠలాడుతూ చంద్రునితో నరసా లాడుతున్నాయి. మథ్యమథ్యన మణ్ణు తునకలు చంద్రుణ్ణిదాచి, మళ్ళీ తమదారిన తాము వెళ్ళిపోతున్నాయి.]

[తెరలేచింది]

[అగ్గిరాముడు బెంచీమీద కుడికాలుమోసి వీలబడి వున్నాడు. అతని ఎడమచేయి చెంవకి అచ్చివుంది. కుడిచేయి కుడికాలుమీద పెట్టాడు. అతని మెడలో బుర్రెట్స్ బెల్టువుంది, వీపుకు తుపాకీ వుంది. కుడిచేతిలో హంటర్ వుంది. చూడగానే అతడొక బండి పోటు దొంగని గుర్తించవచ్చు]

[స్పాట్లైట్ అతనిమీదకు ఫోకస్ చేయబడింది]

[తెరలో వ్యాఖ్యానం వినిపిస్తుంది]

మనిషిని మనిషిగా బ్రతుకవివ్వని ఈస .. జంతులలో ఎందరో ఎదురు తిరిగి నమాజాన్ని ఎదిరించారు. సమాజ శక్తికి తట్టుకోలేక విరం కుళ ప్రభుత్వాన్ని, సమాజాన్ని చాటుదెచ్చి తీయాలని దొంగ లుగా, బండిపోటు దొంగలుగా, విప్లవకారులుగా మారిపోయాడు. మన గుండెలలో చిరస్థాయిగా విల్పిన అల్లారి పీతారామరాజు, థగత్ సింగ్, సుభాస్ చంద్రబోస్ వంటి మహనీయులు గూడ

తేనూరు. స్వాతంత్ర్యం కావాలని, సర్వమానవ సౌభాత్యత్వం
 రావాలని, దేశంలో శాంతి, అభ్యుదయం నెలకొల్పాలన్నదే వారి
 తేజ్యం. సర్వ మానవాళికొనం ప్రాణాలర్పించిన మహనీయులు
 వారు. కాని మననాయకుని ఆశలు, ఆశయాలువేరు. బావినత్వాన్ని
 తూపు మాపాలని, మన సంపదపై ప్రతి భారతీయునికి అనుభ
 వించే హక్కు ఉందని, ధనిక పేదవర్గాలు ఉండరాదనేదే ఇతని
 లక్ష్యం. అందుకే ప్రజానాయకుల ముసుగులో దాగిన రాజకీయ
 నాయకులు స్వార్థతత్వాన్ని వ్యాపారం పేరుతో దేశంలో జరిగే
 అన్యాయార్జనను అరికట్టాలని సమాజాన్ని ఎదిరించాడు. ధనవం
 తుల భవనాలు కొల్లగొట్టాడు. ధనాగరాలు దోచుకున్నాడు. పేద
 ప్రజానీకాన్ని ఆదుకున్నాడు.

ఫలితం:

దొంగగా ముద్రపెసింది సమాజం. బందిపోటుగా విరుదు ఇచ్చింది
 ప్రభుత్వం, అతని ఆశయాన్ని విరోధించాలని ప్రయత్నించిన
 ఎందరో అతని తుపాకి గుళ్ళకు ఆహుతయ్యారు. అతని కత్తికి
 తమ కత్తుకలు బలి ఇచ్చారు. ఒక చోటునుండి మరొక చోటుకు
 ఒక రాష్ట్రం నుండి మరొక రాష్ట్రానికి తరలుతూ భారతదేశాన్ని
 గడ గడ లాడిస్తున్న అగ్గిరాముడు అతడే.

రాము: హా, హా, హా, హా, హా, [వికటంగా నవ్వాడు]

తెరలో: ఆ సవ్యలో క్రూరత్వం దాగివుంది అతని చూపులో అగ్ని
 జ్వాల రేగుతుంది. భారతదేశ సిరిసంపద సమానంగా అందరికి
 అందించాలన్నదే అతని న్యాయమయిన కోరిక.

రాము: అవును వంతులు పేనుకొని వాటాలు పంచుకోడానికి ఎవరబ్బి
 సొమ్ము ఈ సంపద. భారతమాత అనుగు ముద్దుబిడ్డల మైన

మాలో కొందరు దనవంతులూ కొందరు దరిద్రులూ ఎందుకీ తేడా? పంచభక్షవరమానాక్షులను భుజిస్తూ మెత్తని వట్టుపాన్పుమీద పవళించి గిత్తున తిరిగె గలివంకాల క్రింద స్వర్గ పౌభ్యాన్ని అందుకునే వారు కొందరయితే, గుప్పెడు మెతుకులకు నోచుకోక. అరదుగురి స్థలం అందుబాటులో లేక ఆకలాకలవి అడనూ పాబ్ పారంమీద పొర్లాడే దరిద్రులు కొందరూ? ఎందుకీ తేడా? వీలు లేదు. భారతజాతి అంతా ఒకటే. నన్యశ్యామలమయిన మన సంపద అనుభవించే హక్కు అందరికీ వుందీ, ఈ సమాజం మారే వరకూ, తేడా తొలగే వరకూ, నిద్రపోను. బిళ్ళర్యవతుల ఇనప్పెచ్చెలలో బిరిగి మగ్గుతున్న దనలక్ష్మిని చెరవిడిపించి, వ్యేచ్ఛవిస్తామ, పాతరలలో పాతుకుబోయున్న బిళ్ళలక్ష్మిని బావిసత్వం నుండి విముక్తి చేస్తామ హ—హ—హ— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— హ—హ—హ—

[వికటంగా నవ్వుతూ వుంటాడు. తెరలో బైటిర్ప్ ప్రారంభ మవుతాయి]

[రాముడు స్టేజ్ గా మారిపోతాడు.]

శ్రీ ————— సమర్పించు.

నన్నెన్ను మరియు డిటెక్టివ్ నాటక ప్రదర్శనం.

“అగ్గిరాముడు”

రచన : యం.వి, భాషా.

ఇందలి పాత్రలు - పాత్రదారులు

రవికాంత్ -

ముకేశ్ దర్ -

విజయేంద్రభూపతి-

నాగన్న -

భీమన్న -

బందిపోటు బలరాం -
 డాక్టర్ అనంద్ -
 తాయర్ చంద్రశేఖర్ -
 ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం -
 కావినేయర్ -
 అనిత -

మరియు

అగ్గిరాముడుగా, డాక్టర్ చక్రవర్తిగా, ద్విపాకతానినలలో మీ
 అభిమాన నటుడు. - - - - -

సాంకేతిక బృందము :

డ్రస్ -
 మేకప్ -
 మేక్ -
 రైటింగ్ -
 స్టేజియాక్ -
 ఆలంకరణ -
 నిర్వహణ -
 సమన్వయ -
 సంగీతం -
 డైరెక్షన్ -

[చైతన్య వూర్తయినయి. రాముడు వికటంగా నవ్వుతుంటాడు)

రాము: హ...హ...హ...హ...

[నాగన్న, బీమన్న డాక్టర్ చక్రవర్తిని బందించి లాక్కొన్నారు.
 అతని ముఖం కప్పించుకుండా ముసుగు వుంటుంది.]

నాగ : సర్దార్.

బీమ : సర్దార్.

రాము: వూఁ

నాగ : దొరికాడు సర్దార్.

భీమ : చిక్కాడు సర్దార్.

నాగ : దొరికాడు

భీమ : చిక్కాడు

నాగ : కాదు దొరికాడు,

భీమ . కాదు చిక్కాడు

నాగ . దొరికాడూరా అంటే

భీమ , చిక్కాడూరా అంటే

నాగ : ఒరేయ్ దొరికాడూరా

భీమ : ఒరేయ్ చిక్కాడూరా

నాగ : చి. వెదవా దొరికాడు.

భీమ , చీచీ వెదవా చిక్కాడు.

రాము. ఏవద్రావాడు.

నాగ : చక్రవర్తి

భీమ : డాక్టర్ చక్రవర్తి అమెరికా నుండి వచ్చాడని సర్దార్ మీడి అర్కు
కాలి మనకు దొరికాడు.

రాము: మీపేరు ముసుగులో ఉన్న వ్యక్తిని అడిగాడు)

మును: చక్రవర్తి.

రాము: మీ తండ్రి పేరు.

మును: విజయేంద్ర భూపతి

రాము. ఓ... కోటికి పడగెత్తిన కోటిక్కరుడు విజయేంద్రభూపతి గారి
ముద్దుల కుమారుడివా? అమెరికాలో అరు సువత్సరాలు క్షణ
పొంది క్యాన్సర్ పెషెలిస్తుగా ఇండియాకు తిరిగొచ్చిన డాక్టరు
చక్రవర్తిని నువ్వేనన్నమాట.

మును: అవును.

నాగ : సర్దార్ చిత్రం

బీమ : సర్దారు విచిత్రం

నాగ : ఆయ్యారే విచిత్రం

బీమ : భారే విచిత్రం [పాతకాడు]

రాము : ఏమిటా విచిత్రం

నాగ : ముమ్మూర్తలా మీరు వీడిలాగే వున్నాడు చిత్రం

బీమ : ముమ్మూర్తలా వీడు మీలాగే వున్నాడు చిత్రం,

రాము : ఏనున్నాడు?

నాగ : అవును సరదార్ వీడు అచ్చం మీలాగే వున్నాడు

బీమ . వీడ్ని చూసి మీరే అనుకున్నాం.

నాగ . అనుకుని పప్పులో కాలేకాం.

బీమ . కాలేసి తినుకోలేక దచ్చాం.

నాగ . కావలిస్తే చూడండి

[రాముడు ముఖం వరకు ముసుగుతోరించి నిమగ్నంపాటు అతని ముఖంలోకి చూశాడు: యద్రావకారం ముసుగేకాడు.]

[రాముడు ముసుగులోంచి చంద్రవర్తి ముఖం చూచే సమయంలో అతని ముఖం ప్రేక్షకులకు కనిపించరాదు]

రాము. అవును వీడు అచ్చం నలాగే వున్నాడు,

నాగ . ఉన్నాడు

బీమ . కాదురా దద్దమా

నాగ : ఏమిటా వాణిమ్మా

బీమ : మన సర్దారే వాడిలాగ వున్నాడు.

నాగ : అవునోయ్.

రాము: [అలోచిస్తూ అటూ యిటూ తిరిగి] హ్లా, హ్లా, హ్లా, హ్లా, [వికటంగా నవ్వాడు.

నాగ : సర్దార్ నవ్వుతున్నారా.

భమ . ఏడుస్తున్నాడని నేనన్నానా,

రాము. నాగన్నా.

నాగ . నే సరదార్.

రాము. బీమన్నా.

బీమ . నే సరదార్.

రాము. అవకాశం దొరికింది. డీవ్విమనం ఆదారం చేసుకోవాలి. వీడ్చి
బందించి చక్రవర్తిగా వీళ్ళ భవనంలో పాగావేయాలి. కోట్లకొలది
ఆస్తి హస్తగతం చేసుకోవాలి ఏమంటారు.

నాగ . ఏమంటావురా?

బీమ : నువ్వేమంటావురా?

నాగ . నే .

బీమ . నే .

రాము. వీడిని తినుకెళ్ళి మన రహస్య గృహంలో బందించండి. పూఁ
మును, వదిలండి... నన్ను వదిలండి... దుర్మార్గులారా! వదిలండి [గింజ
కుంటుంటాడు.]

నాగ . రారా భద్రవా.

బీమ . వదరా ఉడతా.

[ప్లేటి మీదున్న రైట్లు ఆరిపోయాయి.]

[ప్లేటి మీదున్న రైట్లు వెలిగాయి.]

[అనిత నిరుత్సాహంగా బెంచిమీద కూర్చుని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తుం
టుంది, ఆమె ముఖంలో విచారరేఖలు అలముకొని వున్నాయి.

[అనిత నిరుత్సాహంగా పాటపాడుతుంది.) [పాట 4]

[పాట వూర్తయింది. ఒక వ్రక్కగా రవికాంత్ ప్రవేశించాడు]

ర . అనితా,

అనిత. [వరధ్యానంగా నలకలేడు]

త . అనిత.

అనిత. [ఉలిక్కిపడి] ఆఁ నువ్వా బావా.

రవి . ఏమిటి వరధ్యానం.

అనిత. ఏమీలేదు.

రవి . ఇల్లాదిలి యిలా వచ్చావేం?

అనిత. ఇంత దగ్గర ఏమీ తోచక ప్రకాంతికోసం వచ్చాను.

రవి . నువ్వలా విచారంగా వుంటే నాకెంతో భాతగా వుంది అనిత.

అనిత. విచారంగాక ఏమింది బావా. కన్నదిద్దగా అడిరించిన మామయ్య అకస్మాత్తుగా మరణించాడు. వస్తున్నానని పెరిగ్రాం యిచ్చిన పేద బావ ఇంత వరకూ రాలేదు.

రవి . నేడోరేపో అన్నయ్య తప్పక వస్తాడు.

అనిత. ఆ నమ్మకంతోనే పదిహేనురోజులుగ ఎదురు చూస్తున్నాను. పెరిగ్రాం అంటే పదిహేను రోజులు దాటాయి. బావ యింకా రాలేదు.

రవి . మార్గమధ్యంలో ఏదన్నా వనుంది అగాడేమో.

అనిత. ఏమో.

రవి . నరే రా వెడదాం.

అనిత. నువ్వెళ్ళు బావా. నేను తర్వాత వస్తాను

రవి . చూడు అనిత. గతాన్ని మరిచిపోయి నవ్వుతూ బ్రతకాలి గాని ఇలా బాధపడుతూ కూర్చుంటే విప్రయోజనమే. నువ్వు ప్రతిక్షణం నవ్వుతూ, అందరినీ నవ్విస్తూ వుండాలి. అప్పుడే అన్నయ్య నిన్ను చూసి ము సపోతాడు.

అనిత. బావా

రవి . నేను చెప్పేది యదార్థం. నాన్న మరణవార్త తెలియగానే కృంగి పోతాడు. నువ్వు నవ్వుతూ అతన్ని మురిపించాలిగాని, నువ్వే యిలా అశోక వనంలో సీత దేవిలా వుంటే...

అనిత : లేదు కానా. పెదబావకోసం నా ప్రాణాలన్నీ యిస్తాను. కానా
దాదావడకుండా చూస్తాను.

రవి : నేను వస్తాను

అనిత : అన్నట్టు నువ్విలా వచ్చావేం?

రవి : మా ప్నేహితదొకడ్ని ఇంటి దగ్గర డ్రావ్ చేసి వస్తున్నాను.
ఇంతలో నీ కారు ఇలా రావడం చూశాను ఎక్కడికెడుతున్నావో
అర్థం కాలేదు. ఒంటరిగా రావడం మంచిది కాదని ఇలావచ్చాను.

అనిత : ఓ,

రవి : నేను వెళ్తున్నాను. ప్రొద్దుగూకముందే వచ్చేయ్.

అని : అలాగే

రవి : వస్తాను (వెళ్ళిపోయాడు)

(అనిత బెంచిమీద కూర్చుంది. తెరలో పోలీస్ విజిల్స్ వివిధ
స్తాయి. అనిత ఉలిక్కిపడి ఆ ప్రక్కగా చూస్తుంది. రాముడు
వరుత్తుగొచ్చి అనితను చూస్తాడు....మళ్ళీ విజిల్స్ వివిధస్తాయి.
వరుత్తుగొచ్చి పూలచెట్లలో దాక్కుంటాడు అనిత కళ్ళప్పగించి
చూస్తుంటుంది. విజిల్స్ ఊదుకుంటు కావిప్టేయిల్స్ ఇద్దరు వస్తారు.
నలువైపులా చూస్తారు)

1వ కాని : (అనితను చూసి) దొంగ! దొంగ! దొంగ!

2వ కాని : దొంగ దొంగ దొంగ!

1వ కాని : ఏడిరా దొంగ!

2వ కాని : ఏడి!

(అంతలో ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం ప్రవేశించాడు)

రాజా : ఓ...అనితగారా!

అని : నేనే ఇన్స్పెక్టర్

రాజా : ఇలా వచ్చారే?

అని : మనసు చికాకుగా ఉంది. గాలికోసం వచ్చాను

రాజా : ఐవీ! అన్నట్టు మర్చాను...ఇటుగా ఒక దొంగ పడుగెత్తు
కొచ్చాడు. ఎటువెళ్ళాడో చూశారా,

అని : దొంగా,

12 కాని : అవును దొంగే

2వ కాని : అక్షరాళా దొంగే

అని : అదిగో...అటుపారిపోయాడు. (ఒక్క ప్రక్కగా చూపుతుంది)

రాజా : వూ... పదండి... వాణ్ని పదలకండి.

1వ కాని : 2వ కాని : యస్ సార్ (అంటూ అనిత చూసిన వైపు
వెళ్ళారు)

రాజా : వస్తానండి (అంటూ తనూ వెనుకగా వెళ్ళాడు)

(అంతవరకు దాగివున్న రాముడు అనితను నమీపించాడు)

రాము : ఎవర్నూవూ,

అని : అది నేవడగల్గిన ప్రక్క

రాము : ఏమిటా దిరావణం ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా,

అని : ఒక దొంగతో

రాము : నోర్క్యూయ్... మంచి మర్యాద లేకుండా ఏమిటా వాగుడు.

అని : మంచి... మర్యాద (వైతుంటుంది)

రాము : ఆగు,

అని : (ఆగింది)

రాము : నువ్వు ఎవరయినా నాకనవసరం. పోలీసుల దారినుంకి నన్ను రక్షిం
చావు. ప్రత్యుపకారంగా ఏం కావాలో కోరుకో.

అని : అడిగింది ఇస్తావా,

రాము : అడిగితాడు నీకే తెలుస్తుంది.

అని : లెకలవ్వుడు ద్రోణుని కిచ్చిన గురుదక్షిణ ఏమిటో తెలుసా,

రాము : బోటన ప్రేలు

అని : మువ్వవ్వ గలవా,

రాము : (కత్తిరిసి బోటనప్రేలు కోసుకో బోయాడు)

అని : అగు

రాము : (అగాడు)

అని : మాట తప్పని మనిషిలా ఉన్నావే

రాము : మాటిచ్చి తప్పడం ఈ అగ్గిరాముడి జాతకంలో లేదు.

అని : ఆఁ నువ్వు అగ్గిరాముడివా

రాము : అవును,

అని : బందిపోటు దొంగ అగ్గిరాముడివి నువ్వా

రాము : అవును.

అని : ఆఁ (తయంగా వెళ్ళబోయింది)

రాము : అగు. నావల్ల నీ కెటువంటి ప్రమాదము రాదు. నా ప్రాణదాతకు
హాని తేవేటంతటి నయవంచకుడ్ని కాను. నీకేం కావాలో
కోరుకో.

అని : నాకేం వదు.

రాము : అలా వీళ్ళేడు. కోరుకో వలసింది

అని : సమయం వచ్చినప్పుడు కోరుకుంటాను.

రాము : సరే.

(నాగన్న, భీమన్న చక్రవర్తిని లాక్కొస్తారు. అతనికి మునుగు
వుంటుంది)

నాగ : వర్దార్: ఈ భద్రవ పారిపోవాలని ప్రయత్నించాడు,

భీమ : మళ్ళీ పట్టుకున్నాం.

రాము : ఏరా? పారిపోవాలనుకున్నావా? (అంటు మునుగుమనిషి చెంప
మీద కొట్టాడు)

శ్యా : రోగం కుదిరిందా?

భీమ : తిక్క వదిలిందా?

నాగ : పారిపోతావా (లాగి చక్రవర్తిని కొట్టాడు ఆ దెబ్బ భీమన్నకు
తగిలింది)

భీమ : పాతిపోతావట్రా (తాగి చక్రవర్తిని కొట్టాడు, ఆ దేబ్బ నాగ
న్నకు తగిలింది)

రాము : పూ, వీడి కాళ్ళుచేతులు కట్టి, కటకటాల వెనుక పడేయండి.

నాగ : నే, సర్దార్.

భీమ : నే, నే సర్దార్

(చక్రవర్తిని లాక్కెళ్ళారు)

అవి : ఎవరతను?

రాము : ఒక నిర్బాగ్యుడు

అవి : ఎందుకతన్ని బంధించారు.

రాము : వాడి అదృష్టాన్ని అందుకోవాలని

అవి : అంతటి అదృష్టవంతుడా!

రాము : అవును.

అవి : నాకు మాటిచ్చావు గుర్తుందా?

రాము : మర్చిపోతేదు. నీకేడి కావాలి ఎప్పుడు కోరుకున్నా ఇస్తాను.

అవి : ఇప్పుడే కోరుకుంటాను.

రాము : ఏం కావాలి.

అవి : ఆ నిర్బాగ్యుణ్ణి పదిరేయ్.

రాము : అమ్మాయ్.

అవి : అగ్గిరాముడు మాట తప్పడు గదూ.

రాము : (అనిత ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తాడు)

అవి : ఏమిటలా చూస్తున్నావు. వద్దంటున్నా మాటిచ్చావు...ఎవంటావ్,

(నాగనాసి, భీమన్నా వచ్చారు)

నాగ : నాయల్ని కట్టి పడేకాం.

భీమ : నాయల్ని కటకటాల వెనుక తోపేకాం.

అవి : ఏం మాట్లాడవే.

రాము : వూ... సరే... ఏమైనా ఇచ్చిన మాట తప్పేను. నాగన్నా.
భీమన్నా... చక్రవర్తిని వదిలేయ్యండి.

నాగ : భీమ : సర్దార్

రాజా : వూ... వదిలేయండి.

అని : అతని పేరేమిటన్నావ్?

రాము : చక్రవర్తి

అని : చక్రవర్తి?

రాము : అవును... డాక్టర్ చక్రవర్తి... విజయేంద్ర భూపతి కుమారుడు.

అని : ఐవా?

రాము : ఏమిటో- చక్రవర్తి నీ ఐవా?

అని అవును

రాము : నక్కను తొక్కుచ్చావ్? (నవ్వి) నాగన్నా, భీమన్నా చక్రవర్తిని
వదిలించే వరకు ఈ అమ్మాయిని జాగ్రత్తగా చూస్తుండండి.
అతను రాగానే మన నివాసానికి వచ్చేయండి.

నాగ : సై సర్దార్

రాము : అనితా! మీ ఐవాను వంపుతాను. తీసుకెళ్ళు

అని : అలాగే

(రాముడు వెళ్ళిపోయాడు... నాగన్నా భీమన్నా అనితను చెరోక
ప్రక్క నిలబడి ఆమె ముఖంలోకి చూస్తుంటారు)

అని : ఏమిటలా చూస్తున్నారో?

నాగ : మా సర్దార్ ఇలాగే చూస్తుండడున్నాడు.

భీమ : నీ పేరేమిటమ్మా?

అని : ముక్కోలుపు ముత్తమ్మ. [కోవంగా అంది]

నాగ : కాలా బాగుంది.

భీమ : ముత్తమ్మా... నీకు పెళ్ళయిందా?

అని : కాలేకంటే మీరు చేస్తారా?

నాగ : పూహూ... చెయ్యం కేకే చేనుకుంటాం. ఏనా,
బీమ. అవును చేనుకుంటాం.

నాగ : మీకు పెళ్ళయిందా?

అని : లేదు.

బీమ : సిల్లలున్నావా?

అని : ఉన్నాను.

నాగ : యింతమంది.

అని : నలభయిమంది.

బీమ : నీ వయసెంత?

అని : యరనై.

బీమ : వయసు యరనై సిల్లలనలభయి నలభయి.

నాగ : అంటే నంవత్తుకానికి ఇద్దరినీ కన్నానన్నమాట. సూనక్ వరు
కన్నమాట.

అని : ఏయ్

బీమ : ఓయ్.

అని : మీకు బిడ్డందా?

నాగ : ఒకప్పుడుండేది. దాన్ని మా నాన్నకిచ్చాను.

బీమ : నేనూ మా అన్నకిచ్చాను.

అని : పెళ్ళికాని ఆడపిల్లను యిలా అంగటానికి నీగులేదు.

నాగ : పెళ్ళయిన వాళ్ళను అడిగితే మక్కలు విరుగుతాయి.

అని : పెళ్ళికాకుండా పిల్లలు యెలా పుడ్తారనుకున్నారు.

బీమ : ఓవ్ ఓన్ ... ఊరుకోవమ్మా ముత్తమ్మా ... తారతంలో కుంతి
దేవి పెళ్ళికాకుండా కర్డుక్కి కనలా.

నాగ : ఊర్వశి దాన్స్ చేసి కకుంతును కనలా.

అని : మీతో చచ్చేదావు వచ్చివడిందే

నాగ : నామాట విని నన్ను చేనుకో. సుఖవడిపోతావ్.

బీమ : ఏదీకావ్. అడదాన్ని సుఖపెట్టడం నీకేం తెలుసురా వద్దమ్మా
నాగ నీకు తెలుసంటూ వాజమ్మా. ఇడిగో ముత్తమ్మా ... నామాటవిరి
నన్నే చేసుకో.

బీమ : ఒద్దొదు నన్నుచేసుకో.... నన్ను చేసుకున్నావంటే రోజూ
కిలో కేళకాయలు యిప్పిస్తాను.

నాగ : నన్ను చేసుకున్నావంటే కిలో జటాపీలు యిప్పిస్తాను.

అని : ఏల్లెదు. నేను చేసుకునేది మా బావనే

నాగ : బాదెవద్రా మథ్య.

బీమ : అన్నది వినబడలా ... వాళ్ళదాక ...ఉ.

నాగ : నాకంటే అందగాడా.

అని : అవును.

బీమ : నాకంటే సాహసవంతుడా :

అని : అవును.

నాగ : నాకంటే బాగా పాడగలడా :

అని : గలదు.

బీమ : నాకంటే బాగా ప్రేమించగలడా :

అని : గలదు.

నాగ : నాకంటే బాగా విద్యగలడా :

అని : గలదు.

నాగ అయితే వాణ్ని విద్యమను.

అని : అందుకు నీకు నువ్వేసాటి.

(యింతలో రాముడువెళ్ళిన వైపునుండి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

నాగ : చక్రవర్తి వచ్చాడాయ్.

బీమ : మనం పెళ్ళాం వదలాయ్.

నాగన్న, బీమన్న వెళ్ళిపోయారు.

అవి . బావా,

చక్ర. బావా! ఎవరున్నవ్వు?

అవి . నేనేబావా.

చక్ర. అంటే?

అవి . నన్ను గుర్తించతా నేనేబావా ... నీ అనితను.

చక్ర. నువ్వు అనితవా?

అవి . అవునుబావా నేను నీ అనితనే.

చక్ర. (వశిష్టగాచూచి) ఆవును... నువ్వు నా అనితవే.... అనిత!
(జేతును చాచాడు)

అవి . బావా! (నమివించింది)

చక్ర. అనితా! (దగ్గరగా తీసుకున్నాడు)

అవి . బావా [అంటూ అతని గుండెల్లో చేరింది]

చక్ర. ఎంతగా మారిపోయావ్ అనితా! ఆరునెలలవయస్సుకంటే కంటే నేను
అమెరికా వెళ్ళినప్పటి అనితకు, ఈనాటి అనితకు వేషంలో ఎంత
మార్పు. ఆనాటి అనిత లంగాటణలు వేసేది. ఈనాటి అనిత
చీరెలు కడుతుంది.

అవి . అమాయ్ నీలోగూడా వచ్చిందిబావా! ఆనాటి బావ లాల్చీ
వైజమావేస్తే, ఈనాటి బావ నూలు వేస్తున్నాడు.

చక్ర. మాయ్ నా వేషానికి గాని మనసుకుగాదు.

అవి . నేను అంతేబావా! నా మనసులో ఉన్నది నీ రూపమే.

చక్ర. నా మనసులో దాగింది నీ రూపమే.

అవి . అనిత నీ కోసమే.

చక్ర. బావ నీ కోసమే.

(దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. అనిత సిగ్గుతో దూరంగా వెళ్ళింది.
చక్రనర్తి పాట పాడతాడు. అనిత అతన్ని అనుసరించింది)

(పాట - 5)

[చక్రవర్తి. అనిత డ్యూయెట్]

[పాటపూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తి హృదయంపైవారింది.]

అని : బావా:

చక్ర. పూ.

అని : నన్ను యితాగే కాళ్ళతంక గుండెలో దాచుకుంటావుగదా!

చక్ర: అందుకు అనుమానమా?

అని : నమ్మకముంది.

చక్ర: అలాంటప్పుడు అనుమానాలకు తావుండరాదు.

అని : బావా (విచారంలోకి దిగజారింది)

చక్ర: ఏమిటి అనితా?

అని : మరి మరి

చక్ర: చెప్పడానికి సంకోచిస్తావేం? చివ్వు.

అని : ఎలా చివ్వుమంటావు బావా?

చక్ర : ఏమిటదీ?

అని : ఆరుసంవత్సరాల తర్వాత తిరిగొచ్చిన నీ గౌతవార్థం, విందులు
వినోదా నిర్మాటణలతోనూ ఇరులుగా కన్నీటిలో నింపి
విషాద దుస్సంఘటనలెరియవర్చవలసి వచ్చింది.

చక్ర : ఏమిటి అనితా?

అని : మామయ్యా (బాధగా అంటుంది)

చక్ర : విన్నాను అనితా, రాముడు తన అమలమలతో చెవుకుండగా
విన్నాను. ఆ రోజునుంచి నామనసు నా స్వార్థీనంలో తేకుండా
పోయింది. నా భవిష్యత్తుకోసం పునాదిజేసి ఆమెరికా పంపి
నన్నొక మనిషిగా తీర్చిదిద్దిన నా దైవాన్ని ఏ కిరాతకుడు దూరం
చేశాడో.

అని : బావా:

చక్ర : అనితా! చదువు ముగించుకొని నాన్నను చూడాలని పడుగు
వరుగున వచ్చాను. నా అత్రావికి అర్థం, పరమార్థం లేకుండా
పోయాయి. (కళ్ళతో తిరిగిన నీళ్ళు తుడుచుకున్నాడు)

అని : విచారించకు బావా,

చక్ర : మాతృభూమిపై కాలు పెట్టగానే దున్నంపుటన జ్వర విన్నాను,

అని : నువ్వీలా విచారస్తువుంటే మామయ్య అత్యకాంతించడు.

చక్ర : అవును ... అనితా! నాన్ననుచంపిన అ కిరాతకుడ్ని ప్రాణ
లతో వదలను. గలించి గతించి వెంటాడి వేటాడతాను.

అని : బావా,

చక్ర : అవును అనితా! అంతవరకు నాకు కాంతి, నిశ్చాంతిలేవు.
అనితా! నువ్వింటకెళ్లు.

అని : మరి నువ్వు?

చక్ర : ఇన్స్పెక్టర్ గారిని కలుసుకొని మాట్లాడివస్తాను.

అని : ముందు యింటికెళ్దాం కా బావా! అతర్వాత యిన్స్పెక్టర్ గారిని
కలుసుకోవచ్చు.

చక్ర : లేదు అనితా. ముందు కన్నుకొడుకుగా నా కత్తవ్యాధిని సాధించాలి,

అని : బావా:

చక్ర : అంతవరకు నిద్రపోను ... అనితా. నువ్వెళ్ళు.

అని : నేనూ నీతోనే వస్తాను బావా.

చక్ర : ఒద్దు వివరాలిన్ని తజావ్వంగా పేకరించి తహస్స వరి
కోరిక సాగించాలి.

అని : త్వరగా వస్తావుగదూ!

చక్ర : వెళ్ళినవని కాగానే వచ్చేస్తాను. నువ్వెళ్ళు.

అని : అలాగే ... (వెళ్ళుబోయి తిరిగొచ్చి) బావా: మళ్ళీ ఆ రాముడు
చేతిలో పడితే

చక్ర : పర్వతేడు అనితా! నీ తెలివి నువయోగించి నన్ను కాపాడవు.
రాముడు మాటతప్పని మనిషని గ్రహించాను. నీకు మాటిల్లి
నన్నొరిగినట్టు తనే చెప్పాడు. వచ్చి నన్ను పట్టుకుంటాడని
అనుకోను.

అని : జ్ఞాన క్రమమే.

చక్ర : నాకేం భయంలేదు.

అని : నన్ను గూడా నీతో తీసుకెడితే బాగుంటుంది.

చక్ర : ఒద్దు అనితా నిన్ను శ్రమపెట్టడం నాకిష్టంలేదు.

అని : యిందులో శ్రమేముందిదావా! నీ కష్టసుఖాలు నాదికాదా!

చక్ర : (నవ్వి) అప్పుడే జీవితంలో భాగన్ని అడుగుతున్నావన్నమాట.
నా ప్రేయమైన మరదలా, పెళ్ళయినతర్వాత యెలాగూ తప్పదు.
అంతవరకూ కాస్త ఒంటరిగా తిరగవివ్వు.

అని : పో దావా.

చక్ర : అబ్బో ... సిగ్గు ముంచుకొచ్చిందా!

అని : కాదా మరి.

చక్ర : [వచ్చిచూసి] అనితా, చాలా పొద్దుపోయింది నువ్వెళ్లు. నేను
గంటలో వస్తాను.

అని : గంటలో రావాలి.

చక్ర : వస్తానన్నానుగా.

అని : వస్తాను [ఒకపక్కగా వెళ్ళింది]

చక్ర : అనితా వెళ్ళిన మార్గంవంక జూస్తూ వికటంగా నవ్వాడు]

[నాగన్న, బీమన్న ప్రవేశించారు]

నాగ : ఏచివాడు నవ్వుతున్నాడు.

బీమ : నవ్వుతున్నావా ఏచివాడా.

చక్ర : ఏచివాడిని నేనుకాదురా, మీరు, నాగనా.

నాగ : సర్దార్

చక్ర : బీమన్న

బీమ : సర్దార్.

చక్ర : యేలా వున్నానురా.

నాగ : సర్దార్, మీరా.

బీమ : మీరేనా సర్దార్.

చక్ర : అవునురా, యేలా వున్నాను.

నాగ : అబ్బా, అచ్చంగా డాక్టర్ చక్రవర్తిలాగే ఉన్నారు సర్దార్.

బీమ చిత్రం, అయ్యారే విచిత్రం, భళారే విచిత్రం, [పొడతాడు]

చక్ర : చక్రవర్తి మరదలు నన్ను గుర్తించలేకపోయింది. నేనే కనబావ
చక్రవర్తి ననుకుంటుంది. అవిక నన్ను గుర్తించలేకపోయిం
దంటే ఆ ఇంట్లో ఎవ్వరూ గుర్తించలేరు.

నాగ : గుర్తించలేరు.

బీమ : లేదు.

చక్ర : కనకాన్ని ఆశించి కార్యరంగంలో దూకిన నాకు కాంతగూడా అతి
స్తుంది. ఇక కాంతా కనకాలు నా సొంతం. మీరుగూడా వేషాలు
మార్చండి గంటలోమనం ఏజయేంద్రభూషణి భవనంలో ఉండాలి.

నాగ : నై సర్దార్,

చక్ర : డాక్టర్ చక్రవర్తిని మట్టుబెట్టి మనం ముందుకు పోగాలి, నాకు
ప్రాణాలతో ఉంటే మనకే అపాయం.

బీమ : అందుకు ఉపాయం.

చక్ర : వాణ్ని తొలగించడమే, ఎంపీల్లో విషంకలిపి చక్రవర్తి
కివ్వండి.

నాగ : నై సర్దార్

[నాగన్న, బీమన్న వెళ్ళారు]

చక్ర : రామూ, నీ జాతకచక్రం తిరిగింది, కోటిళ్ళరుడిని కాబోతున్నావు
కాంతా కనకాలు : విచిత్రమేమిటనన్నయి. హా, హా, హా, హా,
హా, [వికటంగా నవ్వుతుంటాడు]

మూడవ రంగం

[అది కోటిశ్వరుడు విజయేంద్రభూపతి భవనంలో హాయిగది. అలంకరణలంతా మొదటిరంగం మాదిరిగానే ఉంటుంది. మార్చేమీ ఉండదు.]

[తెరలేచింది]

[రాక్షస్ అనంద్. లామోర్ చంద్రశేఖర్. మురళీధర్ కూర్చోని వుంటాడు. రవికాంత్ అటు నటు తిరుగుతూ ఉంటాడు. అనిత వింటి వాకిలివద్ద నిల్చోని జయప్రకాశ్ జూమ్మంటుంది కొన్ని క్షణాలు అలా గడిచాయి]

రవి : అనితా! [అంటూ తిరుగుతున్నవాడు ఆగాడు]

అని . ఏమిటి రావా!

రవి . ఏదీ! అన్నయ్య యింకా రాలేనే,

అని . ఈసారికి రాలిందే.

రవి . అనలు మువ్వ కల్చుకున్నది అన్నయ్యనేనా!

అని . అదేమిటి రావా! పెదబావను నేను గుర్తించలేననుకున్నావా!

ముత . పొరపాటు అయ్యుండొచ్చుగా.

అ . అవును.

చలి . పొరపాటు వడదం మానవ సహజమే.

అని . కాదు. అతను అక్షరాలా చక్రవర్తి బావే నాకు తెలుసు.

రవి . పోలీస్ ప్లేషన్ కు పోన్ చేస్తే,

ము . అదే మంచిది.

[రవికాంత్ తేజులకు సమీపించి తెలిపాడు రిసెపర్ యి
నెంబర్ తయారేకాదు)

రవి . హా, పోలీస్ స్టేషన్, రవికాంత్ హియర్, ఆ, మా అన్నయ్య
అక్కడున్నాడా? ఆ, ఆ, ఓ, థాంక్స్, [పోన్ పెట్టే
కాదు]

అవి . (అతంగా) ఏమైంది బావా?

రవి . ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారాంగాడు, అన్నయ్య కలిసి ఇక్కడికి బయలు
దేరాకట,

మ . అంటే మరికాసేకట్లో రావచ్చు.

(బయటనుంచి నాగన్న, వీమన్న వచ్చారు)

నాగ . వస్తున్నాడు.

వీమ . వచ్చేతున్నాడు.

మ . యెవరు?

నాగ : వారే.

వీమ : అక్షకాలా వారే.

అ : యెవరు వారు?

నం : ఇంతెవరు? చక్రవర్తిగారే అయ్యుంటారు. ఏమంటారు?

నాగ : ఏమీ అనం.

వీమ : ఏమీ అనలేము.

[బయటనుంచి చక్రవర్తి, రాజారాం వచ్చారు]

చం : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

శ : గుడ్ మార్నింగ్

అ : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

ః : గుడ్ మార్నింగ్

రవి , అన్నయ్య, [అస్థాయంగా ఏళ్ళాడు]

త || ఏరా రవి ఎలావున్నావ్?

రవి || నాకేమన్నయ్యా బాగానే ఉన్నాను. చుర్రు ఉన్నా...!

త . కచ్చిస్తూనే ఉన్నానుగదరా.

ము : బావా, ఈ ఆనంద సమయంలో విందులు, విశోదాలు ఏర్పాటు చేయడానికి, నీకు మనంగా స్వాగతంచెప్పే అదృష్టానికి మేము నోచుకోలేక పోయినందుకు చాలా విచారమైనా.

త : అండుకు నేను బాధపడడం లేదు. నాన్నగారి హత్యా వార్త నా హృదయంలో అరసి అవేదనను రగిలించింది. అదే నా హృదయాన్ని క్షోభ పెడుతుంది.

ము : వీకేగారు బావా, ఆ విచారం అంత తీసు,

త : (చిరువుగా విట్టూర్చి) బావా,

ము : ఏమిటి బావా?

త || నాన్నగారి హత్యను గురించి నా వ్యేకున్నా చెప్పగలవా?

ము : లేదు బావా!

త : రాయర్ గారూ.

చం : యస్ సార్.

త : గత ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా మూ వ్యాపార వ్యవహారాలు, అన్ని వ్యవహారాలు మీరే చూస్తున్నారాగదూ?

చం : అవునుసార్.

త || ఈమధ్య నాన్నగారేమన్నా పీటనామ వ్రాసారా?

చం || వ్రాసారు:

త : ఏమిటి?

చం . తమ యావద్దాన్ని మీకు తనిబాటుకు సహజంగా సంకల్పించేదిట్లు వ్రాశారు.

చ : అందులో ఉదర్కం ఏమీలేదు రవిబాబుతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి.
అన్యథా తల్చుక మీరంకా బయటికి వెళ్ళండి.

(చంద్రం, అనంత్, మురళీధర్ బయటికెళ్ళారు)

అని . [లోనికి వెళ్ళండి]

రాజా . [బయటికి వెళ్ళారు]

నాగ . సార్ : మమ్మల్ని ఉండమంటారా వెళ్ళమంటారా?

భీమ . మనతో ప్రత్యేకంగా చెప్పాలా?

నాగ : రారా

భీమ . వదరా

[నాగన్న భీమన్న బయటికెళ్ళారు]

చ : రవిబాబూ.

రవి . ఏమిటన్నయ్యా?

చ : అనుకోని దుస్సంఘటన జరిగిపోయింది. నాన్నగారు మనకు కాళ్ళ
తంకా దూరమయ్యారు.

రవి . అవునన్నయ్యా, ఆలోటు మనకు తీరనిది.

చ . నాన్నగారు అందరితో సఖ్యంగా మెరిగేవారు కదూ?

రవి . అవును.

చ : ఆయన హత్యకు వ్యక్తిగత వేదాలు కారణంకాదు. ఆయన
అండర్నీ ప్రేమించేవారు. అయితే నాన్నగారు చనిపోవడానికి
ఐమీన్ హత్య చేయబడడానికి ఒకేఒక కారణం కనిపిస్తుంది.

(బయటనుంచి రాజారాం వచ్చాడు)

రవి . ఏమిటది?

చ : మన ఐక్యర్యం.

రతి . నాన్నగార్ని హత్య చేసినందువల్ల అస్తిమనకు దక్కుతుందిగాని
మరొకరికి ఎలా దక్కుతుంది. అయిన్ని చంపినందువల్ల ఏమిటి
పువయోగం.

చ . నాన్నను చంపగలిగిన వాకి మనల్ని చంపడం కష్టం కాదు.

రవి : ఆఁ మనల్నా?

చ . అవును, మనమీదగూడా హత్యాప్రయత్నం జరిపిద్దు. యేమం
టారు ఇన్ పెక్టర్.

రాజా . అవును, నా అనుమానంగూడా అదే.

రవి . మామీద హత్యాప్రయత్నం జరిగవచ్చని మీ ఊహమాత్రమే.

చ . కాదురవీ, నామీద హత్యాప్రయత్నం జరిగింది,

రవి . ఆఁ నీమీదా?

చ . అవును. అమెరికానుంచి నేను బయలుదేరినవిమానం ప్రేల్పడానికి
ప్రయత్నాలు జరిగాయి. ఇన్ పెక్టర్ రాజారాం రానున్న ప్రమా
దాన్ని పసిగట్టి విమాన ప్రమాదం జరిగకుండా తన సిబ్బందితో
తక్షించగలిగారు.

రవి . నిజంగానా?

చ . అవును, కాని ఆ దుండగులు తప్పించుకొని పారిపోయారు.

రవి . ఎంత ప్రమాదం తప్పింది.

చ . యికముందు ఇటువంటి ప్రమాదాలు జరిగే సూచనలు కన్పిస్తు
న్నాయి. నీ ఆత్మరక్షణ మువ్వ చూపుకోవాలి.

రా . సార్, మీ ఇంటిచుట్టు బందోబస్తు పెట్టించమంటారా?

చ . నోనో, ఆప్రయత్నం చేయకండి. హంతకుడు జాగ్రత్తపడతాడు

రా . అదీ నిజమే.

చ . రవిబాబూ, ఒక రహస్యం.

రవి : ఏమిటన్నయ్యా?

చ : మన శివవంశో మూడు పదికోట్ల రూపాయల విలువగల వజ్రాల భాస్వరిని చేయబడి వున్నాయి. ఈ విషయాన్ని నాన్నగారు ఈ మధ్యనే లెబర్ ద్వారా నాకు తెలియజేశారు అని మన కంక పారంపర్యంగా వస్తున్న అమూల్యకవచం.

రవి : అలాగా.

చ : అవి మన భవనంలో ఉన్నాయేగాని ఎక్కడున్నాయో నాకుగూడా తెలియదు, నాన్నగారి హత్యకు ఈ వజ్రాలుకూడా ఒక ముఖ్య కారణం కావచ్చు.

రవి : అవునన్నయ్యా, అపిషేషయం ఎలావున్నా, ఈ వజ్రాలరహస్యం తెలిసిన వారందరూ నాన్నగారిని బెదిరించివుండాలి. నాన్నగారు ఈ రహస్యాన్ని వెల్లడి చేయనందున హత్యచేయబడి వుండాలి.

రాజా : అవును, అదొక కారణం కావచ్చు.

చ : ఈ దురాగతాల వెనుక ఒక మూలా వుండివుండాలి.

రాజా : అవును, ఏమిటనా మీ జాగ్రత్తలో మీరు ఉండాలి.

రవి : అలాగే యిన్ పెక్టర్

రా : వస్తాను [పెక్కిపోయాడు)

చ : రవిదామీ, ఇవి ఎవర్ని నమ్మేరోజులు కావు, మర మిత్యలెవరో శత్యవులెవరో గుర్తించడం కష్టం.

రవి : అవునన్నయ్యా

చ : మన ఒంటిలో హస్తాంజలి దీయటి కెళ్ళాయంటే మనలో యెవరో ఆ మూలాతో సహకరిస్తున్నారన్నమాట. వూరి సరే, పిళ్ళ అట కట్టించి మన సంపదను కాపాడుకోవాలి.

రవి : అలాగే అన్నయ్యా.

చ : మవ్వేళ్లు, నన్ను ప్రశాంతంగా ఆలోచించుకోని. నేను రెప్పుడునుకో
వాలి.

రవి : అలాగే (బయటికి వెళ్ళాడు)

చక్ర : అనితా.

అది : (వస్తూ) పిల్చావా బావా.

చక్ర : లేదు. అరిచాను.

అ : ఎందుకో?

చ : గలగలలాడే గజాల గందరగోళం చేసే నీ మన్నితమైన చూస్తూ
లతో ఆరకప్పు కాపీ అమాంతం తెస్తావని.

అ : ఇప్పటికే ఆలస్యమయింది భోజనానికి రా బావా.

చ : ఒద్దు అనితా, కాపీచాలు.

అ : అలా వీల్లేదు, నీకోసం నేతిగారెలు చేశాను.

చ : విజంగానా?

అ : అవును బావా.

చ : దండచేసి మెళ్ళో వేసుకోక పొయ్యావా?

అ : ఖో బావా.

చ : (అనితను దగ్గరగా లాక్కొని) కోవమొచ్చిందా?

అ : ఎందుకూ?

చ : వరిహాసం చేశానవి.

అ : అది మాబావ జన్మహట్టు.

చ : (మరీ దగ్గరగా లాక్కున్నాడు)

అ : ఒదులు బావా.

చ : వదలను.

అ : ఎవరన్నా చూస్తాడు.

చ : చూపే చూడవి.

అ : చీ విగ్గులేని మేళం. చూపే ఏమనుకుంటాడు.

చ : ఏమనుకుంటాను?

అ : పిళ్ళికాక ముందే ఇలా బ తెగించారేమిటా అని మాత్రం
ముడుచుకుంటాడు.

చ : అంతేగదా ఇదే అమెరికాలో అయితే ఏంచేస్తారో తెలుసా,

అ : ఏం చేస్తాడు?

చ : గట్టిగా కౌగలించుకొని ముద్దులు పెట్టుకుంటారు. ఎలాగో చూపించ
మంటావా?

అ : ఒద్దొద్దు ఆ పనిమాత్రం చేయకు.

(అంటూ చక్రవర్తి చేతుల్లోనుంచి తప్పుకొని పాట పాడుతుంది.
చక్రవర్తిగూడా పాట పాడతాడు)

(పాట - 8) (అనిత, చక్రవర్తి డ్యూయెట్)

(పాట పూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తి బాహువులో చేరుకుంది]

(బయట్నుంచి నాగన్న, బీమన్న వచ్చారు. అనిత, చక్రవర్తిని
చూచి ఒకరి ముఖాలోకరు చూసుకున్నారు)

నా : ఒరేయ్ బీమన్న

బీ : ఏమిటా నాగన్న!

నా : మనసార్ ... ఈ లోకంలో లేడరా.

బీ : అవునురా.

నా : సార్, (విగ్గరగా అరిచాడు]

(అనిత, చక్రవర్తి ఉలిక్కిపడి దూరమయ్యారు]

చ : మీరా!

నా : మేమే సార్.

అ : వీళ్ళు రాముడి అనుచరులు గదా!

చ : అవును.

అ : వాళ్ళవెందుకు తినుకొచ్చావు బావా!

నా : సార్ తినుకురాలేదు.

బి : మేమే వచ్చాం

అ : యెందుకూ?

నా : ఆ విషయం సారాని అడగండి.

జ : అవును అనితా! వీళ్ళు వట్టి అమాయకులు. అగ్గిరాముడి మాయా
జాలంలో చిక్కి తమ భవిష్యత్తును పాడుచేసుకుంటున్న విర్రా
గ్యులు, గౌరవంగా కష్టపడి బతుకుతామన్నారూ తినుకొచ్చాను

నా : అవునండి కష్టపడతాం.

బి : వీరిగా బ్రతుకుతాం.

అ : మీరా, బ్రతకాల్సిందే...అయినా ముగ్గురు వొకరినొకరు నాళ్ళకే
వనిలేదు. ఇంకా వీళ్ళెందుకు బావా?

జ : ఉండనీ, చూడు అనితా. తప్పుచే గుడం మానవ నహణం. చేసిన
తప్పు తెచ్చుకొని మంచి మార్గానికి మళ్లారనుకోవడం ఆ తమ
లక్షణం. మనిషిమారడానికి అవకాశం ఇవ్వాలేగాని వారినిక్షింపి
నందువల్ల ప్రయోజనం లేదు.

నా : అవునండి.

బి : విజమండి.

చ : నిజానికి వీళ్ళిద్దరూ దొంగలు, నామాలు దొంగలుగాను. అగ్గి
రాముడితోపాటు ఎందర్నో కొల్లగొట్టిన బందిపోటు దొంగలు.
ఈనాడు తమతప్పు తెచ్చుకొని మంచి మనుషులుగా మారడానికి
వచ్చేకారు.

నా : అవునండి.

బి : విజమండి.

అ : వీ ఇష్టాన్ని కాదనను, పాతఅలవాటు ప్రకారం మనిందో వస్తువులు
కాజేస్తే.....?

నా : మేము డబ్బుతప్ప వస్తువులు ముట్టుకోమండి.

బీ : అవకాశం దొరికితే డబ్బుమాత్రమే కాజేస్తామండి.

అ : విన్నావా బావా.

చ : వాళ్ళమొహం అయినా ఇవప్పైటైలోనున్న డబ్బు వీళ్ళకెలా
అందుతుంది,

నా : ఆ భయం మీకక్కరలేదు.

బీ : మారుకాళాంతో ఇవప్పైటైలుతెరవడం మాకువెన్నతోపెట్టినవిద్యుంది

అ : మనకొద్దు ... వంపెయబావా.

చ : వంపితే యెక్కడికెళతాను,

బీ : అవునండి.

నా : నిజమండి.

చ : మీకు వంటనని తెలుసా,

నా : తెలుసండి

బీ : ఇంతకుముందు ఇన్‌స్పెక్టర్ జనరల్‌గారింట్లో వంటనని చేశామండి.

నా : పనిచేసిన నాలుగురోజులలో ముగ్గురిని వంపామండి.

అ : వై కేనా?

నా : కాదం .. హోటల్ టోజనానికి.

చ : ఏద్యారు లెందోయ్.

నా : మేము ఏడ్వలేదండి ఏలా సువ్వేమనాని ఏడ్చావా?

బీ : లేదురా ... సువ్వేడిచావేమోనని నేననుకుంటున్నాను.

చ : అనికా,

అ : ఏమిటి బావా?

చ : మనం ఆలా లాయర్‌గారి ఇంటికి వెళ్ళొద్దాం రా.

అ : యిప్పుడా?

త : అవును! ఆయనతో చాలా విషయాలు మాట్లాడాలి.

అ : సరే వద.

[బయటికి వెళ్ళబోయాడు. బయటనుంచి రవికాంత్ ప్రవేశించాడు]

ర : ఎక్కడికన్నయ్యా?

చ : లాయర్ గారింటికి ... అప్పట్టు ... ఇనప్పెట్టెతాళాలు వీ దగ్గరే ఉన్నాయిగదూ.

ర : అవును.

చ : ఇలా యివ్వు.

(రవి ఇనప్పెట్టెతాళాలు చక్రవర్తికిచ్చాడు అనిత, చక్రవర్తి బయటికి వెళ్ళారు రవికాంత్ బయటికి వెళ్ళాడు. నాగన్న, భీమన్న లోనికి వెళ్ళారు)

(కొన్ని క్షణాలు మ్యాజిక్ తో గడిచాయి. బయటనుంచి మురికి థర్, చంద్రం, ఆనంద్ వచ్చారు)

ము : (సోఫాలో కూర్చుని సిగరెట్ దమ్ము లాగుతుంటాడు)

(చంద్రం, ఆనంద్ అటూయిటూతిరుగుతుంటారు)

చం : (ఆగి) మవ్వన్నది అక్షరాలా విజం. చక్రవర్తి సామాన్యుడుగాడు. ఆవులిస్తే ప్రేమలు లెక్కపెట్టేరకం.

అ : అవును. అతన్ని ఆడించడం మనవల్లగాడు.

చ : అతడే మళ్ళీ ఆడించగలడు.

ము : అటువంటివాడితో నేస్తం చాలా ప్రమాదం అందుకేవాణ్ణి తొలగించాలి.

చ : అదే మంచిది.

అ : మనవళ్ళాగం నిరాటంకంగానాగి వ్రాతూ, అన్ని మనం దక్కించు
కోవాలంటే వాణ్ని సఫారేయక తప్పదు.

చ : అవును.

(బయటనుంచి ముసుగుమవిషి ప్రవేశించాడు)

ము : బాస్ మీరా?

చ : గుడ్మార్నింగ్ బాస్

అ : గుడ్మార్నింగ్ బాస్

ము : బాస్ మీరిలారావడం ప్రమాదం... ఎవరయినా చూస్తే కొంప
ముసుగుతుంది.

ము : (మురళిని దగ్గరగా రమ్మని నిగ్గుల్ ఇచ్చాడు)

ముర. (ముసుగుమవిషి దగ్గరగా వచ్చాడు)

ముసు. (మురళిచేతిలో పిదో పట్టాడు)

ము : అలాగేబాస్ అలాగే చేస్తాను.

(ముసుగుమవిషి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

చ : ఏమంటున్నారు బాస్?

ము : అవడానికిఏమింది. రవికాంత్ను ఎలాగయినా లొంగదీసి అనితతో
వెళ్ళి జరిపించాలట. బలరాంను పిలిపించి చక్రవర్తిని అడ్డు తొల
గించాలట.

అ : ఇంకా ఆలస్యం దేనికి? వూ... కావివ్వు.

(మురళీధర్ తెలిపోను టీవీవర్ని నెంబర్డయర్ చేశాడు)

ము : (లోనులో) హలో, త్రిస్టార్ నైట్ క్లబ్. మిస్టర్ బలరాంకావాలి.
ఒకసారి పిలుస్తారా?

అ : (వస్తూ) నేను వచ్చేకాను మురళీధర్.

ము : బలరాం ... నువ్వు ... [నాకిలివంక చూచాడు]

బ : వచ్చేకాను. నాతో నీకు అవసరం ఉంటుందని నాకు తెలుసు అందుకే ఎలానని పెరంటానికి వచ్చేకాను నీ పరస్థితులు నాకు తెలుసు. డాక్టర్ చక్రవర్తి అమెరికానుండి తిరిగివచ్చాడు. నువ్వు నీబాన్ అతను పస్తున్న విమానాన్ని ధ్వంసం చేయాలని ప్రయత్నించాడు. రానున్న ప్రమాదాన్ని గ్రహించిన ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం తనసిబ్బందితోదూకి ప్రమాదాన్ని తప్పించాడు అవునా?

ము : ఇదంతా నీకెలా తెలుసు?

బ : బలరాంకు వెయ్యికళ్ళు మురళీధర్.

ము : నీ తెలివి అమోఘం.

బ : చక్రవర్తిని అడ్డు తొలగించడానికి నా అవసరం నీకుంటుందని తెలుసు. అందుకే వచ్చాను. ఏమంటావ్?

ము : తొలగించగలవా?

బ : అదినాకు వెన్నతో పెట్టినవిద్య.

ము : వాడ్ని ఎలాచంపుతావ్?

బల : విజయేంద్రభూపతిని చంపినట్టే.

ము : అంత సులభంగాదు

బల : నాకు అసాధ్యమన్నది లేదు.

ము : నువ్వు వట్టుబడితే?

బల : కలలోని మాట.

ము : ఒకవేళ చక్రవర్తి నిన్ను గుర్తించి వట్టుకుంటే....?

బల : జరగనివని... ఒకవేళ జరిగినా మీ రహస్యాలు బయటికిరావు.

చం : అదీ అలావుండాలి.

అ : పొరపాటునన్నా మా పేర్లు బయటికి రాగూడదు.

ము : ఏమంటావ్?

బిలి: మీ రహస్యాలు రహస్యంగానే ఉంచబడతాయి.

ము: వెరీగుడ్, మరి ... నీ ప్రతిఫలం

బిలి: ఐదులక్షలు

ము: ఆఁ ఐదులక్షలా:

బిలి: అవును ఐదులక్షలు ... ఫైవ్ లాక్స్

ము: ఇటీవ్ టూమచ్.

బిలి: [నవ్వి] కోట్లకొండి అస్తి, వదికోట్ల విలువగల వజ్రాలు మీంజ
గోరేవాడు ఐదులక్షలు పారేయడం నమూనా. చక్రవర్తిప్రాణం
విలువ కోట్లనంబులో వుంది.

ము: ఆల్ రైట్. వని ఈరాత్రికే జరగలి.

బిలి: చెప్పలేను. ఈరాత్రి ప్రయత్నం జరుగుతుంది. తప్పితే కేవల
చక్రవర్తి తల తెగుతుంది

ము: (పాకెట్ లోని నోట్లకట్టలు తీసి ఐదుకట్టలు బిలిరాంకిస్తూ) అద్యాత్మ
బిలి: ఎంత!

ము: పాతికపేలు. మిగతాది వనిముగిసిత తర్వాత.

బిలి: ఓకే.

ము: మువ్వెక్కిచ్చు.

బిలి: [నవ్వి] ఓకే ... (అంటు పాకెట్ లోనుండి బ్రాండ్ బాటిల్ తీసి
త్రాగబోయాడు)

ము: స్టాపిట్.

బిలి: (ఆగడు)

ము: ఆ బాటిల్ కావాలి.

బిలి: దీని వెల 12 రూ.లు

ము: (జేబులోని వందకాగితం తీసియిస్తూ) ఇదిగో వంద

(బంబాయి వంశ తిరిగిరావ్వి అందుకొని బ్రాందీబాటిర్ మురళీధర్
కిచ్చి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

[మురళీధర్ బాటిర్ వంశ ఒకసారి చూశాడు]

అ : ఈ బ్రాందీబాటిర్ దేవికో?

చ : త్రాగడానికి.

అ : అంతేనా?

ము : కాదు.

చ : మరి?

ము : యిందులో రవికాంత్ ను బంధించడానికి.

చ : అయి [నోళ్ళు తెరిచాడు]

[మురళీధర్ లోని వాకిలివల్లనూనీ పేజుల్ మీదిగ్లాసులలో బ్రాందీ
వింపాడు. బయటనుంచి రవికాంత్ వ్రవేళిందాడు]

ము : [తనిని చూచి నవ్వాడు]

రవి : ఎమిటా నవ్వు? ఎందుకలా నవ్వుతావ్?

ము : నీ దుకద్యస్థాన్ని చూచి,

రవి : ఏమన్నావ్?

ము : అవును రాజా: మీ అన్నయ్య తిరిగివచ్చాడు ఈ అస్తికి నగభాగ

నుండికే ఉంటేగూడా మీ అన్నయ్య అధికారంతో వాడిన గృహకళాతి

రవి : నేనంటే అన్నయ్యకు ప్రాణం.

ము : అదంతా నీకు.

రవి : యేమన్నావ్?

ము : అవును. ఈ అస్తితోపాటు నీ అస్తిమీద గూడా అధికారాన్ని కేలా
యించాలని మీ అన్నయ్య స్థాను.

రవి : నీకేలా తెలుసు.

ము : (శివ్వి) రవిరాజు అమాయకుడని, సునాయానంగా తనకు నమ్ము

తా.వి, ఆ అవకాశాన్ని అధారం చేసుకొని నీ అస్తిగూడా కనే దక్కిందా? వాంఛి ప్లాన్ చేశానని అనితతో అప్పుడం నా చెవు లారా విన్నాను.

రవి, ఆఁ,

ము . నేనేగాదు, తాయర్ చంద్రశేఖర్ గారు, వాక్టర్ అనంద్ గారు గూడా విన్నాడు. ఎమింటి మాట్లాడలే?

చం : అవునవును. విన్నాం.

ఆ , తమ్ముడి అన్యాయం చేయాలనుకోవడం అధర్మం.

రవి : ఇదంతా విజమ?

ము . అంతం చెప్పితే నాకొచ్చేదేమిటి?

రవి . అన్నయ్య ఇంతటి స్వార్థపరుడా?

చం : కాకుంటే నీకంతటి అన్యాయంచేయ నొకత్తిస్తాడా?

ము : తవిజమ. నీమీతున్న అనుభాగంకొద్ది మామయ్య తన అస్తిలో నీకు వాటా యిచ్చాడు! దాన్ని పోగొట్టుకొని అనామకుడిని కాదు.

రవి : నమ్మలేక పోతున్నాను,

ము . మీ అన్నయ్యమీద నీకున్న అనుభాగం నమ్మనీదని మామయ్యకు, ఏచ్చివేశాడు! నీస్వార్థనంలో నున్న ఇనప్పెత్తి తాళాలు తినుకున్నారేడా?

రవి . తినుకున్నాడు.

ము . ఎందుకు తినుకున్నాడంటావ్ ఏఁ? ఆ తాళాలు నీ దగ్గర ఉండకూడదా?

చం : ఉండకూడదనే చక్రవర్తి అభిప్రాయం.

ము . యిప్పటికైనా కట్టుతెలు. నీ అస్తిని నందుకొని దూరంగా వెళ్ళిపో.

రవి : వెళతాను. కన్నకొడుకును కాకపోయినా నాన్న నామీదున్న ప్రేమతో అస్తిలో పగభాగం వ్రాసిచ్చారు. దాన్ని కాజేయ్యడానికి అన్నయ్యకు హక్కులేదు. ఇప్పుడే తిగతెంపులు చేసుకుంటాను.

ము . యివడలు: పేమకా నీ క్షమాన్ని కోరేవాళ్ళు. మా అంద నీకె
ప్పుడూ ఉంటుంది, వస్తాం.

[మురళీధర్, తండ్రి, అనంద్ బయటికి వెళ్ళారు]

రవి . (అటాయటా తిరుగే తా) అన్నయ్యా, నువ్వంతటి స్వార్థపరుడివా
నీ కోసం, నీ క్షమంకోసం అనితమీదున్న ప్రేమను తెంచు
కున్నాను. తండ్రి తిరువత తండ్రి అంతటివాడివని గొతవించాను.
నా మనసుతో దేవుడిగా నిల్చి ఆరాదించాను. అందుకు ప్రతిఫలం
ఇదా: వీల్లేదు. అప్పిలో నావాటా నాకు కావాలి. అనిత నాసొంతం
కావాలి. తక్కించుకుంటాను. అప్పి, అనితకు తక్కించుకుంటాను
మివ్వెలా అర్థు వడగలవో చూస్తాను.

[అంటూ పేయిల్ మీదున్న బ్రాండ్ ని చూచి అన్నిగ్లానులు వాటి
చేకాడు. కొద్దిమైకంతో ఉంటాడు]

రవి : అన్నయ్యా కాదు, నువ్వు అన్నయ్యేవుకాదు. నా కళ్ళున్నవి. నా
కన్యాయం జేయ సంకల్పించిన నిన్ను నక్కనాకనం చేస్తాను.

[బయటనుంచి అనిత ప్రవేశించింది]

రవి : అనితా,

అని . ఏమిటి కానా?

రవి . తా అనితా (చె. అవట్టుకున్నాడు)

అని . కాక... ఏమిటిది? [చెయ్యి తాక్కుంది]

రవి . నామనసు నీ కర్మకారేదా అనితా, బలవ్వయా.

అని , నో ఐ రోండ్ అయ్యా.

రవి . నాకో:

అని . యో.

రవి . అనితా, నన్నెందుకు ప్రేమించలేవు?

అని . పెదబావను ప్రేమించాను గనుక.

రవి . వీల్లేదు, మివ్వె వాడి ప్రేమించనానికి వీల్లేదు.

అని : అని నామము.

రవి : నీ యిష్టంతో నిమిత్తంలేదు.

అని : పరమహంసానికి నువ్వెవరూ?

రవి : నీకు కాబోయే భర్తను.

అని : త్రాగి మాటాడుతున్నావా?

రవి : త్రాగినా త్రాగకపోయినా జరిగేది అదే. నీమెళ్ళో కాగట్టి నీ మొగుడ్ని అవుతాను.

అని : అనిక వితికకున్న గాడు.

రవి : అనికా నారో లాక్షనశ్వాన్ని వెన్నుకట్టి తేవకు. మర్యాదగానమ్మ పెళ్ళిచేసుకోవానికి ఒప్పుకో. తేవీపోయికి నీమొదలో కాగడకాదు.

అని : జరగనివని.

రవి : అంతేనా?

అని : అంతే.

రవి : నమ్మ పెళ్ళిచేసుకోవానికి ఒప్పుకోవా?

అని : ఒప్పుకోను.

రవి : సరే! నాకు దక్కనిసుత్తు వాడికిగూడా దక్కకుదను, నన్ను మోసంతో నాకనం చేయబోయిన అనయవంచకుడు నీకర్త కావడానికి నీయిలేడు. కా [అంట చెయ్యి వట్టుతున్నాడు]

అని : వదులు, వదులు (తప్పించుకో మాన్తుంది)

రవి : వట్టుకున్నది పరమహంసానికిగాదు నీ అంట చూడడానికి. నిన్ను రొంగుపియ్యడానికి.

అని : [చెయ్యిలాగొక్కిరి] విలవంతం చేస్తావా, వరువా?

రవి : మంచిగా వివశక్తుడు విలవంతం తప్పదు కా (అంట అనిక రెండుచేతులూపట్టుకొని దగ్గరగా లాగొక్కజారిని ప్రయత్నిస్తాడు)

అని : వదులు, తడినాలు, వదులు, [తప్పించుకో మాన్తుంది]

రవి : హ్, హ్, హ్, హ్...

అని : వదులు, వావా, నీకు వుంట్టుమంటుంది ఒదులు.

రవి . వదలను. నిన్ను నాదానినగా చేసుకునేవరకూ వదలను. రా,
(అంటూ గుండెలకు హత్తుకోబోయాడు)

అని . [కనిపాటు చెయ్యికోరికింది]

రవి . అబ్బా (అంటూ అనితను వదిలాడు)

అని . [దూరంగా వెళ్ళింది]

రవి . కాటు వేసివంకమాత్రాన కనికరిస్తానని అనుకోడు. (ముందుకు
రాబోయాడు)

అని . అగు.

రవి . [అగాడు]

అని . బావా, మర్యాదగా నీ దురభిప్రాయాన్ని చూపుకో. లేదా శర్వ
నాశనమవుతావు.

రవి . కాపాంకో శిక్షించక కాపాన్ని వల్లెత్తు మరదలా. కా [అంటూ
చెయ్యివట్టుకొని ముందుకు లాగాడు]

(లాగిన ఊపుతో అనిత రవిగారి గుండెమీదవారింది)

(రవి అనితను రెండుచేతులతో నడిపించాడు)

అని . వదులు, దుక్కార్లుదా, వదులు, (కప్పించుకో చూస్తుంది)

రవి . బా, హ. , హ. హ. (వికటంగా నవ్వాడు)

అని . కప్పించుకొని పారిపోబోయి పోపాతో కడిబోయింది)

రవి . (వికటంగా నవ్వుతూ ఆమెపై ఒరగబోయాడు)

(బయటనుంచి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

చ . (కోవంగా) రవీ! (అ బాడు)

రవి . (అగాడు)

అని . (వరుగెత్తుకెళ్ళి చక్రవర్తిని నాశనమనని ఏడుస్తుంది) బాబా.

చ . భయపడకు అనితా... రవీ! ఏమిటిది?

రవి . తెలియదండేరా.. అనితను నిలవంకం చేస్తున్నాను.

చ . ఏమన్నావ్ [కోవంగా దగ్గరిగా వచ్చి] అని త్రాగావా? (తెంప
మీద కొట్టాడు)

తవి , (విశ్రాంతిపోయి విచ్చున్నాడు)

త . చీ దొర్నాగ్నా... మన కుటుంబంలో ఎవరయినా యితాంటే పాడు
వని జేకారా

తవి , నేను చేతున్నాగా.

త . నోక్కయ్,

తవి . (తెండు చేతులతో నోరు మూసుకున్నాడు)

చ . దుర్గార్థుడా.. తప్పకరి నిషాలో కానోయే వదిలను బలాత్కరి
స్తావా.. నిన్నేంటేసికా పానం లేదు. వెళ్లు ... నీ పాడుముఖం
నాకు చూపించకు.

తవి . (అలాగే విచ్చున్నాడు)

త . యింకా నిలబడ్డావే... వెళ్లు .,

తవి . (మౌనంగా నిలబడికొన్నాడు)

త : చిట్ట... వీడిలా పారై పోతున్నాడేమిటి : అదికా : మనుష్యు
తనా ఇలా చేకాకా :

అ : లేకుదావా : ఇలాంటి స్థితిలో నిలబడకు వేరుఎక్కడూ తూడలేదు

త : వీడికి వివరీత బుద్ధులు నిర్బుతు తున్నాయి. ఎక్కరో వీడ్చి కానా
ంది ఎడకొడుతున్నాడు.

అ : అవునుకాకా :

చ : పూ... ఈ విజయోద్రావని ముద్దుల కన్నులిద్ద చక్రవర్తి
అవ్తమిందాడు. పెంచిన విద్ధ దురవాత్తకు బాదిన కాబోతున్నాడు
హా... హా... హా... హా.... ఇదీ దునమందికే. త్వరలోనే అవిక
పెదలో కాబోట్టు అప్పకీ సక్వాడికాదివి అవుతాను. హా... హా...
హా.... హా— (అలోచిస్తూ పోపాలో వదుముకాల్చి కళ్ళు
మూసుకున్నాడు. తెరలో తయారకరమైన మ్యూజికు ప్రారంభ
మయింది.)

(కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. బయటనుంచి నల్లని ముసుగు
ధరించిన అకారం ప్రవేశించింది. ఆ అకారం చేతితో కత్తి మెతు

స్తూరి. ఆ అకారం పిల్లలా చక్రవర్తిని పమిపించి చంప
కొంటుంది. చక్రవర్తి గమనించి మునుగుమనిషి వెళ్ళి వట్టుకొని
పెరితిప్పాడు.)

ము : (కేరిలో కత్తి వదిలాడు)

చ : (మునుగుమనిషి ముఖంపై కొట్టాడు.)

ము : (దూరంగా వచ్చాడు)

చ : (కిందనీటి కత్తి అందుకొని బయటికి అడ్డంగా నిల్చున్నాడు)

ము : (లేచి నిల్చున్నాడు)

చ : ఎవన్నవ్వు ?

ము : నీ ప్రాణం తినువచ్చిన వీరుడ్ని.

చ : భేష్ : ఒకేవీరుడవు

ము : అనుమానమా :

చ : అందుకే నిరాయుధంగా విడిచిస్తున్నా నన్ను కంప వచ్చావు. ఇది
వీర లక్షణమా ?

ము : శత్రువులను తొలగించడమే నా ధ్యేయం.

చ : చాచివల్ల ఉపయోగం.

ము : బదు లక్షణం.

చ : నా ప్రాణం తియరానికి నియమించబడ్డానన్నమాట.

ము : అవును, కాదుకో.

(అంటే చక్రవర్తి మీగ కలబడ్డాడు: కొన్ని నిమిషాలు ఇద్దరిమధ్య
ఫైట్ జరిగింది. మునుగుమనిషి ముఖానికున్న మునుగు చక్రవర్తి
కేరిలోకి వచ్చింది.)

చ : (మునుగు మనిషి ముఖం చూచి) బలరాం.... సుబ్బా :

బి : ఎవరూ ?

చ : నేనే... నన్ను గుర్తించరా ?

బి : ఆ... అగ్గిరాముడు.

చ : అవును బలరాం. అగ్గిరాముడ్ని.

బి : నర్తా : ఏమిటీవేషం ?

చ : అస్తి కోసం. అడివరే... ఇతకాలం ఏమయ్యావ్... ఇక్కడి
తెలా వచ్చావ్ :

బి : అదొకకథ. భొంబాయికి ఒకలో అందు పోలీసులు మనమీద వాడి
చేకారు, మనం ఇలాంటి పోలీసులూ మన తనాస్య
ప్రాకరం వగైర మికోసం వచ్చాను అంతకుముందే పోలీసులు
మన ప్రాకరాన్ని చుట్టుముట్టారు. పోలీసుల దొంగలమోకీ తప్పించు
కునే ప్రయత్నంలో మనం విడిపోయాం. సంకల్పరంపాటు
మికోసం గారించాను ఎంత గాతించినా మిజాద తెలియలేదు,
మీరు కప్పిస్తారనే ఆశ గూడా అంతరించింది, అందుకే దొంగల
రాష్ట్రాన్ని వదిలి అంద్ర శాస్త్రానికి వచ్చాను. అడివరే... చక్ర
పతి స్థానంలో మీరు... చక్రపతి ఏమయ్యాడు :

చ : స్వర్గంలోనో కథకంలోనో ఉంటాడు,

బి : అఁ :

చ : అఁ : నేనే చంపించాను చక్రపతిని అస్తి కోసంవచ్చాను.

బి : అలాగా :

చ : బలరాం... నన్ను చంపమని విన్నెవడు చంపాడు :

బి : మురళీధర్.

చ : అవిక అన్యాయా...

బి : అవును కురిఫలం ఐదు లక్ష రిస్తానన్నాడు.

చ : ఖాఁ అంటే... విజయేంద్ర భూపతిని గూడా వాడే చంపించి
ఉంటాడు. (బలరాం ముసుగు పూర్తిగా విప్పి చేతిలో వట్టు
కున్నాడు)

బి : అవును.

చ : భూపతిని నువ్వే చంపావా :

బి : లేదు. భూపతిని చంపమని మురళీధర్ నన్ను నియమించినమూల
విజయేంద్ర భూపతిని చంపాలి. వచ్చాను. నేను వచ్చేసరికి భూపతి
హత్య చేయబడి ఉన్నాడు.

చ : అఁ :

బ : అవును సర్దార్ ! అతని శవాన్ని పోస్టుమార్టంకోసం పంపడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. చాటుగా చూచి నేను తప్పు తన్నాను.

చ : అలాగా !

బ : అయితే భూపతిని ఎవరుచంపి ఉంటారు ?

చ : ఇంకెవరు ? ఆ మురళీధరే చంపి ఉంటాడు. నాకు చాలావరకు కరమైన వ్యక్తి.

బ : మనకన్నానా ?

చ : కీడెంచి మేలెంచమన్నారు, బలరాం.... అనితను సాహర్యగాచేసు కొని అస్తి స్వాధీనపర్చుకునేవరకు మత్య మురళీధర్ అనుచరుడి గానే నటించు.

బ : అలాగే సర్దార్.

(రోపల్నాంచి అనిత వచ్చింది)

అ : నానా ! నువ్వింకా నిద్రపోలేవా... (బలరాంను చూచి) ఇకనెవరూ

చ : నా పేర్నెహకుడు. నేను అమెరికానుంచి వచ్చానని తెలిసి చూడ దానికి వచ్చాడు.

అ : కానీ తెస్తాను కూర్చోండి

బ : ఒద్దు పేదం. తేపు ఎలాగూ మావాడిపార్టీకి ఇవ్వక తప్పదుగా. వస్తానురా చక్రం వెధవా.

అ : అదేమిటి

చ : ఓ... అదా.... ఈ వెధవకు నన్ను వెధవ అని పిలవడం ఒక వెధవ అలవాటు

బ : వస్తానురా (బయటికి వెళ్ళాడు)

అ : దొరగారికింకా నిద్ర లాతేదా ?

చ : దొరసాని జోల పొటలేడుగా (దగ్గరగా లాక్కున్నాడు)

అ : చీ ! వదులు దావా !

చ : వదలను మరదలా.

(అనిత తప్పించుకుని పోతోయింది. చక్రవర్తి ఆమె చీరచేంగు వట్టుకున్నాడు)

(చక్రవర్తి పాట పాడాడు అనిత అతన్ని అనుసరించింది)

(పాట : 7)

(చక్రవర్తి, అనితర్యూయేట్)

(పాట పూర్తయింది అనిత చక్రవర్తి హృదయంలో జాతింది
ఇద్దరూ ఏకమై విల్పిపోయాడు)

[తెర జాతుంది]

నాలుగవ రంగం

[అది నిజయేండ్లభూవతి భవనంలో హాయిగడి, అలంకరణంతా మొదటిరంగం విడిగినే ఉంటుంది; మార్చేమీ వుండదు. కేడియోమూడు కేసులమీద భూవతి పోజో వుంటుంది.]

[తెరలేసింది]

[తనికాంత్ భూవతి పోజోమూడు నిలబడి నిజా స్తుతాడు]

తని : నాన్నా! నీ కన్నదిద్దను కాకపోయినా ఎంతో ఆస్వాదముగా పెంచావు. అట్టిలో భాగమిచ్చావు. నాకు అన్యనిచ్చిన నా తలితండ్రులు కలిగిన పాపాలులై పారవేసిన నన్ను ఆస్వాదతతో అదరించావు.

మనిషిగా తీర్చిదిద్దావు. ప్రేమానుగాలు రంగరించి పోకావు. నీప్రేమకు ప్రతిఫలంగా నీ దిద్దనే అవమానించావు. అన్నయ్యను విందించాను. నిజానికి నేనెవర్ని. ఏమో, దిక్కులేని ద ప్రానారాయణుణ్ణి. నన్ను క్షమించు నాన్నా, చూశావా నాన్నా. మత్స్య నా కిచ్చిన ఆస్తికోసం అన్నయ్య నన్ను మోసం చెయ్యాలనుకుంటున్నాడు. నిజానికి ఈ యావదాన్ని అకవిదేగా. నన్నదిగితే నేను కాదంటావా; అందుకే యావదాన్ని అన్నయ్యకు వదిలి కట్టుబట్టంతో వెళ్ళిపోదోకున్నాను. అన్నయ్యకు నా ముఖాన్ని చూడలేను. నావల్ల ఏదయినా అబలాదంజరిగితే నన్ను క్షమించునాన్నా.

(కోవన్నుంచి అనిత, చక్రవర్తి వచ్చారు)

తని : వెళ్ళొస్తాను నాన్నా.

త : ఎక్కడికి?

త : అన్నయ్యకి.

త : ఎక్కడికెళ్ళుతున్నావురా?

త : నా గర్భస్థానానికి.

త : తనీ నిజంగా వెళ్ళున్నావా?

ర : అత్తను.

అ : నానా.

రవి : అవును అనితా. నాకీ ఇంట్లో స్థానంలేదు.

న : అలాగది నువ్వనుకోకున్నావు.

రవి : నిజంగాదా అదే.

న : ఏమిటా విజం?

రవి : నేను నీ శక్తిని వంతుకుప్పట్టిన తమ్ముడిని కాదు.

న : ఆ విషయం నాకు తెలుసు.

రవి : అన్నయ్యా.

అ : అత్తనునానా. పెదనానకు అలా తెలుసు. రాత్రి నీకర్మ మేకం వల్ల జరిగిందేనని తెలుసు.

రవి : అనితా.

న : అదీ, అనితా నీ కార్యం నడివ. కాకాలని నువ్వమేను రాత్రి అవ మానించలేదు, నిన్ను అవహించినవిషా అలాచేయించింది. అంతే. కాకాలని నువ్వు అలా వ్రవర్తింబవు. వ్రవర్తింబలేవు. నిన్ను నీకో చేతుకాల్గిన మళ్ళీ నాని అలాచేకాదు.

రవి : అన్నయ్యా.

న : రక్తం వంతుకొని వృద్ధులందరూకాన నా తమ్ముడిని కాకపోవు. ఒరేయ్. ఏకర్తి తల్లివిడిదిలో పెరిగానో, అతల్లి ఒడిలోనే నువ్వు పెరిగావు. అది చాలుకా మరం అన్నతమ్ములమనిపించుకోదానికి.

రవి : అన్నయ్యా (అంటూ వక్రవక్రతి కాళ్ళమీద ఎద్దాడు)

న : లేకా (లేపాడు)

రవి : నన్ను క్షమించన్నయ్యా ... నిన్ను అపార్థం చేసుకున్నాను.

న : పొరపాటు మానవులకు సహజం.

రవి : అనితా.

అ : ఏమిటి నానా?

తవి : తెచ్చుడు మాటలకు మనుషులు యిట్టే తొంగుతారన్నది విజయం. నీ
వట్ల నా ప్రవర్తన అతిసీచం. నన్ను మన్నించు అనితా.

అ : వత్సలేనులే బాబా.

త : తనీ.

తవి : ఏమిటన్నయ్యా:

త : నువ్వు నాకోక మాటివ్వొచ్చి.

రవి : తెచ్చున్నయ్యా. నీమాట ఫాబీంవతేకపోతే నాజీవికాదికి అర్థంలేదు.

త : నుక్కీ ఏనాడూ ప్రాగనన్ని మాటివ్వు.

రవి : ప్రాగుతువల్ల జరిగే అనర్థాలు ఎలాంటివో నాకు తెలుసన్నయ్యా.

కాని — మంచితనాన్ని చూచి ఓర్వలేని కుక్కుకోతుం మాటలకు
లోపై అ పాడువని చేకాకు నుక్కీ జీవితంలో ఏనాడు ప్రాగను.

త : విజయంబా:

రవి : అవునన్నయ్యా. (చేతిలో కొబ్బవేసి) ఇదిగో ప్రమాణం చేతు
నాడు.

త : తమ్ముడూ:

రవి : అన్నయ్యా నేనలా బయటికి వెళ్ళొస్తాను.

త : మంచిది.

తవి : (బయటికొచ్చాడు)

త : అనితా.

అ : ఏమిటి బాబా:

త : తమ్ముడు మారిపోయాడని అన్నవట్టాను. మన కుటుంబిగౌతవం
బాబాకు పొంతుకుందని భావించాను. అప్పుడే నా తమ్ముడు
ఒకడు, మా అనుబంధం కాకుంట్టులు అనుబంధం.

అ : అవును బాబా: చినబావకు మువ్వంకే వంశప్రసాదాం.

త : మరి నీకో,

అ : నాకు అంతే.

త : (దగ్గరగా లొక్కని) విజయంబా:

అ : అనుమానమా?

చ : నిజంగా నువ్వు స్వాత్మపరురాలివి.

అ : యాదా.

చ : కాదంటావా? నేను కోటికరుడినని నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు గదా.

అ : యాదా.

చ : ఏకండ్రి కుటుంబకో దరిద్రుడు. నీ వంశంలోని వారందరూ అనా మతులు. ఒక్కసారిగా అందరిమెక్కాలని, ఐక్యత్యాన్ని అందు కోవాలని నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు.

అ : యాదా (ఏడుస్తుంది)

చ : అహ ఎంతదాగా నటిస్తున్నావు అనితా. నువ్విలా నీలిమాలలో నటిస్తే ఆ దిశ్రాతలన్నీ వెంకట వృష్టిస్తాయి.

అ : యాదాదాదా. నిజంగానే నేను నటిస్తున్నాను. నీ ఐక్యత్యాన్ని అందుకోవాలని అళ నడుస్తాను. నా దరిద్రాన్ని నిర్మూలించు కోవాలని నీ భార్యను కావాలనుకున్నాను. నా అంతర్యాన్ని అర్థం చేసుకున్నావు. (ఏడుస్తుంది)

చ : అనితా.

అ : అవును యాదా. నువ్వన్నది నిజం. అయినా నువ్వెక్కడ, నేనెక్కడ, ఉల్లిపూవు మల్లెతావు అవుతుందా? వస్తాను (కన్నీడు తుడుచుకుంటూ లోనికెళ్ళబోయింది)

చ : అనితా.

అ : (అగింది)

చ : ఏడుస్తున్నావా?

అ : లేదు. నువ్వన్నమాటలకు అనందిస్తున్నాను. యాదాదా, నువ్వు అన్న మాటలకు నామనమ అనందంలో మునిగిపోయింది.

చ : అనితా.

అ : వస్తాను [వెళ్ళబోయింది]

చ : (అమె చీరకొంగు వట్టుకున్నాడు)

అ : (చక్రవర్తి కళ్ళల్లోకి చూస్తుంది)

క : (నవ్వి) తమాషాకు అన్నమాటలకు ఏడుస్తున్నావా?

అ : బాబా,

చ : నీ మనసు నాకు తెలియదా అనితా. నిన్ను ఉపేక్షించాంవి అలా
అన్నాను. యంతమాత్రానికే కన్నీలా

అ : నవ్వుతూ అన్నా యిలాంటిమాటలు హృదయాన్ని గాయపరుస్తాయి
బాబా.

క : ఏచిజానా. నీ బావను అర్థం చేసుకున్నది అంతేనా?

అ : బాబా.

చ : ఈబావ ఏనాటికి నీతోడు నీకనే కోరుకుంటాడు అనితా.

అ : బాబా.

చ : అనితా (ఎగ్గరగా లాక్కున్నాడు)

అ : మళ్ళీ ఎప్పుడూ అలా అనకుదావా. నేనేమిపోతానో.

చ : ఏమయిపోతానో.

అ : వచ్చిపోతాను.

క : అనితా.

అ : అశుభదావా. నువ్వు కాదంటే నాకు మృత్యువే మార్గం.

చ : నిన్ను కాదనేడిలేదు, నువ్వు మృత్యువును కోరుకునేది లేదు.
(అంటూ ఎగ్గరగా లాక్కున్నాడు అనితా సిగ్గుపడుతుంది)

[చక్రవర్తి పాటపాడతాడు. అనితా ఆతన్ని అనునకించింది]

[పాట- 7]

[చక్రవర్తి అనితా ద్యాయేష్]

[పాటయిపోయింది. అనితా చక్రవర్తి ఒడిలో వాటిపోయింది]

చ : అనితా.

అ : వూ.

చ : నీ మనసు యేమంటుంది?

అ : ఈజీవితం ముగిసేవరకూ ఇలాగే నీకొగితిలో క గిపోమ్మంటుంది

చ : మరి నీ మనసేమంటుందో తెలిసా?

అ : యేమంటుంది?

చ : సాధ్యమయినంత త్వరగా నీమెళ్ళో తాళి కట్టమంటుంది.

అ : నేను కాంక్షానా? వద్దన్నానా?

చ : అంతే నేనే అంశ్యం చేస్తున్నానంటావ్,

అ : అవును.

[దియలుషించి ఇన్ స్పెక్టర్ బాబాం ప్రవేశించాడు]

చ : కమాన్ యిన్ స్పెక్టర్.

రా . మీతో ఒక విషయం మాట్లాడాలి

చ : యేమిటి?

రా . చాలా తహస్యం.

చ . పత్వాలేడు చెప్పండి.

రా . అసాదిగా మీ వంశం వరుపు ప్రతిష్టలతో గౌరవ మర్యాదలతో
విరాజిల్లుతుంది. దాన్ని నామమాపాన లేకుండా విక్రయిస్తున్నాడు.

చ . ఎవరు?

రా . యింతవరకు మీ తమ్ముడు తవిజాబు.

చ . అలా

రా . అవును.

చ . మళ్ళీ త్రాగుడు ప్రారంభించాడా?

రా . అంతటితో ఆగితే సరిపోయేది. ఇలాకండి. [తెనితో ఎదోచెప్పాడు]

చ . అలా

రా . అవునంది, తెలియజేయడం నా బాధ్యతగా ఎంచి వచ్చాను.

చ . తమ్ముడు హద్దు దాటిపోయాడు యిన్ స్పెక్టర్ గారూ.

రా . అవును.

చ . వాడిప్పుడు యెక్కడున్నాడు?

రా యింకెక్కడుంటాడు. ఉండల్సిన చోటే. ఆ కొంతలోనే. అబ్బో

అ జల్పాలు గనాబిజానాలు ... నిండులు ... వినోదాలు

చెప్పలేం.

అ , యేమయింది బావ?

తా . ఏమౌతుంది. ఉడుతుర కం గదూ. ఏమైనా వేయిస్తుంది.
 చ . ఇన్స్పెక్టర్ వదలి వాడెక్కడున్నాడో నాకు చూపించండి.
 రా . కమాన్.

(చక్రవర్తి, తాజారాం బయటి వెళ్ళారు)

అ . (విట్టూర్ని కూర్చుంది)
 [శోపణ్ణుంచి నాగన్న, భీమన్న వచ్చారు]

అ . వచ్చారా?

నా . వచ్చాం.

భీ . వచ్చేలాం.

అ . ఏమిటో చెప్పండి.

నా . నాకొక సందేహం.

భీ . అదే జబ్బు నాకు గూడా.

నా . ఇక్కడే జేయమంటారు వేనకాయ ఇగురూ?

భీ . ఉంటుడుకాదుం వులుపా?

నా . వండికొట్టు వులుపా?

అ . చీ.

నాగ . చీ అనకండి. భారతదేశంలో కోట్లాదిప్రజలు అతి ఆస్థాయంగా
 ఆరగించే వులును. దుచికి నుదికి మాతపేరు.

భీమ . పోనీ నల్లలచాతు జేయమంటారా?

అని . చి చీ.

భీమ . మీరు అలా అనకూడదు. వడిరూపాయలు పారేస్తే కిరోతుక్క
 మాంసందొరికే ఈ రోజుల్లో వెయ్యిరూపాయలు యిచ్చినా కిరో
 నల్లులు దొరకడం కష్టం.

నాగ . మీ కోసం

భీమ . మీ మీడున్న ప్రేమకోసం.

నాగ . మీ మీడున్న అనురాగం కోసం.

భీమ . మీ ఆరోగ్యం కోసం.

నాగ : నారాయణపురం వల్లభాచార్యం కుంచి వదిలేజేలు తెప్పించాం.
ప్రత్యేకంగా మీ కోసం.

అని . [కోపంగా] యేయ్.

నాగ : [బీచున్న చొక్కావట్టుకుని] ఏయ్ ఏమిటావచ్చి జాగ్రత్తగా పిలు.

బీచు . [నాగన్న చొక్కావట్టుకుని] వచ్చి ఏమిటా వచ్చి జాగ్రత్తగా పిలు.

నాగ . హూఁ. [చొక్కా వదిలాడు]

బీచు . హూఁ. [అంటుచొక్కా వదిలాడు]

నాగ . చెప్పండి. ఏం తెయ్యమంటారు?

బీచు . మీరు వూఁ అంటేకాని రష్యానుంచి కప్పలు తెప్పించివారుకాస్తాం.

అని . చి చి ... మీరేం చేయనక్కర్లేదు. క్యారేజీ తెప్పించుకుంటాం.

నాగ . మీరు తెప్పించుకుంటాడు సరే. మరి మేమేం తినాలి?

అని . ఆ వండికొక్కు పులుసు ఒకట వల్లభాచార్య ఒకరుతినండి వెళ్ళండి

నాగ . వల్లభాచార్య నీకు.

బీచు . వండికొక్కు పులుసు నీకు.

[యిద్దరూ లోదికెళ్ళారు]

అని . అబ్బా, ఇద్దరూ ఇద్దరే. ఐర్న. చొరికినందుకు చెప్పకోవాలి.

[అంటూ లోదికెళ్ళింది]

వియట్నాం చి నిలరాం, చక్రవర్తి వచ్చారు]

నిల . ఏది ఏమైనా ముమ్మరిచ్చి చుపాలి ప్లాన్ వేస్తున్నారే సర్దార్.

చక్ర . నిలరాం.

నిల . సర్దార్.

చక్ర . మీ సర్దార్ కేరేమిటి?

నిల . అగ్గిరాముడు.

చక్ర . అగ్గిలంటే నిప్పు. తెల్పిందా. అగ్గిరాముడుతో శతృత్వాన్ని కోరు
తున్నారంటే నిప్పుతో చెరిగాలిమాద్రున్నారని తెలుస్తో.

నిల . అదికాదు సర్దార్. కిదెంచి మేలెంచడం మంచిదని

శక్ర. ఆ సంగతి నాకు తెలుసు, ఈ దుష్టనరూపం అంతా మేక
మయి ఎదురువచ్చినా ఈ అగ్గిరాముడిని ఏమీ చెయ్యలేదు.

అని . మీరు తాగ్రతగా ఉండండి, వస్తాను.

శక్ర. తయారవడకు. నాకొచ్చిన తయారం ఏమీలేదు.

అని . వస్తాను మళ్ళీ కలుస్తాను [వెళ్ళాడు]

[రోషం అనిత నీరియన్ గా వచ్చింది]

అని . [కోపంగా శక్రవ రిని చూస్తుంది]

శక్ర. రా అనితా:

అని , నోయ్యయ్ నిజం చెప్పు ... యెవడు వచ్చా?

శక్ర. అనితా:

అని . మాట్లాడవే చెప్పు నువ్వు అగ్గిరాముడిని గదా,

శక్ర . అనితా:

అని . చెప్పు, నిజం చెప్పు. నువ్వు అగ్గిరాముడిని గదా.

శక్ర. కాదు.

అని . అవును. నువ్వు అగ్గిరాముడివే, ఎలాంటి నువ్వు చెప్పిందంతా
వినాను.

శక్ర. వినానా:

అని . అవును- యిప్పటికయినా నిజాన్ని ఉన్నాకో.

శక్ర. నిజమే, నేను అగ్గిరాముడిని.

అని , యిందుకొచ్చావు?

శక్ర. అస్తికోసం, పదికోట్ల రూపాయలు విలువగల వజ్రాంకోసం నీ
ప్రేమకోసం.

అని . నోయ్యయ్, వాటిని పొందడం అతి సులభమనుకున్నావా:

శక్ర . పొందుతాను.

అని . నీ తరంగాదు.

చక్ర. చూస్తుండు, ఏకే తెలుస్తుంది.

అని . మా బావ యెక్కడ?

చక్ర. వరలోకంలో రెస్ట్ తీసుకుంటున్నాడు.

అని . అః! మ.... సు... మా బావను చూశావా?

చక్ర. అవును.

అని . బావా, [ఏడుస్తుంది]

చక్ర. చచ్చిపోయిన వాడికోసం ఏదీ ఏం లాభం. బ్రతికున్నవాడికి
ఏకోసం నేనున్నాను. లా. భార్యల రంమై మరో లోకంలో
తేలిపోతాం [తెయ్యి వట్టుకున్నాడు]

అని . చీ.(చెయిలాక్కొని)కిరాతకుడా! మాబావ ఏకేమపకారం చేశాడని.
చంపావు.

చక్ర . అస్థికోసం తొలగించక కప్పలేదు.

అని . నిన్ను, నిన్ను, (తేలుకోమ నమిపించి తెలిపోను రిసీవర్ని తి
తెంబర్ డయల్ చేసింది) హలో, పోలీస్ స్టేషన్, నేను అనితను
మాట్లాడుకున్నాను. మాబావ హత్య చేయబడ్డాడు. అవ్వనది
చక్రవర్తి బావే. మీరు త్వరగా రావాలి.

చక్ర. వస్తున్నాడా యిన్స్పెక్టర్.

అని . వస్తున్నాడు. నీ అంతు చూస్తాడు.

చక్ర (వికటంగా కవ్వతాడు)

అని . నవ్వు. యింకా బిగ్గరగా నవ్వు. దుర్మార్గుడా, మా బావను చంపిన.
పాపం ఊరికే పోదు, సర్వనాశనం అవుతావు.

చక్ర. [మళ్ళీ నవ్వాడు]

అని . (ఏడుస్తూ) బావా! [పోపాలో కూలబడింది]

[బయటనుంచి రాజారాం కబ్బాడు]

అని . రండి ఇన్స్పెక్టర్, ఏదే.. మా బావను చంపిన హంతకుడు ఏదే.

లా . [నిర్భాంతపోయి] అః!

అది . ఏదీ అరెస్తు చేయండి .

రా . చక్రవర్తిగారూ, యేమిటిది?

చక్ర . మన్నించండి యిన్స్పెక్టర్ . కొద్ది రోజులుగా మా అనిత ఆరోగ్యం బాగుండడం లేదు. మరి స్థిమితంగా ఉండడం లేదు. టేబుల్ పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడుతుంది.

అని : ఆఁ. నయనంచకుడా?

చక్ర . చూశారా, ఆ చూపు చూడండి. యిది పిచ్చిలక్షణాలు.

అని . ఆఁ (కోపంతో ముందుకొచ్చింది)

చక్ర . అనిత, కాంటిండు.

రా . యేదనాని పెషలిస్తోంది చూపించకపోయారు.

చక్ర . నేనూ అదే అనుకుంటున్నాను.

అని : ఎంత నాటకమాడుతున్నావురా నయనంచకుడా. యిన్స్పెక్టర్ బాధి నమ్మకండి. వీడు మా నావగాడు. వీడు అగ్గిరాముడు

రా . ఆఁ అగ్గిరాముడా?

అని . అవును, బందిపోటు అగ్గిరాముడు వీడే.

చక్ర . చూశారా చూశారా ఆ ఉక్మాదం. నేను అగ్గిరాముణ్ణా?

రా . అదేమిటి అనితాదేవిగారూ, బందిపోటు దొంగ అగ్గిరాముడు ప్రస్తుతం మా కష్టదీలో ఉన్నాడు.

అని . ఆఁ

రా . అవునండి.

అని . అబద్ధం, మీర్చి చూపితమై నాటకమాడుతున్నాడు. వీడు అగ్గిరాముడే

రా . అనితాదేవిగారూ, మా దేశభక్తిని శంకస్తున్నారు.

అని : కాదు, నిజం చెప్తున్నాను. మీర్చిద్దరూ ఒకటే.

చక్ర . నాగన్నా, దీమనాని (పిలిచాడు)

(యిద్దరూ పరుగెత్తుకొచ్చారు)

నాగ : వచ్చాం.

దీమ : వచ్చేకాం.

చక్ర : అనితను లోనికి లాక్కెళ్ళండి, ఏచిమదికింటుగా వుండి.

నాగ : అమ్మో వీదే

దీమ : వట్టుకోరా.

నాగ : కరుస్తుందేమోరా,

చక్ర : వూఁ. లాక్కెళ్ళండి.

నాగ : (అనిత చెయ్యి వట్టుకున్నాడు)

అని : (నాగనత్తి చెంపమీద కొట్టింది)

నాగ : అమ్మా (చెంప వట్టుకున్నాడు)

దీమ : చచ్చువేదవా. అడదానిచేతిలో దెబ్బ తింటావా? నువ్వు మీన మున్న మగాడివేనా? తప్పుకో.

నాగ : (తప్పుకున్నాడు)

దీమ : (అనిత చెయ్యి వట్టుకున్నాడు)

అని : (దీమన్న చెంపమీద కొట్టింది)

దీమ : అమ్మా [చెంప వట్టుకున్నాడు)

నాగ : బయలుదేరాడు మీనమున్న మగాడు. ఓ ఓ

చక్ర : వూఁ. లాక్కెళ్ళండి,

నాగన్న, దీమన్న అనిత చెలాకతెక్క వట్టుకొని లోనికి లాక్కెళ్ళుతుంటారు).

అని : ఓరేయ్ అగ్గిరాముడి నీ సావం వండింది నువ్వు నులుంగా బ్రతుకలేవు.

[అనితను లాక్కెళ్ళారు లోనికి]

లా : అమావాస్య దగరికొస్తూంది గదూ. ఏచి ముదిరినటుగా వుండి.

చక్ర : సారీ ఇన్ స్పెక్టర్. వెచ్చిలో మీకు శ్రమకలిగించింది మన్నించండి

లా : వర్కలేదు. ఏదయినా మంచి పెప్పరిస్ట్ తో చూపించండి.

శ్రీక. అలాగే.

శా : వస్తాను (బయటకెళ్ళాడు)

శ్రీక : (వికటంగా నవ్వి) పాపం, ఏచి అనితా! ఈ అగ్గిరాముడే
యెదిరించాలనుకున్నావా? నీ ప్రయత్నం కొండలో ఢీకొనడం.
హా ... హా ... హా ... హా ... హా...

[నాగన్న, బీమన్న లోనయ్యిపోయి వచ్చారు]

నాగ : హా, హా, హా, హా,

బీమ : హా, హా, హా, హా,

శ్రీక : రేయ్. ఎందుకురా అలా నవ్వుతున్నాడు?

నాగ : మీరు నవ్వుతున్నారని.

బీమ : అంతే.

శ్రీక : అనితను యేం చేశాడు?

నాగ : లోనం కట్టినదేకాం.

శ్రీక : వెరిగూర్ ంది. మీలో పనివుంది. [బయటికి వడిచాడు]

నాగ : వదరా,

బీమ : వదవరా.

(యద్దూ బయటికి వెళ్ళాడు)

(లోనయ్యిపోయి అనిత చేతికున్నకట్టు విప్పదీసుకుంటూ వచ్చింది)

అని : దుర్మార్గుడా ... నీ అట కట్టిస్తాను.

[చెలిపోనును నమిపించి రిసీవర్ ఎత్తి నెంబర్ డయల్ చేసింది]

అని : (పోనులో) హాలో. విజయేంద్ర ఇండస్ట్రీయల్ ఎస్టేట్... నేను
అనితను మోట్లాడుతున్నాను. అన్నయ్యా, నువ్వేనా, మోరం
జరిగిపోయిందన్నయ్యా. అనుకోని మోరం జరిగింది. నువ్వేం
టనే బయటదేరిరా. త్వరగా రావాలి. (రిసీవర్ పెట్టేసింది)

అని : అగ్గిరాముడా .. నీ అంతుచూస్తాను. [అంటూ ఆవేశంగా అటు
యిటు తిరుగుతూ ఉంటుంది]

[బయటనుంచి రవికాంత్ వచ్చాడు]

రవి : [అనితను చూచి] అనితా,

అని : [అగి రవివంక చూసింది]

రవి : ఏమిటలా ఉన్నావ్,

అని : ద్రోహం, కయవంచన. ఓగా, మోసం,

రవి : మోసమా, ఏమయింది,

అని : బావా నిజం చెప్పు. నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు గదా.

రవి : అవును.

అని : నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలని నీ మనసులో ఉందిగదా.

రవి : అవును.

అని : చేసుకుంటాను. విన్నే పెళ్ళిచేసుకుంటాను.

రవి : [నిర్ఘాంతపోయి] ఆ,

అని : అవునుబావా. మనస్ఫూర్తిగా నేను విన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటాను.

రవి : అనితా. నీకేమన్నా మతిపోయిందా,

అని : లేదు.

రవి : కాకుంటే ఏమిటి నువ్వు అనేది? అన్నయ్యాను ప్రేమించావు. మన సారా ఆరాధించావు. అన్నయ్యే దైవంగా నీ మనసులో నిలుచుకున్నావ్. యిప్పుడు యిలా మనసు మార్చుకుంటావా?

అని : బావా.

రవి : నువ్వు మనసు మార్చుకున్నా నేను మాట్లాడలేదు. అన్నయ్యాకు ద్రోహంచేసి తాళ్ళద్రోహిని అనేను. నన్ను మన్నించు.

అని : అన్నయ్యా, యింకెక్కడి అన్నయ్యా

రవి : ఏమిటనితా, ఏమయింది?

అని : పెదబావ చచ్చిపోయాడు.

రవి : [భయం, ఆశ్చర్య మితమయిన స్వరంతో] ఆ! అన్నయ్యా చచ్చిపోయాడా?

అని : హత్య చేయబడ్డాడు.

రవి : అనితా, ఏమిటి నువ్వవేడి?

అని : విజయ కావాలి. దావ అమెరికా నుండి రావడంతోనే మృత్యువువార
వచ్చాడు. దాన యింటికి రానేలేదు.

రవి : ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడేది, నీ మాటలు వింటుంటే నాకు మతి
పోతుంది, అనితా, యేమిటిది?

అని : అవును దావా.

రవి : మరి, యింటికివచ్చింది అన్నయ్య కాదా?

అని : కాదు.

రవి : యేమన్నావ్ అతనెవరు?

అని : వాడే పెదదావ రూపంలోనున్న అగ్గిరాముడు.

రవి : అగ్గిరాముడా?

అని : అవును.

రవి : బందిపోటు దొంగ?

అని : అవును. వాడే పెదదావను చంపి, దావలా నటిస్తున్నాడు.

రవి : ఇదంతా నీ కెలా తెలుసు?

అని : వాడి అనుచరులతో మాట్లాడటం నా చెవులారా విన్నాను.

రవి : యెంతటి నయవందన.

అని : దావా, వాణ్ని ప్రాణాలతో పంపిస్తాను.

(బయటనుంచి మురళీధర్, చంద్రం, ఆనంద్ వస్తారు)

ముర, యేవర్నమ్మా?

అని : వాడే...దావగానటిస్తూ మనందరినిమోసంచేస్తున్న అగ్గిరాముణ్ని.

ముర : ఆ... అగ్గిరాముడా?

ఆనం : అగ్గిరాముడా?

చం : అగ్గిరాముడా?

అని : అవునన్నయ్యా. పెదదావను హత్యచేసి అస్తికోసం తను మా
దావగా యీ యింట్లో ప్రవేశించాడు.

మూర: విజయా!

రవి : అవును.

మూర: పాడు అగ్గిరాముడా!

అవి : అవును.

రవి : బావా! వెంటనే పోలీసులకు ఫోన్ చెయ్యి.

అవి : లాభంలేదు. విజయం చెప్పినా యీ పోలీసులు నమ్మడంలేదు.

రవి : మఱలా!

మూర: అందుకు ఒకటే మార్గం. వాళ్ళి సహా చెయ్యాలి.

రవి : అమ్మబాబోయ్ హత్య.

మూర: చెయ్యకతప్పదు రవిబాబు లేకుంటే మనందరినీ తనుహత్యచేస్తాడు

రవి : ఆఁ

మూర: అనితా. దీనికి నువ్వే పునాది వేయాలి.

అవి : అంటే?

మూర: అతన్ని నమ్మించి విషం త్రాగించాలి.

అవి : త్రాగిస్తాను. బావనుచంపిన ఆ కిరాతకుడిని నామరూపాలు లేకుండా నాశనం చేస్తాను.

మూర: వూఁ, మీరంతా నాతోరండి.

(మూరళిధర్, చంద్రం, రవికౌంత్, అనంద్ బయటికెళ్ళారు)

అవి : బావా, (ఏడుస్తూ కూర్చుంటుంది) బావా, ఇంతటితోనే నీ ఆయువు తి పోయిందని అనికోలేదు. మనజీవిత భవిష్యత్తును గురించి ఎన్నెన్నో కలలుగన్నాను. అన్నీ నాశనమయ్యాయి బావా [యేడుస్తుంది]

[అనిత ఏడుస్తూ పాట పాడుతుంది]

(పాట - 8)

(అనిత పోరోపాంగ్)

[పాట పూర్తయింది. బయటనుంచి మూరళిధర్ ప్రవేశిస్తాడు, అనిత చేతిలో పాయిజన్ పీసావుంది]

మూర: అనితా!

అని. అన్నయ్యా (కొగిలించుకుని ఏడుస్తుంది)

మొర. ఏడవకమ్మా నీ బాధ నాకు తెలుసు, బాధ మనకిక లేదు.
గతించిన దానికి ఏదానినీ ప్రశ్నించరాదు. జరగాల్సిన దాన్ని
గురించి ఆలోచించాలి.

అని. అదే, ఆ కసాయివాడి ప్రాణం తీసుకొమ్మే జరిగింది. వాడు
గిరిగిలా తన్నుకోవడం నా కళ్ళారా చూడాలి.

మొర. అందుకే దీన్ని తెచ్చాను [సీసా చూపాడు]

అని. యేమిటిదీ?

మొర. విషం.

అని. (బాటిలో తీసుకుంది)

మొర. యెలాగయినా యీ విషాని వాడిచేత కుప్పే త్రాగించాలి.

అని. త్రాగిస్తాను. వాడి ప్రాణం తీస్తాను.

మొర. జాగ్రత్తను.

అని. నా ప్రాణంపోయినా భయపడను. వాడి ప్రాణం తీయడమే నా కుకావాలి

మొర. మేము బయటే ఉంటాము.

అని. సరే,

(మొరకి బయటికి వెళ్లాడు. అనిత బాటిలో వంక క్రూరంగా చూస్తుంది)

అని. బావా! విన్ను చంపిన ఆ అగ్గిరాముణ్ణి నీ దగ్గరికే వంక
బోతున్నాను. (సీసా జాకెట్ లో దాచివెడుతుంది)

(కొన్ని క్షణాల అనంతరం బయటకుంచి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

చక్ర. ఓ కుమారి అవితాదేవిగారా, ఏమిటలా ఉన్నారా? బహుశా
స్వర్గవాసి మీ బావగారు గొర్తుకు వచ్చారా?

అని. అవును,

చక్ర. చూడు అవితా! ధర్మదేవత శ్రమకుం నా వక్షాన వుంది నేను
అనుకున్నది జరుగుతుంది. ననిభోయిన మీ బావకోసం తావ
త్రయపడడం అవసరం. బ్రతికున్న వన్ను వరించి నీ తీవి
తాన్ని సార్థకం చేసుకో.

అని : నేనూ అదే అకోచిస్తున్నాను.
చక్ర : యేమని?

అని : తర్జుం నీ వక్షవవుంది. అస్తియావత్తు నీవరం కాబోతుంది, కాకి
కోరి యంతటి అస్తి నీ ఒక్కడికే సంక్రమించడం వా కిష్టంలేదు.

చక్ర : అందుకని?

అని : అందుకని....

చక్ర : ఏం చేయాలనుకుంటున్నావు?

అని : నిమ్మపెళ్ళాడి యానదాస్తికి అధికారిణి కావాలనుకుంటున్నాను

చక్ర : అందుకు నా కథ్యంతరిం లేదు

అని : అస్తి నీ హస్తగతం కాగానే నగం నాపెర వ్రావాలి.

చక్ర : వ్రాస్తాను.

అని : అలాగయితే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను.

చక్ర : కదావు తయ్యి.

అని : (చెయ్యి కలిపింది)

చక్ర : [చెయ్యి పట్టుకొని దగ్గరగా లాక్కున్నాడు]

అని : రామూ,

చక్ర : అనితా

[అనిత ఉత్సాహంగా పొటపాడుతుంది. చక్రవర్తిగూడా పొర్తాడు]

(పొట - 9)

[అనిత, చక్రవర్తి డ్యూయెట్]

(పొట పూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తివేతులలో ఇమిడిపోయింది)

అని : (తప్పించుకొని) వస్తాను.

చక్ర : యెక్కడికి?

అని : కాఫీ తేస్తాను.

చక్ర : త్వరగా రావాలి.

అని : ఒక్కక్షణం (రోచిత్యేయింది)

చక్రవర్తి సోపానాకూర్చుని సిగరెట్ ముట్టించాడు తోసిట్టుంచి
అనిత కాఫీకప్పుతో వచ్చింది)

అని : కాఫీ (అంటూ చక్రవర్తికిచ్చింది)

(కప్పులో కాఫీ సానర్ సగంపోసాడు చక్రవర్తి)

చక్ర : పిష్టి పిష్టి (యివ్వబోయాడు)

అని : [ఉలిక్కిపడి] ఉహూ... నాకొద్దు.

చక్ర : అలా వీలేదు. అమృతమైన విషమైనా చెరిసగం త్రాగినప్పుడే
మన ప్రేమకు పరమార్థం వూ... తినుకో

అని : నాకొద్దు. నేనింతకు మునుపే త్రాగాను.

చక్ర : వర్సలేదు. నాచేతితో త్రాగిస్తాను,

అని : ఒద్దు రామూ, నేను త్రాగను.

చక్ర : అయితేనాకూవద్దు, [కప్పు సానర్ చేబిల్ మీదుంచి తొనికెళ్లాడు]

అని : (వాకిలిసంక చూస్తూ) తాగుతాను రామూ: మాబావ పోయిన
తర్వాత నేనున్నా లేకున్నా ఒకటే త్రాగుతాను, నేను వచ్చి
పోయినా వర్సలేదు. కాని... నువ్వు బ్రతికుండడానికి వీలేదు.

(తొనెత్తుంచి చక్రవర్తి వచ్చాడు)

అని : రామూ.

చక్ర : వూ...

అని : (చేబిల్ మీదున్న సానర్ తెచ్చి చక్రవర్తికిస్తూ) వూ... తినుకో.

చక్ర : మరి నువ్వు

అని : తినుకుంటాను. (సానర్ చక్రవర్తికిచ్చింది)

చక్ర : (సానర్ తొని కాఫీత్రాగి సానర్ క్రిందపెట్టాడు)

అని : [కప్పు చేతిలోనికి తిసుకుంది]

చక్ర : వూ... త్రాగు.

అని : త్రాగను. అగ్గిరాముడూ, (సీరియస్ గా మారి) త్రాగను (కప్పులోని

కాపీ (క్రిందపోసింది) అగ్గిముడూ, నువ్వేత్రాగిరేసిదోతెయసా
చక్ర . కాపీ.

అని . కాదు. కాపీలో మిళితమైన కాలకూట విషం.

చక్ర . ఆఁ.

అని . అవును, దుక్కార్డుదా! మా బానసుచంపిన మవ్వ బ్రతకకూడదు.
(చక్రవర్తి గుండెల్లో బాధతో మేలితిరుగుతుంటాడు)

చక్ర . అమ్మా: [బాధపడతాడు]

అని . ఏఁ! మా బానకూడా యిలాగే బాతపడి మరణించాడు కదూ!

చక్ర . అమ్మా ... నెయ్యవంచకి ... నమ్మించి మోసంతో నన్ను చంపా
లనుకుంటావా, విన్ను, బ్రతుకవివ్వను. (అనితనుపట్టుకోబోయాడు)

అని . [దూరంగా వెళ్ళింది]

చక్ర . [విలబుర్రేక పడిపోయి బాధపడుతుంటాడు]

అని . (అతనివంక చూసుంటుంది)

చక్ర . క్రిందపడి బాధతో పొర్లాడుతూ] అమ్మా అమ్మా అ..
[ప్రాణం విడిచాడు]

అని . పీడా విరగడయింది.

[బయటించి మురళి, చంద్రం, రవికాంత్, ఆనంద్ వచ్చాడు]

రవి . ఆఁ! (రయంగా] చంపేశావా అనితా!

అని . చచ్చిపోయాడు.

రవి . వెరీగుడ్, ఆ కవాన్ని వట్టాడి, రహస్యంగా కాదులో తినుకెళ్ళి
ఊరిలో పారవేద్దాం.

ఆనం. అవును.

శం . వట్టండి,

[మురళి, చంద్రం, ఆనంద్ చక్రవర్తి కవాన్ని బయటికి మోసు
కువివెనుకగా రవిగూడా వెళ్ళాడు]

అని . (విరగబడి నవ్వుతుంది)

[ఆ నవ్వు విషాదంగా మారి యేడుస్తుంది]

అని . బావా! (అంటూ ఏడుస్తూ పోపాలో కూలబడింది)

ఐ ద వ ల ల గ ం

(అది విజయేంద్రదూపతిగారి భవనంలో హాయిగది, అలంకరణలతో మొదటిరంగం ముగిసిపోయింది. మార్చేమీకుండను)
(తెర లేచింది)

[అవిక సోపానానుకువి క్రిందకూర్చోని యేడుస్తూ వుంటుంది. ఏడుస్తూ తన బావ చక్రవర్తిని తల్చుకుంటూ పాట పాడుతుంది]
(పాట - 10) (అవిక సోపానాగ్)

(పాట పూర్తయింది బయటనుంచి రజారాం వచ్చాడు)
రజ . చక్రవర్తి ఒరేయ్ చక్రవర్తి [విల్పాడు]
అని . వచ్చావా రా ... న రువంపనాదా ... మీ కనబనాటకం బట్ట బయలైంది. అందుకే వాణ్ని నీ అనుచరుణ్ని ఆ అగ్గిరాముణ్ని నామరూపాలు లేకుండా చేశాను.

రజ . ఏమన్నావా? అగ్గిరాముణ్ని నామరూపాలేకుండా చేశావా?
అని : అవును, [బయటనుంచి రజారాం వచ్చాడు]
రజ . ఏం చేశావు అతనిపై?

అని . కాలకూట విషాన్ని త్రాగించి వాణ్ని ప్రాణం తీశాను.
రజ : ఆ! [నిర్భంతనోయారు]
రజ :

అని : అవును ఆ తియా దక్షిణానులేని కడత సోపానాహృదయుడు నూ బావను హత్యచేసాడు. అందుకు ప్రతికారంగా విషాన్ని ప్రాణం తీశాను.

రాజా: అనితా! యెంతవని చేశావ్.

అని: కావాలనే చేశాను ఇన్స్పెక్టర్. ప్రభుత్వం నన్ను కక్షిస్తుందని తెలుసు ఉరికగబం ఎక్కిస్తుంది తెలుసు నా ప్రాణం తీసుందనిగూడా తెలుసు. అయినా మా బావలేని ఒంటరి జీవితం నాకు నిష్ప్రయోజనం. అందుకేనేనా మా బావదగ్గరకే వెళ్లాలనుకున్నాను.

బిలి: అనితా.

అని: అవును. వెళ్ళా పగ పొది చాలనుకున్నాను... సాదించాను. అగ్గి రాముడ్ని అంతంచేశాను. ఇన్స్పెక్టర్ రండి... నన్ను అరెస్టుచేయండి రా. ఎంతవని చేశావు అనితా.

బిలి: చివరికి నీ ప్రేమితో నీకన్నే పొడుచుకున్నావు.

అని: యేమిన్నావు?

బిలి: తొందరపాటుతో నీ భవిష్యత్తునే వర్వనాశనం చేసుకున్నావు.

అని: కాదు. నా పగ చల్లార్చుకున్నాను.

రా: యేలా?

అని: మా బాకమచంపిన అగ్గిరాముడ్ని అంతంచేసి.

బిలి: కాదు, నువ్వు విషమద్ది చంపింది అగ్గిరాముడ్ని గాదు.

అని: మరెవరినీ?

రా: మీ బావనే.

అని: ఆ మా బావనా? ఏమిటి మీరంటున్నది?

బిలి: అవునమ్మా. అగ్గిరాముడిలా నటించున్నది ఎవరో గాదు. మీ బాక చక్రవర్తి.

అని: ఆది బిలిరాం నువ్వు నువ్వుగూడా నా బకమాడి వన్ను నమ్మించాలనుకుంటున్నావా? నువ్వు అగ్గిరాముడి తొత్తువి.

రాజా: అనితా, ఏమిటా మాటలు?

అని: అవును ఇన్స్పెక్టర్. ఈ బిలిరాం అగ్గిరాముడి అనుచరుడు.

రాజా: కాదు మీరు సి. ఐ. డి. ఇన్స్పెక్టర్ బిలిరాం,

అది : ఆ :

రాజా : అవును అనితా. కొందరు దుండగులు దొంగనోటుముగించి చెలామణి చేస్తున్నారని తెలిసి, వ్రదుత్వంపీరిని పరిశోధనకు వియమించింది.

బి . వజ్రాన్ని వజ్రంతోనే కోయాలి. దొంగను దొంగగానే పట్టుకోవాలి అందుకే దొంగగా, హంతకుడిగా పేషంమార్చి - కార్యరంగం లో దూకాను.

రాజా. యింతలో మీ మామయ్య పోక్యచేసుబద్దాను, మీ బావ అమెరికా నుండి వచ్చాడు.

బి . ఆయనకెటువంటి వ్రమాదం జరగకుండా అగ్గిరాముడిగా మార్చి పరిశోధన కోసం నాటకమాడాలి. యింతలో నువ్వు మీ బావ అగ్గిరాముడని తెలియక ప్రాణం తీశావు.

అని : ఆఁ బావా [ఏడుస్తూ] నేను చంపింది మా బావవా; యిన్స్పెక్టర్ ఇది నిజమా; నేనెంత పాపిష్టివానినీ, చేజేతులా బావనుచంపాను. మా బావను చంపాను. (ఏడుస్తుంది)

రాజా. నువ్వింతటి సాహసానికి పూనుకుంటావనుకోలేదు అనితా.

అని . బావా. [ఏడుస్తుంది] ఎవరికోసం అరుసంవత్సరాలుగా కలలు గంటూ బ్రిటికానో, ఎవరికోసం క్షణమొకయుగంగా గడిపావో ఎవరికోసం నా జీవితం అంతమమమకున్నానో ఆ బావనే ఈ చేతులతో విషమిచ్చి చంపాను. బావా [ఏడుస్తుంది]

బి . యిన్స్పెక్టర్.

రాజా. యస్ సార్.

బి . మన ప్లానంతా తాత్పర్యమయింది.

రాజా : అవును సార్.

బిలి . చక్రవర్తిని కావాలని యిన్ని ప్రయత్నాలు చేసిగూడా కాపాడలే
పోయాం. ఇది మన డిపార్ట్మెంట్ కే తీరని అవమానం.

రాజా . అది మన దురదృష్టం సార్.

అవి . కాదు, దురదృష్టవంతురాలిని నేను. అందిన అదృష్టాన్ని కూడా
ద్రోసుకున్న విర్యాగ్యురాలిని నేను [ఏడుస్తుంది]
బయటనుంచి కానిష్టేబుల్ యూనిఫాం లోనున్న నాగన్న భీమన్న
వచ్చారు]

నాగ . సార్ సార్.

రాజా . యేమిటోయ్.

భీమ . రహస్యం సార్.

బిలి . యేమిటది.

నాగ . చెవిలో రహస్యం సార్. [అంటూ బిలికొంచెవిలో ఏదోచెప్పాడు]

భీమ . (రాజారాం చెవిలో చెప్పాడు)

బిలి
రాజా : [నిని ఒక్కసారిగా] అః నిజంగానా?

భీమ
నాగ . (ఒక్కసారిగా) అవును సార్

బిలి . కమాన్ [అంటూ గదిగది బయటికి నడిచాడు]

[నాగన్న, భీమన్న, రాజారాం అతన్ని అనుసరించారు]

అవి . రాజా ఏడుస్తూ కూలబడింది)

[బియ్యంబి ఘోషధర్, అనంద్, చంద్రశేఖర్ వచ్చారు]

అవి : అన్నయ్యా ... హేతం జరిగిందన్నయ్యా...

మ . ఏమిటమ్మా?

అవి : నేను విషమిచ్చి చంపిన అగ్గిరాముడు మరెవరోగారు అన్నయ్యా.
పెదబావ చక్రవర్తి.

మ . నేను కాదన్నానా?

అవి , అంటే : పెదబావే అగ్గిరాముడని నీకు తెలుసా?

మ . తెలుసు.

అవి . అయి తెలుసా?

మ . అంతేగారు చెల్లెమ్మా. సి. ఐ. డి. యన్ ప్లెక్టర్ బలరాం, యన్
ప్లెక్టర్ రాజారాం కలిసి ఈ నాటకం ఆడించారని ముందే తెలుసు.
వారిపక్షాలు చిత్తుచేయడానికి, అస్త్రీ పర్యాధికారి కావడానికి
నీచేత చంపించాను.

అవి . దుర్మార్గుడా.

మ . అనాది పర్యాయుడు.

అవి : నువ్వు ఒక మనిషివా...; ఏ పాపమేరుగని పెదబావను నా చేత
చంపించావు.

మ . నువ్వు కంఠతానన్నావు. నేను విషం తెచ్చిచ్చాను అంతే.

అవి . ఓ. నువ్వు స్వామిద్రోహి. తిన్నయింటి వాసాలు లెక్కించే
స్వామిద్రోహి.

ము . అన్నంతిన్న కంటానికి కన్నం వేయడం నా అలవాటు కాకుంటే
అస్తి యెలా దక్కుతుంది చెల్లెమ్మ.

అని . అస్తికోసం యింతటి కిరాతకానికి పాల్పడకవా?

ము . చేపిండి చేసి వేరం నామీద వేస్తావా?

అని . బావా (ఏడుస్తూ) నన్ను క్షమించుబావా! క్షమించు.

అ . అనికాదేని. విన్ను క్షమించడానికి మీ బావ బ్రతికిరేడు,

చం . బ్రతికి కాశేడు.

ము . కాశేడు.

(ముగ్గురు వికటంగా నవ్వుతారు. అనిత విగ్గరగా యేడుస్తుంది)

ము . వైడియర్ ఫ్రెండ్ మనకున్న అడ్డుకాస్తా తొలిగిపోయింది.
ఇక ఈ యావదాస్తి మనదే. హ.... హ.... హ.... హ....

అ . హ.... హ... హ.... హ....

చం . హ.. హ.. హ.. హ..

అని. బావా [ఏడుస్తూ లోనికి నడుగెత్తింది]

ము . మైడియర్ ఫ్రెండ్స్, ఈ ఆనంద నమయంలో పువంగా విందు
చేసుకోవాలి. ఏడుంటారు?

చం . యా,

ము . బాబీర్స్.

(చంద్రం, అనంద్, తమ పాకెట్లలోని ద్రాండి బాబీర్స్ లియ
టకు తీసారు)

[బాబీని అందుకొని మురళీధర్ గ్లానులను నింపాడు]

తలాపక గ్లాసు అందుకొని త్రాగబోయాడు. యింతలో ఐదు
 ట్నుంది రవికాంత్ ప్రవేశించాడు. అందరివంకా ఆశ్చర్యంగా
 చూడటం బ్రాండ్ త్రాగబోయిన ముగ్గురు అకన్నీచూచి ఆగారు.
 కొన్ని విమర్శనలు మౌనంగా ఒకరొకరు స్థిరంగానూరి చూసు
 కున్నారు. ఆ కాలమంతా మ్యాజిక్ తో గడిచింది)

[రోసల్నుంచి అనిత వచ్చింది]

అని . బావా.. రవీబావా,

రవి . ఏమిటి అనితా.

అని . నేను చంపింది ఎవర్నో తెలుసా

రవి : తెలుసు.. అగ్గిరాముడ్చి.

అని : కాదు, కాదు, నేను చంపింది మీ అన్నయ్యను.

రవి : [నిర్భంతపోయి] అనితా ఏమన్నావ్ - మమ్మ విషమిచ్చి చంపింది
 మా అన్నయ్యనా?

అని : అవును బావా.

రవి : యెంత పొరపాటు జరిగింది.

అని . బావా: నేను తెలిపి తెలిపి ఈ పాపాన్ని చేయలేదు. తెలిస్తే నా
 ప్రాణనిరూపంగా ప్రేమించినదానను చంపుకుంటానా? (ఏడుస్తుంది
 [రవి బాధగా మౌనంగా బ్రాండ్ తో చిందివున్న బాయిగవగ్లాసు
 తీసుకున్నాడు])

రవి : ముగ్గీథర్, యింతటిమోరాన్ని అనిత చేస్తుందని నేననుకోలేదు
 మా అన్నయ్యను, నా ప్రాణంతో సమానంగా ప్రేమించిన మా
 అన్నయ్యను. నాకోసం, నా క్షేమం కోసం అహర్నిశలు శ్రమిం
 చిన ఆ పుణ్యాత్ముని ఈ అనిత... ఈ నయనవచకి.. ఈమానవ
 రూప కాలసర్పం విషమిచ్చి ప్రాణం తీసింది.

అని : (కథగా) కానా :

కవి : విష్ణుశంక శ్రీమహాద్రి, శివరాగమహాద్రి అయిన మా అన్నయ్య
మమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ అనంద సమయంలో మనం
జల్పాచేసుకుందాం.

మ : హిస్ హిస్

అ
దం . హూరే

మ : హిస్ హిస్

అ
దం . హూరే.

మ : హిస్ హిస్

అ
దం . హూరే

అని : కానా,

కవి : (నవ్వి) విచారించకు చిట్టి మరదలా. అస్తికోసం అన్నయ్యను
చూపాలని ప్రాణువేసింది నేను. నాకు తోడుగా ఈ ముగ్గుడు నిర్మి
తక్రవర్తి. అదే మా అన్నయ్యను నీ చేత చంపించాడు అంతే.

మ : కానా :

కవి : ఏమిటి కానా :

మ : వూరూ కావివ్య.

అందరూ గ్లాన్లు "చీర్స్" అంటూ ఓర్చేసి నోటికంకించారు.
(క్షణంలో నాలుగుగ్లాసులు వాటి అయ్యాలు)

శం . అటాపాటా లేని పార్టీ మహాగాలేదు.

అ . ముప్పకేపాటు మగువకూడా అవసరం.

రవి . అనితా, పన్నానా మా మిక్కిలొకరిక. అడు, పాడు.

అని . నోర్చుయ్.

రవి : (అనిత చెంపమీద కొట్టాడు)

అని . [సోపారో వడింది]

రవి . (నవ్వి) అనితా, చెప్పింది యెక్కడపోతే మేమమయ్యను గురిపిన చోటుకే వంపుతాను.

అని : అఁ.

రవి : అవును డియర్. ఒకప్రాణం తీసినవాడిని మరొక ప్రాణం తీయడానికి ఇంకను.

అని . మీ నన్నను చంపింది నువ్వు.

రవి . అవును,

అని . దుర్మార్గుడా. కన్నతండ్రిని చంపడానికి నీ చేతులెలావచ్చాయి.

రవి . కన్నతండ్రి (నవ్వి) ఎక్కడు కన్నతండ్రి విజయేంద్ర భూపతి నా కన్నతండ్రి నో. మురళీధర్, నాడు నా కన్నతండ్రి.

మ . నో

శం . నో, నో,

అ . నో, నో, నో

రవి . అనలు భూపతిని ఎందుకుచంపానో తెలుసా, మొట్టమొదటిసారిగా వీణానామాలో ప్రస్థియావతు తనకొడుకు క్షకవర్తిపేర వ్రాశాడు. నమ్మకంగా వదిలి ఆ వీణానామాను రద్దు పరిచిందాను రెండవ సారి వీణానామాలో మా యిద్దరికీ తెలిసినగం అన్ని వ్రాయమని తాయర్ చంద్రశేఖరంతో అన్నాడు.

శం : రవిదాని క్షమంకోసం అన్ని మొత్తం రవిదాని పేర వ్రాసాను.

అ . ముదిలాడు పూర్తిగా శ్రద్ధగా వదువకుండానే తిరుకళ్ళకో నంతన
పెట్టాడు.

రవి . అ వీలువామా మారగూడదని తక్షణం అప్పి నా వతుం కావాలని
మునిలాట్టి చంపాడు.

అని . ద్రోహ

రవి . అంతేగాదు. చక్రవర్తి వస్తున్న విమానాన్ని కూల్చివేయమని
కొందరు అనుకుని వియమించాడు యిన్స్పెక్టర్ అ ప్రమా
దాన్ని తప్పించాడు.

శం . అందుకే నీచేత విషమిచ్చి చంపించాడు.

అని . అయితే దానే అగ్గికాముదని మీ అందరికీ తెలుసన్నమాట

రవి . (వచ్చి) తెలుసు. అనితా మాలనంకం కోసం అడు సంతోషంగా పాడు

అని . ఆదను, పాదను.

రవి . ఆడు

అని . ఆదను

రవి . పాడు

అని . పాదను.

రవి . (బెల్లరిసి అనితను కొట్టాడు)

అని . దాదా.

రవి . పూ. ఆడు, పాడు.

(అనిత దాన్చేస్తూ పాట పాడుతుంది నలుగురు బ్రాందీ పేనిస్తుం
టాడు)

[పాట - 11]

[అనిత దాన్చేస్తూ]

[పాట పూర్తయింది. అనిత అడలేక వదిలిపోతుంది]

అని . దాదా! [దిగ్గజగా అరిచి వదిలిపోయింది]

చక్ర . [వస్తూ బెల్లరిస్తూ అగ్గి] వచ్చాను అనితా [అనితేతిలో నివ్వకపోయింది]

రవి . అయి అన్నయ్యా.

మ ' బావా:

రం . చక్రవర్తి

అనం. అఁ.... చక్రవర్తి.

అని . బావా [అంటూ వరుగెత్తుకొని కొగలించుకుంది]

రవి . మువ్వ బ్రతికే ఉన్నావా?

చక్ర వీ అట కట్టించనిదే మరణిస్తావనుకున్నావా?

మ . పూఁ వాణ్ని పట్టుకోండి.

(చంద్రం అనంద్ ముందుకు రాబోయారు)

చక్ర . అగండి! అరుగు ముందుకేసారా, మీ గుండెలు పలుస్తావు
జాగ్రత్త.

మ . చక్రవర్తి!

చక్ర . నోడ్యుయ్. ఉన్నయింటి వాసాలు లెక్కపెట్టే స్వామిద్రోహులు.
[బయటనుంచి రాజారాం, బలరాం, నాగన్న, బీమన్న వచ్చారు.
రాజారాం, బలరాం చేతులలో పిష్టర్స్ ఉన్నాయి]

బల . పూఁ... ముతా అంతా యిక్కడే ఉందన్నమాట.

రాజా. కానిష్టేబుల్స్.

నాగ
బీమ . యస్ సార్.

రాజా. పూఁ. బేడీలు వేయండి.

[నాగన్న, బీమన్న వలుగురు చేతులకు బేడీలు వేసారు]

రాజా. పూఁ. పదండి.

(నాగన్న బీమన్న వలుగురినీ బయటికి లాక్కొన్నారు. వెనుకగా
రాజారాం వెళ్ళారు)

బల . మిష్టర్ చక్రవర్తి! విషానికి ముందే విరుగుకు మందుత్రాగి మీ

ప్రాణాన్ని రక్షించుకొన్నాడు. మా దీపార్థమెంటో అవని! కావంతా కాపాడారు.

చక్ర. యిటువంటి సంఘటన జరుగుతుందని అనుమానం వచ్చే నా కళ్ళలో త్రలో వేసున్నాను.

జి. ఎది ఎమయినా మీ నకాయ నకాకారాలవల్ల నేను ముగిసి వేళ ములు వట్టుబడ్డారు.

చక్ర. ధర్మానికి అంతిమ విజయం.

జి. వస్తా! గృ

చక్ర. అనితా!

అని. (ఎరుస్తూ) బాబా విజయం తెలియక నీకు విషమిచ్చాను. నా తప్పు క్షమించు బాబా. (కాళ్ళమీద వడింది)

చక్ర. తెలియక చేసిన తప్పు తప్పుకాదు. లే అనితా కాదు నట్లు గాని శేవడిపా

జి. బాబా!

చక్ర. అనితా (అంటూ హృదయానికి హత్తుకున్నాడు)

నిత ఉత్సాహంగా పాట పాడుతుంది. చక్రవర్తి అయి అనుసరించా

పాట -

నిత, చక్రవర్తి డ్యూయే

పాట పూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తి ఒడిలో చేరి లతా ప్రియమోయింది)

3 జారుతు:

నితవరంగం - నమోస్తా

రైల్వే యువజన సమాఖ్యకు కంచన వార్షికోత్సవ
సందర్భమున విజయవాడ రైల్వే ఇన్ స్టిట్యూట్ లో జరిగిన కార్యక్రమం
నందు ప్రదర్శించిన విజ్ఞాన భ్యుదయ నాట్యమండలి

నటీ నటవర్గం :

కరుణాశరం : శ్రీ పి. వెంకటేశ్వరరావు
 మధు : శ్రీ జి వి మల్లేశ్వరరావు
 ముడన్ : శ్రీ పి. వై రత్నం (వి యన్ స)
 నత్యం : శ్రీ కె విజయరావల్
 రమణ : శ్రీ యన్. బాబూరావు
 మహర్షి : శ్రీ సి వి దయాచాన్
 రత్నాలు : శ్రీ జె బిక్షులు (జి జి హెచ్. గుంటూరు)
 డాక్టర్ : శ్రీ యం. డి నమివల్లూరి బి శాం.
 గీత : శ్రీ జితి శైలంబ (కెనాల్)

సాంకేతిక నిపుణులు :

దర్శకత్వం : శ్రీ జి. జోనఫ్ బి ఏ.
 అర్గనైజర్ : శ్రీ జి. సుబ్బరామయ్య
 [వి. ఆర్. ఆర్. ఇన్ స్పెక్టర్]
 సంగీతం : మాస్టర్ బాబు, శ్రీ ఆన్నపూర్ణ (వీణ)
 నేపథ్యగాయకులు : శ్రీ న. జీవరావు, శ్రీ జేవిడ్,
 శ్రీ జితి రాధ.
 పర్యవేక్షణ : శ్రీ కె. వెంకటేశ్వరరావు
 (రైల్వే టెలిగ్రాఫ్ ఆఫీస్ ఇన్ చార్జ్)

డి. 25-5-76 వ తేదీన మొట్టమొదట ప్రదర్శించిన
శ్రీ సోదయ యూజిట్, రా వెలవాడు

నటవర్ణం :

కరుణాకరం : శ్రీ టి వి రెడ్డి

షాదు : " ఇ. భరతారెడ్డి బియ్యం. బియ్యం

మదన్ : " ఆర్. వారనాథ్, బియ్యం.

నత్యం : " యం. సుధాకరరెడ్డి

రమణ : పి. వి. యన్ రామకృష్ణ (డా. యింగ్ టీచర్)

మహర్షి : " యం. సాంబయ్య

కళాపిలు : " ఆర్. పులరావు

డాక్టరు : " వరమహంసారెడ్డి

గీత : " శ్రీమతి కై లజ [తెనాలి]

సాంకేతిక నిపుణులు ;

దర్శకత్వం ; సోదయ యూజిట్

సంగీతం ; వెంకటేశ్వరా మ్యూజికల్ యూజిట్ (తెనాలి)

సెటింగ్స్ ; కె. కె. రావు

నిర్వహ : శ్రీ టి. వి. రెడ్డి

మీ ముంద నిలిచే పాత్రలు

కరుణాకరం -	[స్వాయంవాది]	వయస్సు 45 సం.
మధు -	(స్వాయంవాది కాదుకు)	" 20
మదన్ -	(కసితో చెరునితిని వెలుగును చూసినవాడు)	" 10
నత్యం -	(విప్లవజ్వాలగా రగిలి చీకటిగా మిగిలినవాడు)	" 25
రమణ -	(మహానటుడు కావాలని ఉపాల్లో తిరిగినవాడు)	" 25
మహర్షి -	(ఆభ్యుదయ భావాలు ఇతని ఆధరణాలు)	" 20
రత్నాలు -	(స్వాయంవాది ఇంట్లో దీపం)	" 25
డాక్టర్ -	(నత్యం తెలిసినవాడు)	" 40
గీత -	(నత్యానికి చెల్లెలు కావటంతో అభాగిని అయింది)	" 18

శ్రీ సవజ్యోతి నాట్యకళామండలి, నంగుపాలెం కోడూరు

నట పర్వం :

కరుణాకరం - శ్రీ వై, పుష్పరాజు

మధు - శ్రీ బర్మా ప్రసాద్

మదన్ - శ్రీ పి భాస్కరరావు [టీచర్]

నత్యం - శ్రీ సిహెచ్. క్రిజన్ సన్

రమణ - శ్రీ సిహెచ్. మాణిక్యరావు

మహర్షి - శ్రీ సిహెచ్. నాగేశ్వరరావు [వి కాం]

రత్నాల - శ్రీ యం. వసురత్నం

డాక్టర్ - శ్రీ యం ఎల్లమంద

గీత - కుమారి జి విజయ (తెనాలి)

సాంకేతిక నిపుణులు -

దర్శకత్వం - శ్రీ సిహెచ్ క్రిజన్ సన్

నిర్వహణ - శ్రీ సిహెచ్ మాణిక్యరావు

ఆర్గనైజర్ - శ్రీ సిహెచ్ ప్రపమయ్య

పర్యవేక్షణ - శ్రీ పి భాస్కరరావు

మ్యూజిక్ - శ్రీ సైబారావు అండ్ కృష్ణ పార్టీ
(పోన్నూరు)

నెట్టింగ్స్ అండ్ షోస్ - శ్రీ క క రావు (గుంటూరు)

శ్రీ లా ని కి శ్లోక

మొదటి రంగం

[అది పెంకుట్లు, ముందుహల్లో గోడలకు దేశనాయకులపోవోలు, విశ్వకవుల కాలెండర్లు, ప్రకృతిచిత్రాలు తగిలించారు. రెండు కుర్చీలు, ఒక ద్రావ్యం, పాతటీసాయ్ ఆ ఇంటి అలంకరణలు. తెర తొలగేసరికి గీతా, మధూలు వీపులు అవించుకుని మౌనంగా కూర్చునివున్నారు. మౌనం పెదాలపై చిరునవ్వులా విరిసింది. ఆ చిరునవ్వులు దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా చేశాయి. కళ్ళలో మెరిసే అనందాన్ని, పెదవులపై పూరే కోరికల్ని తృప్తిగా తుడుచు కున్నారు గతంనుండి తేరుకుంటూ]

మధు : మాట్లాడు.

గీత : నిన్నుచూస్తుంటే మాటలే రావడంలేదు.

మధు: మూగదానివై పోతావ్ నుమా!

గీత : (కిలుక్కున నవ్వి అతని బుగ్గమీద ప్రేరితో పొడిచింది. అతమా నవ్వాడు ఇద్దరూ కలిసి అనందంగా పాడుకున్నారు)

మధు: నాకో బాహుమానం ఇస్తావా?

గీత : మనపే ఇచ్చానుగా.

మధు: అంతకన్నా మధురమయింది కావాలి.

గీత : శున్వడిగితే ఏది కాదన్నాను?

మధు, అయితే ఇంకేం? ఒక తీయనిముద్దు పారేయి మరి - (అ ప్రయత్నం చేశాడు)

గీత : అగంతాగండి- ఇంత అత్రం మంచిదికాదు.

మధు: అందాలుపూరించడం - అందకుండా పారిపోవడం- మీ అంభాళ్ళకు అలవాటేలే.

గీత : అందిన అందాలను వాడినషందారాలుగా చేయడం మీ మగవాళ్ళకు మాత్రం అలవాటు కాదా ఏమిటి?

మధు: పూలు విరియగనే నరికాడుగీతా! వాటివరిమళం బయటవడాలంటే జడలోనో- ముడిలోనో చేరాలి.

గీత : పాపం—ఎంతాళ (నిగ్గుతో తలొంచింది)

మధు: ఆళ మానవుడిసొత్తు గీతా! హక్కుకూడా.

గీత : ఇంకా నయం. అస్తి అనలేదు.

మధు: అవునుగీతా: అస్తికూడా అందుకే మిసి అళను నమ్ముకుంటాడే గాని హృదయాన్ని అమ్ముకోడు గీతా, పరువానికి పరపకానికి వగంకావాలి, వూహలకూ, వూపిరికి పూరటకావాలి, అందుకే... అందుకే.... నన్ను వీలొక చేర్చుకోగీతా!

గీత : మధూ! (అనందంతో నోరు నొక్కేసింది)

మధు: విజంగీతా! జీవితంలో సుఖానికి నన్నొక్కజేష్టి వారసుడ్నిచేశావు! కమ్మని కౌగలంతల పులకింతలలో నన్ను వేసు మరచిపోయేంత మధురమయిన మత్తు కలిగించావు.

గీత : లేదు మధూ: మత్తయిన కోరికల్ని, మెత్తనిఅళర్ని మవ్వే కలిగించావు.

మధు: అవును గీతా! ఏ దూరతీరాలలోనో అనురాగం పెంచుకుందామని,
అనందం పంచుకుందామని. తీయనికలలు గన్నాం. మనకలలన్నీ
తీసి గురుతుబాగా తొలకతి మెరుపులుగా మిగిలిపోగూడదని నీ
దేవుడ్నియినా కోరుకుందాం గీతా!

గీత : మధూ! (తన్మయత్వంతో సతమతం చేసింది)

మధు: చదువుల పరిచయం శ్వాదయాలను కలిపింది. కళలూ కవితలూ
మన ప్లేహానికి ఊపిరిపోశాయి గీతా! ఈ చదువూ పంస్కృతి
ఇలాగే వుండాలనీ ఈ బంధం జన్మజన్మల అనుబంధం కావాలనీ
నేననుకుంటున్నాను. మరి మువ్వేమంటావు?

గీత : తిరిగి జన్మంటూ వుంటే నీనీడనే ఇంతచోటు ప్రసాదించమని
దేవుడ్ని వేడుకుంటాను మధూ.

మధు: మరి నేనకిగింది? (ముద్దు కావాలని వైగ చేశాడు)

గీత : ముందు నాకో మాటవ్వాలి!

మధు: వెంటనే ఆ మాడుముక్కు వేసి...

గీత : ఎన్నోతల్లినివేస్తావు... అంతేగా!

మధు : అంతకన్నా అడదానికి కావలసినది మాత్రం ఏముంది గీతా!
"అమ్మా" అనిపించుకునే అపురూపవరం తిగనెంతుడుమీకుప్రత్యేకంగా ప్రసాదించాడు.

గీత : మీ మగవాళ్ళు యెప్పుడూ ఇంతేలే అడవాళ్ళను ముసలివాళ్ళను
చేయాలనే చూస్తారు

మధు: అదేమిటి గీతా! పిల్లల్ని కనడం - వాళ్ళచిరునవ్వుల దివ్యలునెరి
గించడం ఇష్టంలేదా నీకు?

గీత : పిచ్చిమధూ! కలలుగంటే, కరిగిపోతాయి చెరిగిపోతాయి తూడా

మధు: చూడగీతా! ప్రతుకుచుట్టూ నీవలపుతీగలే అల్లుకుపోతాయి గుండెల
నిండా కన్నులనిండా నీ మమతలమల్లెలే విరిశాయి నీ అడుగులో
అడుగువేసి, ఎదలో యెదనుకలిసి, నవ్వులోనవ్వుగా చూపులో

చూపుగా అవలంబిస్తానని నీకు చెప్పిపోయినతర్వాత దీనికేమిమూలం గితా నేను ప్రతికేదేకంబును.

గీత : నేనంటే—నీకెందుకింత ప్రేమ.

మమ : తొలిసారిగా నిన్ను చూసినప్పుడు నాలో చెరిగేగిన మతురలాశాంతువకల్పన జేయాలనే నీకు దగ్గర అయ్యాను. జాబ్బిగా, జంతుగా మెరుస్తూ— పెరియేరులా గలగలా— చిరుగాలిలా కిరికిలా— జల్లులా— వెల్లువలా నా అణువణువులో విండిపోయావు. స్వల్పపాపానామి—నీ నన్ను వదిలించుకున్నావు గితా నేను నా అదృష్టవంతుడిని.

గీత : లేదుమమ! ఈ అదృష్టం నాది, అదృష్టమంతా నాదే మదూ.

మమ : మనిద్దరిదీ గితా! భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరావివి మత్స్య. అందుకే నా రోపిల్లో వర్షాపు. సరిమకాని విరజితమే మరుమత్స్యపువ్వ మత్స్య. అందుకే, చుడిగాలికో— చిరుగాలికో— రాలి నా పాదాలముందు విరిచావు.

గీత : ఎంత విచిత్రంగా మనల్ని కలిపింది. ఇంత అనందాన్ని నాది పెట్టింది, కానీ మమ, మమమంది సంతుం, సాంప్రదాయం అడ్డువేస్తాయి.

మమ : ఈ అడ్డుకులు కాలినవాళ్ళు— సాంప్రదాయ సరిహద్దులమీద సంస్కృతిని మొలిపించినవాళ్ళు నిజమైన ప్రేమికులు గితా.

గీత : హెచ్చు తగ్గుల అడ్డుగోడలున్నాయిగా?

: అడ్డుగోడల్ని వదలేసే అంతరాత్మలు మనకున్నాయి గితా:

: నిజమే మదూ! పెళ్ళయ్యాడా? మనిద్దరం పేరుపేరుగా పుంటే ముద్దుముద్దుగా పులులుంది, కాకిగట్టి కలంబ్రాలుపోసి— ఎడమగుం నడిచిన తర్వాత.... నన్ను నీ లోకానికి తీసుకువెళ్ళినా ఎవ్వరూ మనకు అభ్యంతరం చెప్పడం, అప్పటిదాకా మనం ఇలాగే పుంటుంటుంది.

: అలాగే గితా, అలాగే నీ కోసం — ఎన్నిజన్మలైనా యెదురై చూస్తావుంటాను. ముందు వేసుకో, నిన్ను నాకాన్ని వేసుకో.

తకతలాలుగా పేరుకుపోయిన ఈ మూలాకారాలను ముక్కలు
చేసాను. నంస్క తివి మరచి - పాంప్రదాయం మునుగులోనిది
కించే యువతరాన్ని కచ్చు తెరిసిస్తాను. పేకప్రయోజనానికి జాతి
ప్రగతికి అదర్శప్రాయంగా నిలుస్తాం గితా. వస్తా. (అంటూ
వెళ్ళాడు. గిత బై బై చెప్పింది. అతను దూరమయ్యేకొద్దీ అతని
అంతరాత్మ స్వాధీనంకొచ్చింది. అంతలో కనుక పాతాళుడిగా
జయముంది వచ్చి గితవతిస్థితి గ్రహించాడు.)

మ : గితా. గితా. [చేతితోతట్టాడు కాత్త కయింగా]

గిత : [తేరుకుంది] ఓ.... మువాసా బావా:

కమ : ఎంతటి కళ్ళకావరము! ఎంతటి అహంకారము!

గిత : ఎవరికి?

మ : ఎండిన పెదాలపై నాలుగు చిర్నవ్యలు దిందించిన అంతస్తాన
ముఖాన్ని - నూనూగుమీసాన్ని చూసి, వర్షంమరికి, మురిసి,
"దీనా - బావా" అనుచుంటేనా మందరీ:

గిత : (నవ్వుకుంది) ఏమిటిబావా మువ్వనేడి:

కమ : ఎవడా మదోన్మత్తుడు:

గిత : ఏడి: (దిక్కులు వెదికింది)

కమ : యంతకుముందు ఇక్కడేనిలిచి - యంతలేని కన్నులతో చిమ్మనిం
తగాచూసి, ఇచ్చకములాడి, ఇట్టే మాయమయిన ఆ తుమ్మల్ని
రెండుకళ్ళతో చూసిననన్ను ఏర్పివాట్నీ చేయాలని ఎరువేస్తున్న
మన్వేంత వీరులాలివో వేనెలుగకపోలేదు మందరీ:

గిత : బావా:

కమ : మహిళాలోకం విన్ను క్షమించదు మందరీ. క్షమించనే క్షమిం
చదు.

మ్యా తగవాన్. (తల వట్టుకుంది)

మనలాగు భువనములు నొక్కపెట్టున నెత్తినచ్చినమా, రెల్ల
యక, ఒక్క గదాదండమువేత, మగ్గదీంపజేయగల, కొరికి
సామ్రాజ్యాధిపతి - మయోధవ పార్వతీమండ తనయింట

నగు నన్నే దిక్కుగించి - ఎవరినో నమ్మి హృదయూన్ని అమ్మి
జాతికప్పిచి విన్ను క్షమించనే క్షమించమ నుందరీ,

గీత : చూడు బావా,

రమ : బావా ... ఎంత మధు-ము ఎంత మార్దవము ఎంతమధు-మ్యము,
నుందరీ, ఏదీ, మరొక్కసారి. మమ్ములను "బావా" అవితీయగా
పీలూ.

గీత : బావా.

రమ : అహ. జన్మ కరించినది నుందరీ అమృతము పేవించినంత
తీయగావుంది మరొక్కసారి...

గీత : బావా.

రమ : అహో, ఇంకొక్కసారి.

గీత : బావా.

రమ : ఆ, బావా వి బాంధవ్యము కలిపినంత మాత్రమున చేసిన అవ
రము అ. శక్యమగునవియూ నీలిప్రాయము లేదునుందరీ లేదు.
అవక్ర పరాక్రమకాలి - అలంధ - ప్రచంధ - ప్రతాప - ప్రతా
వోపేతుడు - నవరత్న అచిత సింహానవాధికారము - హస్తగతము
చేసుకుని - అంతవంగిక బతులతో - అంతఃపుర కాంతంలో -
లేయి వగళ్ళుచురిచి - పానశుక్లాలు విడిచి - రక్తరాజ వీరుదా
కితుతకావించి - పూరణ చెందుచున్న నన్ను కించపరిచి - పం
జించిన నేరానికి - నిన్ను కఠినముగా శిక్షించకుండిన - యీ
మేమెందులకు; మా రాజరికమెందులకు; మా కౌరవ పంక గౌరవ
ప్రతిష్ఠలెందులకు?

గీత : అబ్బిబ్బి ఏమిటిబావా నీ గోరి,

రమ : అవమానము. సహించరాని అవమానము. ఎవరక్కడ? ఈ నీచ
రాలిని, బంధి చండి.

గీత : నేమచేసిన అపరాధమేమిదో కలవిస్తూ మహారాజా,

రమ : పంచతర్కయైర - ద్రౌపది పదావతా నిండుకొలుపులో ఒలిపించిన
భూత క్రీడా ప్రవీణ్యులైన - దుర్యోధన చక్రకర్త మహారాజా

దనే - మోసముచేయ సాహసించిన విమ్మ విలుపున పాతెయ్య
కుండిన - మహారాజులమైన మాకు సిగ్గుచేటు - అయినా, మాకు
కోపమొచ్చినా - తాపమొచ్చినా - అవజాలమనీ - నీకుమునునటి
సరసక్రిడా నమయమ్మన - విన్నవించలేదా మందరీ.

గీత : వేనుచేప్పేది వింటావా? లేక, ఇలాగే గోంచేస్తావా?

కమ : ఏమిటా అహంకారము, నడకలేకుండా.

గీత : యిప్పుడేం జరిగిందవి?

కమ : [నవ్వాడు హాస్యంగా] అవును, ఇప్పుడేంజరిగిందీ? బయటసాగి
గితా! అనవసరంగా మూడొచ్చింది.

గీత : నాటకాలగొడవలో - నా ఊపిరి తినువావు బావా.

కమ : నన్ను వట్టి నాటకాలరాయుడు క్రిందే జమకట్టానన్నమాట. ఇన్
నట్టు. గ్రేట్ ఇన్ నట్టు మహనటుణ్ణి వట్టుబివి - పురీచులకనగా
మాట్లాడితే కళామతర్హి క్షమించడు.

గీత : కళమా - కళాకాశ్రీ అనమానితకం నా ఉద్దేశ్యం కాదు.

కమ : మరేమిటి నువ్వనేది?

గీత : జీవితానికి కావలసిన కనీస వసతులు - కర్పించుకోకపోతే నంతుం
మనల్ని గౌరవించడు బావా. అప్పుడు మానవతకు దూరమై
పోతాడు మనిషి.

కమ : గీతా, ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడేది?

గీత : బజారున వడ్డ - కళాకారుల బతుకు బ్రతుకుల్ని గురించి.

కమ : హం, బ్రతుకులు, అన్నీ అతుకులు, గతుకులు

గీత : చూడు బావా. జీవితాన్ని తెగిన గాలివటం చేసుకుంటావా?

కమ : గాలివటాలైతే ఏ గమ్యావికమనా చేతుకుంటాయ్ గీతా. కావి, కళా
కారుల జీవితాలు, సముద్రంలోబొంగే తరంగాల వంటివి.

గీత : ఇన్ని తెలిసి, ఈ అకలిజీవితాన్ని ఎందుకు కోరుకుంటున్నావ్.

కమ : ఆ. క. లి యిది కళా గారుల తనప్పుకీ, మేకప్పుకీ, రగవంతుడు
మిగిల్చిన అస్తిగీతా.

గీత : బావా.

శమి : అవును గిరా. ఉ తను కగాకారులచేవికాలు దరిత్రకందని కన్నీటి ప్రవాహాలు. ఎవ్కోర్ప్ నమాజం మాతలేదనీ. దరిద్రం తీరలేదనీ అకయాన్ని చంపుకుంటావా? రేపు, నేను చనిపోతే. నా నమాతి మీద ఓ వూరిద త పేస్తారు. సంకాపనత చేస్తారు గిరా.

గీత : అ- అడగడమే మర్చిపోయాను. వెంకుటావ పేరుమాచ్చుకున్నాడు టగా?

శమ : పేరు మాచ్చుకోవడం - మనిషికో ప్రత్యేకమయిన సరదా గిరా, గీత , ఏదో నాటకాలు రాస్తున్నాడుగా.

శమ : పెద్దనాటకాలు నేనూ రాస్తాను. ఏం చేయను.

గీత : ఇంతకీ "మహర్షి" గా మారేపోయాడన్నమాట?

శమ : మహర్షిగదాని మనసిచ్చేవు మమా. మట్టపాలుచేసి ఊరుకుంటాడు.

గీత : అదిగని ప్రతివాడికి యివ్వరావిక్కాడు కానా- మనసుంది, నచ్చిన వాడికి అడగకుండా యివ్వరావికి.

శమ : మరి, నేను నీకు నచ్చినవాణ్ని కాదా గిరా.

గీత : నీకేం కానా? కాలా అందంగా వుంటావు?

శమ : అందాల పోటీపెరితే. నేనే మొదటివాణ్ని అవుతానని. మొన్న ఒకమ్మాయి చెప్పింది గిరా.

గీత : అందుకే కానా. మువ్వంటే నాకు కాలయివ్వం.

శమ : నీకేమిటి గిరా. అంతరికి ఇవ్వమే. ఎందుకంటే, నలుద్దకమోక. అనలు నేను ఇలాడుకుంటుంటే, అంతా చేతులెత్తేవాళ్ళ కొద్ది కావిక్కాడు. నమస్కోరాలు పెట్టడానికి.

గీత : అ, వెంకుటావ గూడ యిలాగే చెబుతాడు.

శమ : రంగురంగుల మాటలుచెప్పి ... మనిషుకు రంగువూస్తాడు గిరా. జాగ్రత్త.

గీత : నేనంత తెలివితక్కువదాన్నేం కాదులే కానా.

శమ : తెలివి ఎక్కువయినా ప్రమాదమేలే- ఎందుకంటే, నాలంటికాట కొలు అటుకునేవాళ్ళను నమ్ముకుంటే- నాలుగురోజులు రూయిగా ప్రతికొచ్చు. కానీ ... నాటకాలు రాసేవాణ్ని నమ్ముకుంటే -

చగిలూ, చాచాకుటాకినీ, నడిపిడిలో చదిలేడి. గుడ్డై చెబుతాడు
గురురాసుకో - వస్తా. (అంటూ ఇరుటికి వెళ్ళిపోయాడు. గిత్
తానికి వెళ్ళబోయింది. ఇరుటమంది మదన్ ఏగరెట్ కాగుతూ
వచ్చారు)

మ . గితారాణి.

గిత్ . (వెనక్కి తిరిగింది. అతడెవరో తెలిక ముడుపు మూపేసింది)

మ . ఏమిటి అలాచూస్తున్నావు?

గిత్ . మీరు ఎవరో గుర్తులేక.

మ . (నవ్వాడు) నా పేరు.... మదన్.

గిత్ . మీరేనన్నమాట?

మద. నా జాతకం తెలిసిందన్నమాట?

గిత్ . కొందరి జీవితాలు - జాతకాలు చెప్పకుండానే తెలిసిపోతాయి -

మద. అయితే ఇంకేం? నేనెందుకొచ్చానో చెప్పండి చూద్దాం.

గిత్ . మీరు చెబితేనే కాగుంటుంది.

మ . తెప్పడం నాకెప్పుడూ అలవాటులేదు గితా.

గిత్ . మీరు చాల తమాషయినవారే.

మ . నాపనులు ఇంకా తమాషాగా వుంటాయి.

గిత్ . గారడీ తేస్తారా?

మ . గంగిద్దుత్పి అడిషాడు.

గిత్ . అత్తమైంది. ఇంతకీ మీరెందుకొచ్చారో?

మ . నీ కోసమే.

గిత్ . యేమిటి మీరనేది?

మ . నన్ను మరిఅంత గౌరవంగా పంజోదించడం నాకు నచ్చదు గితా.
కట్కటుగా మాట్లాడటం - వట్టవట్టగా వదిలేసుకోవడం. నాకు
భరేమోజు.

గిత్ . నేనడిగింది.... మీరెందుకొచ్చారని?

మ . నేను ఎవరన్నమకున్నావు గితా?

గిత్ . ఇప్పటిదాకా మనిషివమకున్నాను.

మ . పూర్వశ్రావ్య గీత. అందాలు వేదికవాణ్ణి.

గీత . తెలిసింది.

మ . అనందాలు పదిమందికీ వకది పెట్టేవాణ్ణి.

గీత . యికేమీ వ్యక్తంరలేదు.

మ . నాకతెలుసు గీత. చాలామంది అడవాళ్ళు నన్ను అసహ్యించుకుంటారు కొగిరిరుచితెలిక న్వర్ణానికే దారిచూపిన తర్వాత...వాళ్ళను వాళ్ళే మరిచిపోయి నా గుండెలమీద విడదీసేశారు. చెరగవిమ్ము వేసాడు.

గీత . చాలా... ఇకమీరేం మాట్లాడకండి.

మ . నీకు అసలువిషయం చెప్పనేలేదు కదూ.

గీత . దయచేసి వెళ్ళితేచాలు .

మ . మదన్ వచ్చినతర్వాత - నీవు వూర్తికాకుండా వెళ్ళడం చరిత్రతో లేదు గీత.

గీత . అంటే... అంటే... మీరు.

మ . అనవదంగా ఎందుకు నన్నంత గౌరవంగా పిలుస్తావు? అందంగా మదన్ అంటేచాలు, అసహ్యంగా మాట్లాడితే చాలు. కనితో ద్వేషిస్తేచాలు. నోటికొచ్చినట్లు తిడితేచాలు. నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నావని సంతోషంగా వెళ్ళిపోతాను.

గీత . ఓ హైగార్డ్, ముండిక్కడనుండి వెళ్ళిపో.

మ . వెళ్ళకపోతే.

గీత . నాకు కోరికెప్పించకు మదన్.

మ . కోరికలో యిరువెక్కిన నీ బుగ్గలు చూడాలనివుంది గీత.

గీత . చీ. యేమిటా మాటలు? మర్యాదగా బయటికివెళ్ళు - నేను తలుపు కుంకే - వినేమయినా జేయగలను.

మ . (నవ్వాడు హేళనగా) మరి, నేను తలుచుకుంటే - విమ్మా - నీ అందాన్ని - ఏం జేయగలవో - తెలుసాగీత.

త . మదన్.

మ . కూడుగితా. ఆశలతో యెరిగినవాళ్ళు, ఆవేళలతో ఎరిగిన ఆడ వాళ్ళు ఆఖరికి ఈ మదన్ కౌగిలిలో వ్రేగిపోయారు.

గిత . వాళ్ళంతా విప్పహాయలు, నిర్వాగ్యులు.

మ . కూడుగితా. నీలాంటి అహంకారులు. యవ్వనం దిగిసిసవారు బాస తలొంచారు యెందుకంటావ్,

గిత . నీలో మానవత్వం చచ్చిందవి.

మ . కూడుగితా, మమత, అమరాగం హెచ్చిందవి.

గిత . మదన్.

మ . గితా, బెట్టుచేయడం ఆడవాళ్ళకేం కొత్తగాదు. అప్పుడే మగవాడ యిన ప్రతివాడికీ — ఓ పట్టుపట్టాలని ఉబలాటం వుడుతుంది. కా గితా. జీవితాన్ని చీకటిచేసుకుంటే మనసు వేదన పడుతుంది. గుబులుగావున్న గుండెల్ని చిరునవ్వు లో విజకరించు, రా గితా. (అంటూ మీదికెళ్ళాడు. ఆమె భయంగా దూరంగా వెళ్ళింది)

గిత . మదన్ వెళ్ళిపో నాట్రాకుకును కలుషితం చేయకు, నాభవిష్యత్తులో ముక్కుచల్లకు నీకు పుణ్యముంటుంది వెళ్ళు మదన్. వెళ్ళిపో.

మ . నేనేం పాపంచేకానని పుణ్యంకావాలి నాకు. ఏచి గితా జీవితంలో అనుభవించలే దీ, కూడనిదీ ఏదీలేదు అందులో అయిదాదులో వున్న ఆడవి. నవరసాలు నాట్యంలో వ్రదర్పించాలిగే. తెవనవ లాడే ఆడవి యెదురుగా వున్నప్పుడు - యెవరు తడుకున్నప్పుడు తిరిగి వెళ్ళడమే మహాపాపం.

గిత . మదన్

మ . యేం కావాలి నీకు?

గిత . ముందు నువ్వెళ్ళితే చాలు.

మ . ముద్దుగా నాన గుమ్మర్లు అందించుమరి.

గిత , అదీ జన్మలో జరిగేవని కాదు.

మ . చాకోపం మరోజన్మకూడా యెత్తురాని ?

గిత . ముండిక్కడనుండి వెళ్తావా లేదా ?

మ . వెళ్ళలేను గితా. వెళ్ళిపోలేను. నా కళ్ళమూస. జగ్గంగానాట్యం
తెస్తున్నట్లు మవ్వ కప్పిస్తుంటే - ఎలా వెళ్ళగలను? ఎటు వెళ్ళ
గలను? అందుకేగితా! నువ్వే రా! ఇగుండెలదాకా రా! నాహృద
యం చల్లారేదాకా రా! నా కోరిక తీరేదాకా రా! రా గితా కా!
(అంటూ చేతులుదాపుతూ ఆమెమీదకు వెళుతుంటే - ఆమెతప్పు
కుంది.)

గిత . యేమిటిదార్జవ్యం? నీకిది న్యాయంకాదు. దయచేసివెళ్ళిపో మదన్.

మ . చూడు గితా! వెళ్ళా వెళ్ళా వెళ్ళా అంటే నాకు చాలాకోపం
వస్తుంది. అయినా నన్ను అవలంబించడం నీ పుడేళ్ళం అయితే
నీన్ను విరవంతం జేయడం నా సిద్ధాంతం అవుతుంది,

గిత . మదన్.

మ . జగ్గంగా నూటవివని నీలాంటి రంగురంగుబొమ్మల్ని ఎలాలోంగ
దీసుకోవాలో ఈ మదన్కు కొత్తేమిగాదు. రా.

గిత . ఎను పో.

మ . ఒక్కసారేగా.

గిత . వీరైదు.

మ . గితా!

గిత . వెళ్ళిపో.

మ . ఎంత అణకవగా చెప్పినా - అర్థం చేసుకోలేకపోతే - నేనెంత
జిహ్వానో తెలుసా! భవిష్యత్తులోకి పొగిపోయే నీ బ్రతుకు తగిన
తెలుపేస్తాను.

14. మదన్.

, నీ రాతను తుడిచిపెట్టాను.

త. వోయ్యో.

. నీ జాతకాన్ని మార్చేస్తాను.

త. మదన్, మదన్, నామీద ఏకేమిటి వగ?

. వగకాదు గితా, ప్రేమ, అభిమానం.

త. నీకు హృదయం లేదూ?

మ. ఉందిగనుకనే . మవిషిలా అడుగుతున్నాను. నాకున్న ఒక్క-మనసులో ప్రేమ .. అనురాగం ... మమత మానవత వింది ఉన్నాయిగనుకనే మువ్వినా మాట్లాడగలుగుతున్నానుగితా. నేను మువ్వనుకునేంత నీవెన్నెంతాడు. ఒక కమ్మని కొగిలింతలో పులికించిపోనీ అంటున్నాను, ఒక్క తీయ ముద్దుతో నన్ను ముగ్ధుడి చేయమంటున్నాను. ఎర్రవిలుగల్గి ఒకే ఒకపారి నా పెదాలకు అందించమంటున్నాను. ఇవన్నీ తప్పులయితే నీ అష్టమిచ్చి వంతపేపు నన్ను నీ చేతుల్లో బంధించు తిగించు, అయితేయి. నేను ఏదొంగవున్నాను. కమాన్ గితా. కమాన్. (చేతులు చాపాడు)

త. యూ ఫూల్ (కోపంతో పట్టుబడిగింది)

మ. గితా పెదాలపై పూరే మధువులూ. పిగలోవిరిసివచ్చురైలు-యవ్వన వరువాల- అమ్మల కలకాలా - అన్నీ వృధా చేసుకుంటావా? వద్దగితా. నామీ, నీకు ప్రేమ లేకపోయినా కసికోనయినా కొగిలియికో కై వెక్కిరించి అయిదుదేసి కళ్ళతీర్చుకో రా గితా. రా (అంటూ ఆమె వద్దంటున్నా విసిరించుకోకుండా కొవ్వలించుకున్నాడు. గిత పెనుగులాడి చెంపమీద కొట్టింది. మదన్ చెంప చేతితో పట్టుకున్నాడు, యింతలో బయటనుండి మనస్సీ వచ్చాడు.

గిత శ్రాంచునుని రోచికివెళ్ళింది. మదన్, మహర్షి ఒక నోడ
చూసుకున్నారు.

మహ. దెబ్బ తగిలించా?

మద. లేదు. ఆమెవేసిని ముద్రలు చెరుపుకుంటున్నాను.

మహ. జీవితమీద ... కాలం ఎన్నో చెరగని ముద్రలు వేస్తుంది.

మద. వాటిని చెరచవలసింది వేమకాదు, ఈ సంఘం, ఈ మనుషులూ,
ఈ విలస్కృతి.

మహ. నామంలో నువ్వు ఒక మనిషివేగా?

మద. మనిషివే... కాని వన్ను మానవతకు మారుచేసింది ఈ సంఘం.

మహ. (నవ్వాడు) నువ్వే దూమైపోతున్నావు.

మద. దానికి కారణం తెలుసా?

మహ. నీ అంతరాత్మ నడిగిచూడు.

మద. అదీ చచ్చిపోయింది ఇప్పుడు, ఎప్పుడో, ఎప్పుడో చచ్చిపోయింది
నజీబుద . నమ్మిపోయింది. అందుకే చాచి మార్చుకున్నాను.

మహ. ముక్కవారుల్లో నడిస్తే — బ్రతుకునిండా గాయాలవుతాయి.

మద. గుండెవగిలి ముక్కలై పుండుగా మారినతర్వాత బ్రతుకుమీద
గాయాలకు భయపడవలసరం లేదు.

మహ. మనిషిలా జీవించడం నీ కిష్టంలేదన్నమాట?

మద. జీవితాన్ని కసిగా అనుభవించడం నాలాంటివాళ్ళకు చాలా అవ
సరం.

మహ. నీ అవుసరాలకోసం యితరుల బ్రతుకులమీ వివ్వలు పోస్తావా?

మద. వాటిని విడిచివేయగా భావించేవాళ్లు దొరికితే అదృష్టవంతులవుతా
రుగా.

మహా. యిది ఒక అదృష్టమే: విముఖ విముషావికీ తలొంచి ... మనిషి
మనిషికి చేజాన- చట్టానికి స. ఘావికీ, యెవడుతూ- సరకాన్ని
ప్రత్యక్షంగా అనుభవించడం కూడా - ఒక అదృష్టం దాన్నిమతో
కరు వంచుకోవాలి,

మద. గిరిను ప్రేమిస్తున్నావా?

మహా. ప్రేమించడం సరదాకాదు.

మద. యేమిటి నువ్వు మాట్లాడేది?

మహా. విషాదాన్ని, వికారాన్ని ఇతరుల బ్రతుకులమీద చల్లకు అంటు
నాను.

మద. మదనం యెవరువెప్పినాకు యంతవరకూ యెవ్వరూలేరు.

మహా. బ్రతుకుమీద ఆశ - వివిధమీద తివి నాకు లేదు.

మద. నువ్వు అబద్ధాలు విజ్ఞానంగా మార్చేవాడివి,

మహా. యేమిటి నీ ఉదేశ్యం?

మద. నీ అంతరాత్మ నడిగిచూడు వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

మహా. యికెంతకాలం సాగిస్తావు ఈ అరాజకాలు?

మద. బ్రతుకు స్వర్గం అయ్యేదాకా.

మహా. స్వర్గాన్ని చేతులారా నువ్వే సరకం చేసుకుంటున్నావు?

మద. కాంతినియవ తెలిపేదాకా చీకటి వుండాలిగా,

మహా. చావు సిద్ధంగా వుందనే మనం బ్రతుకుతున్నామా?

మద. బ్రతుకులన్నీ యెప్పుడోసారి చావు తన్నుకుపోతుంది మహారీ!
వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

మహా. మళ్ళీనా?

మద. ఇప్పుడు నువ్వు రాకుండావుంటే మళ్ళీ నేను రావలసిన వని ఉం
డేదికాదు వస్తా [అంటూ చరచరా బయటికి వెళ్ళాడు గిరినిడుస్తు
బయటికొచ్చింది.]

మహా. యేడుస్తున్నావా గీతా

గీత . నాకు మిగిలింది ఏమిటేదావా [దుఃఖం అగలేదు]

మహా. కళామూర్తి కన్నీళ్ళు భూమాత తరించలేదు గీతా.

గీత . బావా,

బావా. తరతరాల పావపంకిలంతో తడిసి - ముద్దలు వసిడివంటలువండే
తెలుగుగడ్డ - విస్ఫారమై విర్యర్యమై మట్టిగానే పరిగిలిపోతుంది
గీతా.

గీత నీ సానుభూతికి యెలా కృతజ్ఞుడయి తెలువను బావా ఎలా అభినందించను?

మహా. నాకో నహాయం చేస్తావా గీతా?

గీత . నీకూ మనసుకావాలా బావా,

మహా. ఇష్టంలేని మనసును అడిగి పుచ్చుకునేంత అవివేకినికాదులే గీతా.

గీత , ఏం చేయమంటావు బావా?

మహా. మెరిసే కన్నులనుండి కురిసే కన్నీళ్ళకు - అర్థం చెప్పండి
వుంది.

గీత . నా బ్రతుకును బజారుపాలు చేస్తావా బావా?

మహా. గీతా.

గీత నీ అత్యుదయ భావాలకూ - కవిత్వావేగాలకూ నన్నో కలావత్తు
వునుచేసి - సాహిత్యంతో - చైతన్యంతో - వక్రంతా గాయాలు
చేస్తావా, నేనేం తప్పుచేశాను బావా? అడవానిగా పుట్టిన నేరం
కన్నా - యింకేం చేశాను?

మహా. రావణుడు గడ్డతోనూ పెరించుకుని లంకకు మోసుకెళ్ళిన నీకు
కూడా అడదే గీతా.

గీత . అందుకే బావా. అవమానాలూ, అనుమానాలూ నహించలేక
అగ్నిలో దూకింది.

మహా. నిండు కొలువులో వలువలు పూడదీస్తుంటే కురులు విప్పుకుని
మానాభిమానాలు కాపాడుకున్న ద్రౌపదిగూడా అడదేగా,
గీత . ఐదుగురు భర్తలున్నా అడవుల పాలుగాక తప్పలేదుగా.
మహా. వయసు తరిగిపోతున్న కొలదీ పచ్చేది మునలితనమే గీత.
గీత . అయినా అడదానికి అగ్నిపరీక్షలు భగవంతుడు ఎందుకు పెట్టాడు
బావా;

మహా. నీ ప్రశ్నకు సమాధానం లేదు గీత.
గీత . నా బ్రతిక్కిగూడా వరిష్కారం లేదు బావా;
మహా. ఉంది గీత. అందుకే నేను కఠంపట్టాను,
గీత . ఏవనీ లేనప్పుడు ఏదో ఒకటి చేయాలిగా.
మహా. నాకెంత పేయిందో నీకేం తెలుసు;
గీత : ప్రతి మనిషికి ఏదో ఒక పేరు ఉంటుంది బావా.
మహా: అయితే ... మనుషుల్ని చంపేవాడు - మానసికము పెంచేవాడు
ఒకచేస్తూటావా;

గీత. మంచి చెడులమధ్య దూరం నాకుతెలుసు బావా.
మహా: తెలిస్తే... నువ్వితా మాట్లాడవు గీత చంక్రమణం వెళ్ళేవాడికి
తిరుపతికొండ మెట్లు ఎక్కేవాడికి - పెతేదార్ద్రలేదంటే - విన్నే
మనలో అర్థం గావటంలేదు.

గీత : నన్నంతపరకే జను కడుతున్నానన్నమాట.

మహా: లేదుగీత. నువ్వనటివి, మహానటివి, నీలో ప్రకాశింశే కా
తేజం ప్రపంచపు అంచులదాకా ... ప్రసరిందాతి.

గీత : స్వార్థానికి హద్దుండాలి బావా.

మహా: అకాశానికి అంతుందా గీత ;

గీత : బావా.

మహా: అవునుగీత, మనిషి ప్రతికూలంకే - స్వార్థం కావాలి. తూడబెట్ట
డానికి - కుబేరుడు కావడానికి స్వార్థం కావాలి. ప్రేమించడానికి -

పేరు గడించడానికి స్వార్థం కావాలి. అసలు తవిష్యక్తులో
వయనిస్తున్న మనస్సి ప్రతీతిడగూ స్వార్థవీధి వదుతుంది.
అంతోమంది జీవితాలు ఈ స్వార్థపు సోపానాలమీదే స్థిరపడ్డాయ్.
చిగురించాయి కూడా.

గీత : గుండెల్ని బద్దలుచేసే స్వార్థానికి లొంగి - అంతరాత్మను
మోసం చేసుకోలేను బావా. వస్త్రా (వెళ్ళబోయింది)

మహా: ఆ.... గీత అసలువిషయం ఏవ్వుడమే మర్చిపోయాను మొన్న
"కొంపలు తగిలడాయ్" అనే గేయంరాకాను... విన్నావుగా?

గీత : "కొంపలారి పోతున్నయ్" అనికూడా చెప్పావుగా-

మహా: అవునవును... విప్పు రాజుకున్న తర్వాత - నీకుపోయడం -
అరిపోవడం జరుగుతుందిగా- ఇవ్వాళ గుళ్ళో సాహితీసదస్సు
వుంది. వస్తావుగదూ?

గీత : సారీ బావా, నేను అడదాన్ని.

మహా: నే : నాగరికతాలోకంలో ... నీదే పై చేయి.

గీత : చేయిదాటిన తర్వాత ... మనం కావాలనుకున్నావీ, కోరుకున్నవి
ఏమీ తిరిగిరావు బావా. నువ్వెళ్ళిరా-

మహా: మాడగీతా. మొన్న గుళ్ళో ఉపన్యాసంచెబితే, చెప్పగూడడి
గావీ ... ఎన్నిచప్పట్లు- ఎన్నిదండలు- అప్పుం మల్లెపూలతో
గుచ్చినదండలు - తల మువిగిపోయిందంటే- నమ్ము-

గీత : ఇప్పుడు నాకు తలమువిగిపోయేంత పనుంది బావా. వెళ్ళిరా-
(అంటూ లోనికివెళ్ళింది. మహర్షి నిట్టూర్చి బయటికి వెళ్ళాడు.
తెర కారింది)

రెండవ రంగం

(అలంకరణ మొదటిరంగంమాదిరేవుంది, గీత విచారంగాకూర్చుని
వుంది మధు గులాబి తిసుకుని బయటనుండి వచ్చాడు)

మధు : గీత.

గీత : (చూసింది - విరాళవిందిన ప్రేమతో)

మ : ఈ గులాబి ఎంత అందంగావుందో చూడుగీత.

గీత : దేవుని పాదాలవదకు చేరినప్పుడు ఇంకా అందంగా నంటుంది
మధూ కావి.... గండు తుమ్మెదలు దాని నిండుజీవితాన్ని కలుపి
తం చేయకముందే కాపాడటం మంచిది

మ : ఏమిటి గీత! పరధ్యానంగా మాట్లాడుతున్నావు

గీత : రక్షణలేవి పువ్వులాగా ... నా జీవితం ...

మ : అదేమిటిగీత! మధు జీవించివుండగా నీకేమీ అన్యాయం జరగదు.
సృజనసృజనకూ ... నవ్వు- నేను భార్యభర్తలం గీత.

గీత : మధూ,

మధు : చూడుగీత. పరీక్షలు పూర్తిగాగానే ఇంటికేవెళ్ళి నావ్వును ఒప్పించి
వెళ్ళిఎర్పాట్లు చేస్తాను అప్పటిదాకా.... విన్న నా గుండెల్లోదాచు
కుంటాను.

గిత : మదూ.

మ : మవ్వ నాకు తోడుగావుంటే - అన్ని సంవదలూ ఉన్నావ్. నీ
సవ్వరి పువ్వులు వికసిస్తేవారు, నా జ్ఞాదయం పరవశించి
పోతుంది,

గిత : విజంగా నేనంటే నీ కెందుకింత ఆభిమానం?

మధు: నీకు నిండయిన శృంగారం పుందిగితా. ఆ హృదయంనిండా నేను
న్నాను. అందుకే - అందుకే గితా మవ్వంటే నాకీష్టం. (అంటూ
అమెజుగ్గ గిల్లాడు)

గిత : అబ్బ. ఏమిటి చిలిపిచేష్టలు-

మధు: అందమయిన ఆడపిల్ల - అందుబాటులో వుంటే - మగవాళ్ళు ఏం
చేస్తారో మరి?

గిత హద్దులు దాటితే - పెద్దలు కోప్పడతారు. దయచేసి.... వెళ్ళండి.
మధు: మరి ... మన మామూలు...

గిత : మామూలా- అదేమిటి?

మధు: (ముద్దు అన్నట్లు తెలిపాడు)

గిత : అబ్బాయిగారికి ఎంతాక (అతని టిగ్గమీద చిటికెనేసి వెళ్ళుతో
యింది- మధు.... అమెజైలు లాగాడు) అబ్బ యెవరలాశాడు
చూస్తాడు.

మధు: చూడనీ - కొందరగా వెళ్ళయినా చేస్తాడు.

గిత : మరి అకశాయినై పోతున్నావు.

మధు: మవ్వ అకురాయినై పోనిదండేమి?

గిత : ఛీ పో- మొండి (అంటూ వెళ్ళుతోయింది - మధు అడ్డగించాడు. 4
ఇదరూ డ్యూయెట్ పాడుకున్నారు. పాటచివర విడిపోతారు.
క్షణం నిశబ్దం.. ఇయటమండి మహర్షివచ్చాడు. ఓ మహాకవి
పోజలో నిలబడి ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో రమణ వచ్చాడు.)

శమ : ఏమిటోయ్ కనీ దీర్ఘరోదనలో పడ్డావు.

మహా : యే రేదురా. మద్రాస్ వెడదామని -

శమ : కూడు మహర్షి. అక్కడ మారవకలు వచ్చిపోయా. శబ్ద వాళ్ళంతా బ్రతుకుతున్నారు. కీలాన్ని ఎరమా పీవాళ్ళు. పిగ్గుల విరజిమ్మేవాళ్ళు - అక్కగొరవాన్ని అమ్ముకునేవాళ్ళు - అమహా నగరంలో ఖరీదులేవి వస్తువులు. అందుకే మహర్షి. కళామత్త కుళ్ళికుళ్ళి ... ఏడుస్తూంది.

మహా : వ్యక్తిత్వం లేనివాళ్ళు - ఇక్కడావున్నారే రమణా

శమ : వాళ్ళగొడవ మనకెందుకులే -

మ : నీ గొడవేమిటో చెప్పు -

శమ : నేనోకథ చెబుతా. నాటిక రాసిపెడతావా.

మ : బ్రే చేదాం చెప్పు.

శమ : అయితే నన్ను పూర్తిగా మూడలోకల్పిస్తోంది - (అంటూ ఆలోచిస్తూ రెండవగులు నడిచాడు) ఆ వచ్చినది మహర్షి. మూడవచ్చినది - ఇప్పుడు మా నటన ప్రశంసనీయం. నటులూ - మహా నటులూ అందరూ మనకు తరి వంచనలసిందే ఆహా. మూడవచ్చినదిగావి ఏదో మాటాడుచుంటివి - మహర్షి. నేనో చిన్నకథ చెబుతాననిగదా చెప్పితిని.

మ : అవును మహాశయా చెప్పితిరి, చెప్పితిరి.

శమ : అది ఒక ఉద్ఘాటననము.

మ : ఆ పనమందొక మేడ. మేడపై న,

శమ : కాదు మహర్షి. ఆ ఉద్ఘాటననమున కొంచెము విశ్రమించడమని జివి - అర్థమే పూ పరిమళాలు తృప్తిగా నాట్రూజించి -

తిరిగి అంతఃపురమున కరుగుచుండగా - నడివీధిలో ఒక అడుగు
వచ్చినది మహర్షి.

మహా: (నవ్వాడు) ఒరేయ్ నాటకాలు ఆదేవాళ్ళను చూసి నవ్వక-నాగరి
వస్త్రాళ్ళను చూసి నవ్వుతారా అడవాళ్ళు నీ పిచ్చిగాని.

దమ: ఊరికే నవ్వకొవిన చాకింత వేదన. ఆ వేదన యే కలుగును
ఆ సమస్యకాంగి మమ్ములను చూసియే నవ్వింది.. వాడి వాడి
అమ్ములను యవ్వినది మహర్షి.

మహా: చాలా అదృష్టవంతుడివి

అమ: ఏమోమ రీతి కలచుకున్న కొండీ- గుండెను తొరికినట్లే అవు
తున్నది ఏలనో మనసంతా వెరిగంగురెత్తుచున్నది. అవగలాడి
వాలచూపులు మదీయ హృదయ కుసుమాన్ని గాయము చేసి
వవి.

మహా: ఇంతకూ మందేమీ వేయలేదా?

రమ: కొంచము ఊరట కలిగినవిమ్మట - వళ్ళంతా తడుముకువి- చూపు
కంటిమిగదా - మా అవయవాలలో చిన్న లోపము కావవచ్చి
నది మహర్షి.

మహా, అదేమిటా?

రమ: అవును మహర్షి ఉన్నవి, ఉన్నచోట వున్నవిగావి గుండె
మాత్రము.. మొరటి గురుకులో లేక - యెక్కడో వేగిపోవు
చున్నట్లు అయినది. అందుకే.. మేము ఆ పూటోడిచెంతకు చేరి
తిమి ఆ సుకుమారి.. సగౌరవంగా తన మందిరానికి అహ్వానించి
నది కూడ.

మహా: ఆమె అందంగా ఉందన్నమాట?

శ : ఆహా, ఆ వయ్యారి అందము గురించి - ఒక వ్రణంధము వ్రాసు
వచ్చు మహర్షి.

మ : రంభ - ఊర్వశి - మేనక - తిలొత్తమలు

శ : అమె కాలిగోలికి నరితూగరు మహర్షి, అంతఃపుర కౌశలతో నరి
తూగవలసిన నెచ్చెలి, ఒక సామాన్యని ఇంట తనసౌందర్యానికి
ముసుగుపెనుకొనుట, ఎంత సిగ్గుచేటు, ఎంతకోపనీయం.

మ : ఇంతకూ ఏం చేశావో చెప్పురా.

శ : ఆ అందాలబాలగు అక్కున చేర్చుకుని - ముచ్చట తీర్చుకోవాలని-
ముచ్చట ఎడిపొయాను.

మ : ఒప్పుకుందా మరి.

శ : మహర్షి, ఎల నీకి తొందర? నీకూహ, వచ్చు పులకరించి పోవుట
లేదుగదా.

మ : లేదులేవోయ్ - త్వరగా ఆహోరించు.

శ : సుందరీ. మమ్ములనుచూసి - తలుపుచాటునవేచి - ఎందుకువిన్వీతివి?
మా గుండెలను ఎందుకిలా లాగితివి? అవి, మూడుగా వేసితివి.
వ్రకన్న.

మ : విన్ను ప్రేమించానందా?

శ : ఆ లేతపెదవులనుండి, ఆ తీయనిమాట వస్తూడనే, ఆశ కాని, ఆ
బేల కన్నీరు కార్చినది.

మ : ఎందుకురా?

శ : నేనూ ఆ వ్రకన్న వేసితిని అమె మరీమరీ, వెక్కి వెక్కి ఎక్కినది.
అప్పుడు మాకు ఆ జవరాలుమీద తొలి కలిగినది. దేవీ! ఏమిటా

కన్నీడు; ఎందుకలా వెక్కి వెక్కి- ఏడ్చుచుంటివి? అని గుడ్డి
గుడ్డి అడిగితిమి.

మ : ఏం చెప్పింది?

ర : హృదయం ఒకసారే ముక్కలయ్యే మాట చెప్పినది. యువరాజా.
నేను అందరినీ చూసి నవ్వతాను మా ఇంటి తలుపులు ఎవ్వరూ
తెరిచే వుంటయ్. అని చెప్పినది.

మ : అప్పుడు గదా, మా చిత్తము చిత్రవన అయినది; అనలు మేము
విశ్రాంతికొరకు ఆ ఉద్యానవనమునకు ఏల పోవలె; పోయితిమి
పో - గృహోమ్ముఖదన్తె - పట్టణ మథ్యంబున కేల నేగవలె;
ఏగితిపో, ఒక వలపుకింత, ఏకాంతముగా మమ్ములను చూసివీల
నవ్వవలె;

మ : నవ్వెనుపో - ఆ మకుమారి పుట్టునార్యోకరాలు గుర్తివకయే ఇంత
లోని కేల నరుగవలె;

ర : అరిగితిపో - ఆ వయ్యారి ఏల వెక్కి వెక్కి ఏడ్వవలె;

మ : ఏదెనుపో -

ర : మేము యుక్తాయుక్త విచక్షణ విస్మరించి ఆమెను గుడ్డి గుడ్డి
ఏల....

మ : [నవ్వాడు. రనుణ శృతికలిపాడు]

ర : ఎలావుంది మనకథ?

మ : బాగుందిరా - చాలా బాగుంది - నా కలంలో బిల్లు నాభావం లోటీనం
ఇప్పుడు చూపిస్తాను. తప్పకరాస్తాను.

ర : ఓ, ఐయాంసారి మహర్షి వస్తా, [వెళ్ళబోయాడు]

మ : ఒరేయ్ రమణా,

ర : అన్నట్లు పీకేమీ చెప్పలేదు గదరా?

మ : ఎందుకు చెప్పలేదు? ఉద్యానవనము-నడివీధి- వాణిజ్యపులు- వీధి
వాకిలి- సవ్యూలూ - పువ్యూలూ- తర్వాత విద్దులు—

ర : అవేం కాదురా, ఇవ్వాలి నాకు సన్మానం.

మ : యెవరూ చేస్తుంది?

ర : ఎవరోచేస్తే నోరు మూసుకుని కూర్చుని చేయించుకో దానికి- నేను
మామూలువటుణ్ణి కాదు మహర్షి మహానటుణ్ణి.

మ : నువ్వే ఏర్పాటు చేసుకున్నావన్నమాట.

ర : మేకూ- కాలువా- పూలదండలా యిచ్చిమరీ చేయించుకుంటున్నాను
అంతేకాదు — చప్పట్లు కొట్టడానికి కాపీ ఇప్పించి - ఓ పాతిక
మందిని రెడీచేకాను కూడ.

మ : [నవ్వాల్సి ప్రయత్నించాడు] ఒరేయ్ రమణా ఇప్పుడిప్పుడే
వీరొ వివిష్టరయ్యో సూచనలు కన్నడుతున్నాయి రా—

ర : ఒరేయ్ మహర్షి, మొన్న వరిపత్తులో గెచ్చుకున్న రెండు పెండి
కప్పులూ, పీల్చూ- మార్కాడీ షాపులో మర్యాదగా తాళట్టుపెట్టి-
చేయించుకుంటున్నామరా వస్తా [అంటూ రెండడుగులు లోనికివేసి
కాలువా భుజంమీదుగా కప్పుకుని వచ్చాడు] చూడు మహర్షి,
ఇప్పుడు నేనెలా వున్నాను?

మ : ఓ మహాకవిలా వున్నావు.

ర : కవులతో పోల్చుకురా బాబూ, కాపీనీళ్ళు కూడా దొరకవు.

మ : అదిసరే— ఇవ్వాలి మేము పోదో తీయించుకోబోతున్నాం- అ
కాలువా— —

ర : కావాలా?

మ : కావాలని కాదు, మొన్ననాడు చేసిన నవ్యాన సందర్భంగా- దీన్ని

చెప్పాడు. ఇవ్వాళ రోడ్లో తియిలడుకుంటూ అది చెప్పాడు.

ర : ఒరే మహర్షి ఓకే ... తనుకో. [కాయవాతకాదు] ఒరేయ్ హంగుల కోసం - అందంకోసం - నేనీ కాయవా కప్పుకోలేదురా - చొక్కా చిరుగులా - బతుకులా - బయటపడకుండా వుండాలని కప్పుకున్నాను. ఇంకో గంటకంటే ... బ్రహ్మాండమైన కాళ్ళిరుకాయవా నా బుజాం మీద వుంటుందీరా - తనుకో మ : ర్షి [చుహర్షి మీదకు విసిరేశాడు]

మ : (కాయవా సర్దుకున్నాడు) రమణా.

ర : ఒరేయ్ సభలో పాల్గొనడానికి - సన్మానాలు చేయించుకోవడానికి - యీ బోడికాయవాలు అక్కరలేదురా, ప్రజాధిపానం, కళాప్రతిభ కావాలి ఎస్తా (రెండడుగులు వేశాడు బయటికి)

మ : కోపం వచ్చిందా రమణా.

ర : [నవ్వాడు] చూడు మహర్షి ఎన్నో ఏళ్ళుగా కాఫీలు తాగితాగి - కోపాన్ని కలిగించి - కలిగించి, కరుణరసంగా నూరుతున్న మన లాంటి వుత్తమ కళాకారుల శిశుల్లో, యింకా కోపాలూ, తాపాలూ యెక్కడున్నాయిరా.

మ : ఎందుకురా అలా బాధపడతావ్.

ర : మొదటిసారిగా నేను వేదికమీద నటించినప్పుడు నాప్రతిభకు మెచ్చు కువి మ్రోగించిన చప్పట్లు విన్నప్పుడు నా కోపం చల్లారిపోయింది. ఒరేయ్ ఇప్పుడు కోపంవచ్చి, గుండెను ఎగులగొట్టుకుని - గట్టిగా ఏడ్చినా, వచ్చేదమాత్రం కన్నీళ్ళుకాదు మహర్షి, ఎస్తా [నెక్కోబోయాడు - సత్యం బయటనుండి ఎదురయ్యాడు]

మ : ఏమిటి కన్నీటి కదల్లు?

మ : కళాప్రతిష్టకు - కన్నీళ్ళే ఖరీదు. అంటుంటే యింకా యీ కాలం క్షమిస్తుందేమిటి అంటున్నావు? (గిత లోపలునుండి వచ్చింది)

గీత : ఎంతపేషగాయందన్నయ్యా వచ్చి:

న : ఇప్పుడేమమ్మా

గీత : మ... వెళ్ళివచ్చి ...

శమ : మామూలే గీత. మ... ఉద్యోగాలకోసం. వెళ్ళివచ్చి బయలుదేరితే నో పేకెన్ బోర్డులు-మన కెయిపుతాయ్ అంటే బావా:

న : అవునా : సర్టిఫికేట్ మావి - సత్యంపేరు విన్నానే సరే - పోయితా అంటున్నాడు.

గీత : ఎందుకని?

న : అంతేమమ్మా: సత్యం కేవలం సత్యాన్ని రక్షించడానికే వదిలిపెట్టడం-

మహా: అంతే బావా: వ్యాపార సంస్థల్లో సత్యం చచ్చిపోయిందిగా-

శమ : ప్యాక్టరీల్లో కూడా-సత్యం సరిగిపోయింది గీత :

గీత : చెర్మనుగారు... ఏమన్నారన్నయ్యా:

న : మొన్నటి మాటనిన్న-విన్నటి మాట యీ రోజు- అంటూనే వుంటాడమ్మా: ఆయనకే మహారాజు.

గీత : ఇకమనం ఎలాబ్రతకాలన్నయ్యా:

న : బోలెడు దుఃఖం వుందిగా గీత. తృప్తిగా తాగి కడుపు నింపుకుందాం, అసలు మన కళ్ళలో కన్నీళ్ళు వుండాలేగాని... యీ జన్మకు కరువేలేదు గీత.

గీత : అన్నయ్యా :

న : అవునమ్మా. అంతే .. అంతే.

మహా: కష్టపడి చదివి ... బియ్యేడిగ్రే నంపాడిందాడు బావ. ఇప్పుడు దాన్ని తాకట్టుపెట్టినా-కొనేవాడూ లేదు. పాపం అనేవాడూ లేడు.

శమ : సారా బట్టింకూ- సావివ త్తుంకూ- పర్మిషనువుంది. గీత. కాబి....

చదువుకున్నవాడు బ్రతకరానికే-కనీసం రావడానిక్కడ, ఒప్పుకోదీ దిక్కుమాలిన చట్టం.

న : అందుకే-అందుకే.... ఎంతోమంది శూన్యమైన నికృష్టమాయా కసాయి మూకల కొళ్ళకింద నలిగిపోతున్నారు ఎదవు విషాలో, వధువుల కష్టాలో. మంచిని మానవతనూ-చిత్రవర చేస్తున్నాడు మానవంగాలూ-మరణ హోమంతో, యీ రామకావ్యాన్ని రాక్షస రాజ్యాంగా మారుస్తున్నారు.

మహా: ఊదీగంచేపే వాళ్ళంటే-ఉపేక్షమావని అదికాదులు, ఊదీగితే వాళ్ళంటే, ఉలిక్కినదకాదు.

న : అందుకే మహర్షి నాకు పుద్గోగం అక్కర్లేదు.

గీత : అదేమిటన్నయ్యా?

న : అపునమ్మా, గుక్కె-తు చైతన్యం కాగుతాను.

గీత : అన్నయ్యా

న : బ్రాందీలూ, విష్కీలూ, తాగి, వదలి బాధ్యతలు విస్మరించి-ప్రతిదేని మర్చిపోయిన, పాలకుల కళ్ళు తెరిచిపాను. ఈ కేళి పురాణవృద్ధికో, మెట్టునె, భావితరాల పేజులకు, చైతన్య ప్రకటననె, అదికాకపు మత్తుతోపుచ్చి పెత్తందార్ల నరనరాలో ప్రవహిస్తాను ఆ ఆహంకారం అణువణువులోచేరి, అడుగుడుగునా, అగాధం సృష్టిస్తాను.

గీత : అన్నయ్యా.

న : అదేనేను చేయవలసిన పని గీతా. నాకు మిగిలిన పనికూడా అదే, అనులు అమ్ముకుని, ఆహారాశ్రమం క్రమించి, చదివి సంపాదించిన ధియ్యే తీగ్రీ, నమ్మ చూసి, వదేపదే ఎగతాళిచేస్తుంటే, ఇంకా నేనెందుకు క్షమించాలి యీ పెద్దరికాన్ని? ఒరేయ్ కమతా. యీ కళలూ, కవికలూ! జీవితాన్ని పుద్గరించలేవుకా.

త : ఉద్దేశిస్తాయది అది బావా, ఇలాగే నాటకాలు అదీ అదీ, నివి కూడా చేరిపోతే....

అప్పుడుగాని — మిగిలివున్న మానవత, చుండుగరిసిపోదు — ఒరేయ నాటకాలు అదీ బాగునడిచిన వాళ్ళు కవిత్వాలుతో బ్రతుకుల్ని ఓడ్డుకున్న వాళ్ళు, మ. దేవంలో లేదు వుండరుకూడ.

పా: లేరనికాదు బావా. ఉన్నారు.... కాని....

త : మహర్షి ఈ దేశంమీది, ఈ సంవదమీది, కవిత్వే ప్రతివస్తువు మీది. వీటిని అనుభవించే హక్కు ప్రతిమనిషికి నంది కాని... మనం... పశువులకన్నా హీనంగా బ్రతుకుతున్నాం. విసిరేసిన దిన్నళ్ళలోని మెతుకులకోసం వెదికే తుక్కలునయం మనకన్నా అరిచడానికి చ సే... దానికి ప్రతివలం? అర్థాలి. ఒక్క కష్టమే కండల్లో ప్రవించిన చెమటబిడుపు అరీదు కన్నీటిబొట్టు ఒక్క కాళ్ళునువి శ్రమకు ఫలం? వేడి విట్టూర్పు. కూటికోసం... కుల సయిత శీరాలు తాకట్టుపెట్టే నీచస్థితికి దిగజారినా కనీసశ్శయం తూడని యీ స్వార్థపరుల విరంతుకత్వాన్ని ఎందుకు క్షమించాలి?

తమ : ఇలా గొంతెత్తి పెద్దగా అరిస్తే... కాళ్ళు విరగ్గొడతామంటున్నారా బావా - పోలీసులు.

పా: అవును బావా. నమనమాజ స్థావన కావాలన్నా. ఈ సంవదతో మాకూ భాగం వుండవచ్చు - తుపాకి తూటాలు దూసుకుపోతున్నాయ్ గుండెలో - ఎంతమంది మహనీయులు తమ వవిశ్రమైన రక్తాన్ని తిందింపలేదు? ఆ త్యాగమూర్తుల రక్తంతో మందే - మళ్ళీ త్యాగం గావీ-రక్తం గావీ-చిగురించిందా? కనీసం మిగిలివారి బ్రతుకుల్ని అయినా-నరిచేపిందా?

త : ఈ మూఢ విశ్వాసులు ముందు విరగ్గొట్టాలి? కృతజ్ఞకలేని చట్టాల కోరిగోడలు విరగ్గొట్టాలి. మతాదికారంతో-రాజకీయాదికారంతో

కావితరాల బాటలు చెరిపే - సత్సంధ్యార్థనుపట్టి అధికార శ్రమల్ని
చేయాలి. సమధర్మం-సమభావం-ఎగురింపజేయాలి.

తమ : విప్లవం కావాలంటావా బావా?

త : ఏదేకంలోనై వా-విప్లవంతోనే సమత పుట్టిందిరా-

గీత : చూకన్నయ్యా. ఈ విప్లవాలనీ-ఉద్యమాలనీ బ్రతుకుల్ని చీకటి
చేసుకుంటారా?

త : ఏమిటమ్మా నువ్వనేది?

గీత : దేవీతైవా అర్హత కావాలి. జేబులు కొట్టాలన్నా జైలుకు వెళ్ళి
లన్నా తగినవాళ్ళే కావాలి. మనం పేదవాళ్ళం మన జీవితాలు
అరిటాటలు ముళ్ళ పొడిల్లాంటి అధికారమీద ఎదతే నష్టం
మనకే-

త : విజయగీతా! కావి.... ఈ బానిస బ్రతుకులు ఏకరంగం ఈ ఆకలి
చావుల ఎన్నేల్లా? అందుకే మమ్మ విప్లవం కావాలంటున్నాను-

మహా: ప్రజా విప్లవం కావాలి

తమ : చైతన్యం విప్లవం కావాలి.

త : శ్రమజీవులు బ్రతుకులు బంగారుమయంచేసే ప్రజావిప్లవం
కావాలమ్మా

మహా: గీతా దేశప్రగతికీ ప్రయోజనానికి రావడాల్సి విప్లవం అందుకే...

వా కలంలో చైతన్యం పోస్తాను-

తమ : నేనూ నా గుండెలో-విప్లవజ్వాల వెలిగిస్తాను.

త : ఆ జ్వాలను.... దేదీప్యమానంచేసి ఆకాశానికి ఎగురువేయండి.
బానిస బంధాలతో - తరతరాల చీకటిలో - వెలుగుకోసం-వెదికే
ఈ పేదప్రజల కన్నీళ్లు కడసండి ఈ కసాయిపాలకుల కంక
ళకాన్ని అంటించడానికి-విప్లవబిడ్డం ధరించండి. గెచ్చపొరలా

అల్లుకుపోయిన స్వార్థపు బెడబుట్టి తెగనరకంకి. అప్పుడేగాని
అప్పుడే విముక్తి అప్పుడే శ్రమకు తగిన పరితపా

రమ : ప్రణావిష్టవం -

మహా : వర్తిల్లాలి.

న : ప్రణావిష్టవం -

రమ :

మహా : వర్తిల్లాలి

గీత : ముందు భోజనాలకు రంజన్నయ్యా

న : పడమార్క

రమ : బావా మూడ్ లో అసలువిషయం చెప్పడమే మర్చిపోయాను.
ఇవ్వాలి నాకు సన్మానం మీరంతా రావాలి.

న : అమోఘింబావ్లే తోంచేసివెట్టు. (లోనికి వెళ్ళాడు)

రమ : వద్దుబావా. అమ్మి ఏర్పాటు అక్కడే జేళాను ఎస్తా (చర చరా
బయిటికి వెళ్ళాడు. మహర్షి గీత లోనికి వెళ్ళాడు. తెరిచారంది)

మహా దే వ ర ం గం

(అలంకరణ మొదటికంగం వాడిరేవుంది. గీత జగ అల్లకంటా
నిరుదకొచ్చింది. అప్పుడే బయటినుండి వచ్చిన శుదన్ అమెను
నియవెల్లా మామూ నిలది నోమూ అమె అకన్ని అనన్యంగా
తూసి ఒక మూలకువెళ్ళింది)

గీత . కుళ్ళి ఎందుకొచ్చావు?

మ . చెప్పానుగా వస్తానని?

గీత . దయచేసి యికవెళ్ళు

మ . అప్పుడేగా వచ్చింది?

గీత . చెప్పేదికే. మర్యాదగా వెళ్లు.

మ . (వవ్వాడు) వెళ్తాను. వచ్చిననవి శ్చార్తికానీ.

గీత , నా మనసు వరాధీకమైంది. నేను మరొకరికి అంకితమైపోయాను.
నా జీవితాన్ని పాడుచేయకు వెళ్ళు.

మ . తూతుగితా. అందంగావుట్టిన ప్రతి ఆడదీ మొదట యెగిరెగిరివణు
తుంది వెర్రెక్కిన తర్వాత సరసాలయచి నురిగిన తర్వాత ఒడి
గొడిగి వుంటుంది.

గీత . ముందు శువ్వ వెళ్తానా లేదా?

మ . నేనుచెప్పేది పూర్తికానీ మరి.

గీత . యిక నువ్వేం చెప్పక్కరలేదు.

మ . చెప్పకపోతే నీకు అర్థం కావడంలేదుగా.

గీత . మదన్.

మ . తప్పించుకోవాలనీ నన్నో తప్పుకునునిషిగా జమకట్టాలనీ ప్రతి
త్నించు తనికనిగా మాట్లాడి నన్ను కై పెక్కించు గితా.

గీత . చీ! నీకు బుద్ధిలేదూ?

మ . యిప్పుడు తెలిసిందా నీకు?

గీత . అనవసరంగా మాట్లాడి బుద్ధి చెప్పించుకోదు

మ . నీలాటి బుద్ధియున్నాడు యికత్కాగానికి పూనుకుంటే నేనేం చేయ
గలను? లేదీ శిక్షిమిదోచెప్పి కాగిలిలో బుద్ధిచడమేనా?

గీత . కాదు — కిలకటారలో

మ . (నవ్వాడు) చూడుగితా. నువ్వు అడదావివి.

గీత . అదిశక్తివి గూడా.

మ . అందమైనదావివి కూడా.

గీత . నీ పాపం వందేదాకా.

మ . వలపువందే కుభనమయంలో యివేం మానిలు గితా.

గీత . అడవాళ్ళంటే ఏమిటి వికీ అయిను?

మ . "పువ్వులన్ని వడతుంకోను - వడయింతా పురుషులకోసం" అని
ఓ కవిరాశాడు గితా చెడువుకోలా?

గీత . చదివాను, నీలాంటి డుర్మార్గులను త్వరలోనే నాశనం వుందనిపూడి
చదివాను.

మ . గితా, గీత రాముడు పుట్టినప్పుడే రావణుడు పుట్టాడు.

గీత : అందుకే నీక అగ్నిలో దూకింది.

మ . తర్కరాజు పుట్టినప్పుడు కురురాజు పుట్టాడు.

గీత . అందుకీ ద్రవని కురులు విరబోసుకుంది,

మ . ఏచ్చిగితా సువ్వెప్పుడు బాగునడతావు?

గీ . మీలాటి నీచుల సమాధి కట్టిన తర్వాత

మ . గితా నా మాటనిను, అనవసరంగా ఎంచుకు చెడిపోతావు?

గీత . ముదిక్కడనుండి వెళ్ళిపో.

మ . చూడు గితా పుట్టినప్పుడే భయాన్ని వదిలే, ను మంచి మానవతలు దూరం చేసుకున్నాను. వ్యక్తిత్వం వచ్చినతర్వాత నీతి- విజ్ఞాన తీరును ప్రక్కకి నెట్టాను. అన్నిటోగా నాకు మిగిలంది కని నీమీత కాదు. ఈ సమాజమీద ఈ సంస్కృతిమీద. ఈ మానవమృగాలు నృప్తించిన సాంప్రదాయాల మీద అందుకే అందుకే గితా. విన్ను మర్యాదగా అడుగుతున్నాను.

గీత . యితనేపు నేనూ మర్యాదగానే చెప్పాను.

మ . గితా గుండెల్లో నుడులుతిరిగే కనివి, కన్నులలో మెరిసే కర్కశ త్యాన్ని చూసి- యీ సంఘం యితనంకూ నోరెత్తలేదు. యే చట్టం నన్ను బెదిరించలేదు.

గీత . అందుకే బరితెగించావ్.

మ . లేడుగితా. చెడిపోయాను పూర్తిగా అగాధంలో పడిపోయాను. యిప్పుడు నాలో నానాశం లేదు ఓర్పు అంతకన్నా లేదు రా గితా. క్షించి - కవ్వించి నన్ను మరి పశువునుచేయకు నవ్వుతూ రా మధువులు కురిపే ఆ లేతపెదవులు ఒకసారి నోటికందించు విగ్గుతో ఎరుపెక్కిన గులాబీలాట బుగ్గల్ని - ముద్దెట్టుకోనీ - ముగ్గుళ్ళకావి, నవ్వు మురిసి ఈ లోకాన్ని మర్చిపో హాయిగా నా పెదీలో విడుదలపో రా గితా. ఒక్కసారి (అంటూ వేయివట్టు కువి మీదికి లాక్కున్నాడు. ఆమె నిద్రలించుకుని దూరంగా వెళ్ళింది)

గీత . తి. మహ్య మనిషివాఁ డనువాఁడు

మ . [నవ్వాడు తమ-పాగా] ఆ రెండూ నాదు. [తానుబోయి] విస్కీ-
బ్రాందీ జిన్నా రమ్మా [తాగినవాణ్ణి మూత్రం పాడు. నీలాటి
అందమైన అమ్మాయిని అందించిన యిన్వైసి పదనాలు తృప్తిగా
త్రాగినవాణ్ణి. ఎం. రోజులు తమ పనిక్రిమైన శీతాలు మన
కంకాలలో వివిధ పెదనలనుండిస్తే కడుపారా తాగి కే పెక్కి కళ్లు
తడిగి పాపపుణ్యాల ఎస్తానన ఎడిరెసి పలానాల పాపాలు వీరి
వీధిన తిరుగుతున్నవాణ్ణి గీత. ఒక్క నిమిషం కాలాన్నివృధా
చేసుకుంటే రేపటి ఆనంద సాగంలో ఒక్క మధుకంకాన్ని
మట్టిపాలు చేసిన వాళ్ళమౌళం రా [అంటూ కాపులింతుకుని
ముద్దలుకునే ప్రాంతం చేసాడు ఆ పెడగులాదిలో ఆమె
తప్పకోబోయింది కాని, తనవి చేతిక ఆమె జాకెట్ వెనకభాగం
దొరికింది చిరిగింది. పైబడంగుతో ఆ లోపాన్ని కప్పుకుంది.

గీత . మదన్, నీకు దమ్మంబెడతాడు వెళ్ళిపో,

మ . దమ్మం దేవునినికిబెట్టు అందం నా కప్పుగిండు.

గీత . నోర్కయ్.

మ . కోపంలోకూడా మువ్వొక అందంగావున్నావో ఒక్కసారి నాకళ్ళ
లోకి చూసుకోగీత [దగ్గరకు వెళ్ళాడు]

గీత , నీకు పుణ్యం వుంటుంది ఎయిదీని వెళ్ళిపో మదన్.

మ . వెళ్ళడానికే వచ్చానుగీత.

గీత : నా బ్రతుకు నాకనం చెయ్యొట్టి వెళ్ళు.

మ . ఎవరికో ఒకరికి అర్పించవనిదేగా నీ బ్రతుకు.

గీత , అందుకే నిన్ను పేడుతుంటున్నాను. వేదిదివరకే ఒకరికి అంకి
తమైపోయాను.

మ . నేను విన్న అంకితంకమ్మచి అడగడంలేదు గితా. ఒక్కసారి ఈ
తొలికి ఉన్నటున్నాను అంటే.

గీత . ఏలేదు. మదన్, నీకు పుణ్యంపుంటుంది. వెళ్ళిపో.

మ . నాక్కొనంసింది పుణ్యంకాదు. విడిచిన పువ్వులాటి నువ్వు. నీ
పూర్వకావాలి.

గీత . నాకుండదు విన్నుక్షమించుకు మదన్, క్షమించు.

మ . అయినా, క్షమించమని అడిగేంత పాపం నేనే. చేకాను. ప్రేమింతు
చినానా? పెళ్ళాశమన్నానా? అందంగా పువ్వుపుగనక, ఒక్క
గుండె అనురాగం వంచియివ్వమన్నాను అదీరవ్వని భగవంతుడు
తెలితే విజయంగా ఆ దేవుణ్ణి క్షింపే అధికారం నాకుంది. కా
గితా.

గీత . ఏలేదు.

మ . ఒక్కసారేగా—

గీత . ఒక్క నిమిషంగూడా నువ్విక్కడుండటానికి ఏలేదు. వెళ్ళు.

మ . వెళ్ళుకోత కపిలో నా బుగ్గల్ని తినేస్తావా?

గీత . మదన్.

మ . [వవ్వాడు] చూడగితా. బహివంతం చేయడం నా కష్టంలేక
మండిచెప్పాను. మువ్వకుంటరండే, వచ్చినరారిన వెళ్ళుకో,
మదన్కు అలవాటు లేదనికూడా చెప్పానుగితా. యిక నీ అక్క
వైదా నాకక్కర్లేదు. మర్యాదగా నా మాటవింటే మండికానివరో
పించుకుంటావు.

గీత . చూడుమదన్. నీకు నేనే అధికారం చేకాను.

మద : నువ్వు ఒక్కమూడు నిలబడి కవిస్తూ, నవిస్తూ, వంటే నువ్వే
కాగినంత మెకంగావుంది, అందుకే గితా. ఈ నువ్వు కాకన్న
అడవి, దేవులో యంతవరకూ లేదు గుండెమీద నిద్రపోకకం,
పెదవులతో ముద్రవేయడం నేర్చుకున్న అడవిల్ని, ఎవ్వరూ

అవలేదు. అవలేదు, మేవ్వు దొడ్డిగా అనుభవంతేవిదానిని నడి
 వినుపాట కల్లుమూసుకున్న తర్వాత, ఈ అమర ముఖం అంతు
 తెలిసిన తర్వాత తె వెక్కడం, కొగిలితో ఒత్తి, ఒగిలితోవడం,
 అదవాళ్ళకు ప్రత్యేక మయిన వరదా గిళా. డా, కె.ఎ. పెద్ద
 గొట్టక, నిమ్మ నిచ్చిగా అనుభవించే దౌర్భాగ్యం వాకు కలిగిందక,
 అనందంగా డా, హాయిగా అనుభవించు, గా, (అంటూ పెట్టడెగు
 వట్టుకుని పెక్కి లాబున్నాడు. అమె చెంపమీద కొట్టింది. అ
 దెబ్బతో అతని వట్టుదల మరీ విక్కువయింది. కెవ్వన అరిచినా,
 గావెతేలేననా, అతనికి విషవడలేదు. ఐదే ఐదా లోనికి ఈడ్చుకు
 వెళ్ళాడు చీరలాగి ఐయటికి విసిరివేశాడు. జాకెట్, బ్రాసరీమీద
 విసిరేశాడు. అంతే. ., అమె పెద్దగా అంది, గాజా అటవటలు
 ఏడ్చుల మూడుగులు, విచ్చించాయి. క్షణం ఒక్కద్దా, చొక్కా
 గుండీలు పెట్టుకుంటూ, ఐదుటకొచ్చాడు పెనాలు తుడుచుకుంటూ,
 అంతకుముందు పెనుగులాటలో జారిపడిపోయిన, అమెకలలో
 పూలచెండునుడుగా నడిచి వెళ్ళిపోయి వంగి పూలచెండు అందుకు
 వ్వాడు, ముద్దెట్టుకుని విసిరేశాడు, చీర జాకెట్, బ్రాసరీ వత్సు
 కుంటూ లోవిడిచిసిరాడు, ఐయటికి వెళ్ళిపోయాడు గిరమాక్రం
 జాదీన వువ్వలా ఐదుటవడింది, గోడకు వ్రేలాడుకున్న పక్కం
 పోలోదగ్గరకు వెళ్ళింది. నిచ్చిగా వత్సుకుంబు)

త : అయిపోయిందన్నయ్యా. అంతా అయిపోయింది. ఇన్నాళ్ళు
 కుకం కాపాడుకొంటూ వచ్చిన మానవక, ఒక్క నిమిషంలో
 కుంటగలిసి పోయింది. నీ ముఖం ఎలా చూడనన్నయ్యా? ఎలా
 జీవించా? అసవిక్రం అయిపోయిన ఈ బ్రతుకు నాకక్కరలేదు.
 పొవవంకిలమయిపోయిన, ఈ పాసిన్తి కరీరాన్ని ఏ గంగతో
 నయనా కలిపేస్తాను ఈ పాపాన్ని యికటితోనే కల్పి చూచిద
 లేస్తాను. నేను బ్రతికి భారతదేశ మహిళలకు కళంకిం తినుకురా
 గూడదు. ఈ భయంకర వూడవ మృగాలనేకుల్లో, ఒలిగిపోయిన

మౌనవ్రతలు పుక్కి చిగురించగూడక. వాడినవూలు రాళ్లపాదాశ్వా
లమిదే. ఎచు అ కళ్ళకులం నలిగిపోయి పాపజాతాడు, వ్ర
మాకుని పా పద్మాలు కొగూపము వెళ్ళిపోతామ. కాళ్ళకంక
వెళ్ళిపోతామ, [అంటూ రెండవగులు వేసింది. బయటనుండి
మదు వచ్చాడు అమే నిర్ద్వంద్వపోయింది. "మదు" అంటూ అన్న
వ్వంగా గొణిగింది]

మదు : దేవుడు కంటించాడు గితా.

గిత : నన్ను కతివంగా కాపించాడు వదూ.

మదు : గితా.

గిత : ఇప్పుడు నేను బయటికి వెళ్ళాతి.

మదు : అదేమిటి గితా.

గిత : జీవితం, అంతమైన గులాబీ వదూ.

మదు : అవును. రేంజియట్టూ. వా. వాడి ముట్లుచూడ వుంటుంది.

గిత : అందరినీ హత్యచేసేవాళ్ళూ, గులాబీలను గొంతు కోసేవాళ్ళూ
దాలామంది పన్నాయి వదూ.

మదు : గితా నేను నీకో కుకవార్త చెబుతాను

గిత : వేసి చెల్లాది వదూ.

మదు : ఎక్కడికి?

గిత : మళ్ళీ తిరిగిరావలసివోటికి.

మదు : అనలేం జరిగింది?

గిత : చెప్పలేను.

మదు : నన్ను పరామువాడిగానే జమకట్టి, గుండెల్లో నావను చాచుట
టావా గితా?

గిత : మదూ.

మదు : చెప్పగితా? నా ముఖంబూని. అక్క-నిజం తెచ్చు.

గిత . ఎలా చెప్పిము? ఏమనినెప్పును మధూ

మ . అంటే —

గిత . నేను అడదాన్ని మధూ! యంతకాలం పెద్దలుసృష్టించిన హద్దులమీద

నిలబడ్డాను. కావి, కాం,

మ ఏం చేసింది?

గిత . మనిద్దరిమధ్య బరిగీచింది.

మ . ఆబరి తెగించడావితే, మనకు పెళ్ళిజరగాలి గితా.

గిత . మనపెళ్ళి, దేవుడు మనకిచ్చిన అదృష్టాన్నిటితో పెళ్ళి అవుతూ
మైంది, అపూర్వమైంది మధూ! కావి, కాందరికే ఆ అవకాశం
కలిసివున్నది.

మ . అదేమిటిగితా. మనపెళ్ళి జరగదనే అనుమానంగా వుందా?

గిత . జరగకుండా వుంటేనే, మంచిది మధూ.

మ . గితా.

గిత . నాకు అప్పుడే పెళ్ళిచేసుకోవాలని లేదు.

మ . గితా ఏమిటి మువ్వనేడి||

గిత . సంసారబాధ్యతలు స్వీకరించాలని నాకులేదు మధూ.

మ . ఎందుకలా మాట్లాడుతున్నావు గితా.

గిత . మళ్ళీ మళ్ళీ నాచేత ఎందుకుచెప్పించాలని ప్రయత్నిస్తావు మధూ.

మ . మరి నన్నెందుకిలా చేశావు?

గిత . నేనెందుకిలా అయ్యానో - నీకేం తెలుసు?

మ . నన్ను ప్రేమించినట్లు నటించానన్నమాట?

గిత . నటించడానికి ప్రేమించవలసిన అవునరం లేదు మధూ.

మ . పెళ్ళి చేసుకుందామని - చేతిలో చేయి వేయలేదా నువ్వు?

గిత . ఎదలో ఎదనుకూడా కలిపాను.

మ . ప్రేమపేరుతో వలపు ఊయలి పూగించలేదా నన్ను?

గిత : ఈహంతో వూసిరాడక యివ్వనూ వూగిరలాడినమాట నిజమే మధూ.

మ . మరి ఎందుకిలా మారిపోయావు?

గిత : యిప్పుడు నేనేం చెప్పలేను మధూ.

మ . మనపెళ్ళికి మాత్రం అభ్యంతరం చెప్పకుగితా.

గిత : అలా జరగడానికి వీలేదు మధూ.

మ . ప్రేమించినట్లు నమ్మించి - నశించి - నన్నెందుకు నవ్వుతావని చెకావు. నేనేం పాపం చేశాను?

గిత . మధూ మధూ.

మ . చెప్పగితా. నా గుండెల్ని అగ్నిగుండాలలా మూలని ఎందుకు ప్రయత్నిస్తున్నావు? నన్ను కావాలనుకునే దానివైతే ఈ ఒక్క విజయం చెప్పు గితా.

గిత . ఏమీ చెప్పలేని విషయాయస్థితిలో వున్నాను మధూ. నన్నేమీ, అడక్కు - దయచేసి వెళ్ళిపో.

మ . గితా:

గిత వెళ్ళమధూ. నామీద ఏమాత్రం గౌరవంవున్నా. వెంటనే వెళ్ళిపో

మ . అలాగేగితా కావి ... ఒక్కటిమాత్రం చెప్పివెళ్తున్నా.

గిత . ఏమిటి?

మ . నిన్ను మొదటిసారిగా చూసినప్పుడు నా హృదయాన్ని తోగొట్టావు నన్నాను కాదుగితా పగలగొట్టుకున్నాను. ఆశల చిగుళ్ళు నీ చేతులా నరికివేస్తున్నావు.

గిత . మధూ.

మ . చూడుగితా. ఎప్పుడొచ్చినా - నవ్వుతూ నవ్విస్తూ నన్ను నీలో! ఆహ్వానించేదానిని "నన్ను స్వర్గానికి తీసుకువెళ్ళుగితా" అనగానే మధురంగా పాడేదానిని, ఆ పాటతోనే రోకాల్ని. జీవితాల్ని

ఐంతకాలం మర్చిపోయాను మురుకాను ముగ్ధుడనయ్యాను కాబట్టి,
గితా విధి ఎదురుదెబ్బ తిపిందని నా యెడను గాయంచేశావు,

గిత . నా గుండెలో రగులుతున్న అగ్నిగురించి నేనెవరికి చెప్పుకోను
మధూ ఎలా చెప్పుకోను.

మ . పోనీ ఒకపాట అయినా పాడగలవా?

గిత . జీవితం విషాదం అయిందని ఎలాపాడను మధూ.

మ . నేను వెళ్ళడానికై నా మువ్వపాడాలిగా గితా.

గిత . మధూ!

మ . ఏకో స్నేహాంతే కథ నేరానికి అఖరిసారిగా ఒక్కపాట అయినా
విప్పించలేవా గితా?

గిత . పాడతాను మధు నీ కోసం అఖరిగీతం పాడతాను. (అంటూ విషా
దంగా పాడుకుంటూ ఓ ప్రకక్కకువెళ్ళింది మధు చప్పట్లుకొట్ట
బోయి అగాడు)

మ . క్షమించుగితా. జీవంతేని నవ్వులూ తాళంలేవిచప్పట్లు నిన్ను తాద
నడిలే క్షమించు వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

గిత . మధూ

మ . యింతేం కావాలిగితా?

గిత . చిన్న నహాయం చేయగలవా?

మ . (పెదారమీద నవ్వాడు విరాళగ్గా) అదేమిటిగితా. అడగకపోయినా
మనసిచ్చాను నీకు ఓష్టంగా ముచ్చటగా వున్నంతపేపు/దాన్ని నీ
వద్దనే వుంచుకుని విషిగేసి వినరి వీధిలోపడేసినా విరిచిముక్కలు
చేసినా నిన్ను యేమన్నాను? చెప్పగితా ఏం కావాలి?

గిత . నన్ను నీచంగా చిత్రించకు మధూ.

మ . విచిత్రంగా అడుకుంటున్న ఆ రిగవంతుణ్ణి ఎలా ప్రశ్నించాలో
అర్థంగావి నాకు నిన్నెలా చిత్రించమంటావు గితా?

గిత . మధూ.

మ . చస్తాగితా. వీ మహాను తేలికమునప్పుడు - గుండెలు వ్రాసినట్లు
కున్నప్పుడు - మధుసూ గుర్తుచేసుకో. అట్టిచాకా న కోనమే
ఎదురుచూస్తూ వుంటాను. (వెళ్ళిపోయాడు)

గిత : మహా [అంటూ సత్యంపోతో దగ్గరకు వెళ్ళింది యేడుస్తూ]
అన్నయ్యా నన్ను కళామూర్తివి చేసిన ఆదర్శమూర్తి వెళ్ళి
పోయాడన్నయ్యా. చీకటి కడుపున ఆరివిజ్ఞోతి వెలిగిందాలని
తపించి- తపించి నా జీవితంలో వెలిగిన మహత్తర కళాతేజం
ఒక్క నిమిషంలో ఆరిపోయిందన్నయ్యా. ఆరిపోయింది!
ఏడుస్తూ లోపిక వెళ్ళిపోయింది - బయటనుండి రమణ మహర్షి
వచ్చాడు]

మహా. మళ్ళి ఎదుస్తున్నావా గితా?

గిత : లేదుదావా నేనెందుకేడుస్తాను?

మ . చూడుగితా. సత్యం వెలిగించిన సమిధలం మేము. ఈ చిన్నివమి
డలు సమరజ్వాలలై స్వార్థకుల హృదయంలో చిద్దైత్యరాళ్ళుగా
మారిన గుండెల్ని కొల్చివేసి మహోజ్వల జ్వాలలుగా మారడానికి
నీ కన్నీరు చమురుగా పోకారు. త్యాగాన్ని సహనాన్ని పోషి
నమసమాజ నిర్మాణానికి సమైక్యత పునదులు కట్టడానికి మా
యిద్దరినీ వెలిగించు గితా.

గిత . వేనే చీకటిగా మిగిలిపోయాను కావా.

ర . చీకటిని చీల్చడానికి స్వార్థాన్ని కూల్చడానికి మేమున్నాంగితా,
సత్యం జీవించాలి

గిత . అంటే.... అన్నయ్యా కేమేనా....

మ . నిష్లబ్ధజ్వాల ఆరడానికి వీరేలేదుగితా.

గిత . అంటే....

ర . మహోగ్రహాపం దాల్చిన మానవతాజ్వాల యీ దేశ గళనానికి
వ్రాసుకున్న స్వార్థాన్ని మసివేయాలి. చట్టాన్ని - కాననాన్ని

పెద్దరకం పేరుతో పెత్తపు బాటలతో దిగిరిన అధికారుల అంత
రాంతరాల్లో చేరి- చైతన్యం వెలిగించాలి, అంత త్వరలో
ప్రచండజ్వాలగా ప్రబలితలాలి.

గిత . నీమాటలు నా కర్ణంగవడం లేదు బావా;

మ . మనసత్యం అన త విప్లవయజ్ఞానికి మహాగ్రహవం ధరించాడు.

గిత . అధికారం కళ్ళుతె ప్నే-

ర . అవును గితా. అధికారం కళ్ళుతెరిస్తే.... సత్యప్రశ్న మహర్షి
నేను వెడుతున్నాను. [రెండడుగులు వేసి]

మ . ఒరేయ్. ఎక్కడికీ;

రమ. మూడోకి వెళ్ళి సమాధానం వెదకుతాను (అలోచించాడు) ఆ...
వచ్చినది మహర్షి గీతపేసిన ప్రశ్నకు సత్యం సమాధానం
వచ్చినది. ఈ దేశంలో అధికారం కళ్ళుమూసి - యెన్నోవిళ్ళు
గతించినవి.

మ . అందుకే రమణా! ఎన్నోవిండ్లు గతించినవి- కానీ శక్తానస్తలిన్.
కనల్ మోడ్స్ లెస్ మందభాగ్యుండు ఒక్కండును తిరిగి లేచి రాడిక
అన్నాడు విశ్వకవి జాషువా.

రమ. శాశ్వతంగా కనులుమూసినవారిని ఉదేశించి అస్పృహటలివి. కావి-
వీళ్ళు! పెత్తందారులు.... నాయకత్వాన్ని గుప్పెట్లో దిగించి అంద
లాలమీద దొర్లుతున్న అధికార దురందారులు. పెదవులు పట్టుకొని
కరతరాలుగా ప్రేలాడుతున్న మహా మంత్రగాళ్ళు గాఢవిద్రలో
మునిగిపోయారు, వీళ్ళనులేపడానికి, ఎన్ని వేలకంఠాల దిక్కులు
పిక్కటిలేలా అరిచినా- లేవనే లేవరు.

మహా. గితా వాళ్ళను లేపడానికి ఒక్కపే ఆయుధం,

రమ. అది విప్లవజ్వాల, ఆ జ్వాలను చైతన్యంతో రగిలించి, గుండెల
లోతులలో అంటుకుపోయేలా మందపేస్తేనేగాని ... కనీసన్యాయం
జరగదు గితా,

గిత్ . మీకోడల గాలిచేదెలలో కూడా తెలుసు బాదా :

రమ . ఎర్రబోపీచా, బుర్రమీసాచా, తిహాచా, మీటాచా.

గిత్ . మీకిచ్చే బహుమానం కూడా తెలుసు:-

మహా, తెలికేం! సంకెళ్ళూ, జైల్లు.

గిత్ . యిన్ని తెలిసి యెందుకిలా భయాభయమోంది

రమ . అవసూనము క్షమించరాని మహాపరాధము. సర్వము సమాము
సహోదరివై చెతన్యస్రవణంతివై : పిరికిటి చూలో ప్రవరింప
జేయాలని ప్రయత్నం చేస్తున్న నీ ఆనందాయక సహించరానిది
గిత్.

గిత్ . బావా.

మహా. అవ్వనిగిత్! మన భవిష్యత్తును బంగారం చేసుకోవడం.... మన
వంతు కర్తవ్యంకాదా చెప్పు.

గిత్ . విప్పును ముట్టుకుంటే నీవేమీ కాదుతుందిబావా. (యింతలో
బయటనుండి సత్యం వచ్చాడు)

స . విమీట్రా మీటంగ్:

రమ . అబ్బే ఏంలేదు బావా. చచ్చినవాళ్ళను లేవడానికి మందులున్నా
యెమోగావి, ఈ బతికబచ్చినవాళ్ళను పేల్కొలవడానికి ఎన్ని
గొంతులు కావాలి అంటున్నాను అంతే.

స . ఏమ్మాగిత్! ఎమిటలా పుణ్యక్షేత్రం?

గిత్ . ఏం లేదన్నయ్యా? బానావేవున్నాను.

స : నాకు తెలుసమ్మా: మృత్యువును వెదుక్కుంటూ వెళుతున్న వివి
ష్యత్తునుగురించి నువ్వెంత కృంగిపోతున్నావో నాకుతెలుసు.

గిత్ . అన్నయ్యా.

స . అవునమ్మా. యికనేను మీకోకలిపి, అనందాన్ని పంచుకునే అవ
కాశంలేదమ్మా.

గిత్ . ఏమిటన్నయ్యా నువ్వనేది:

క . నీం జరిగింది బావా?

మ . ఏవరవా? పెరకుతున్నారా బావా?

క . చట్టమే పెరకుతుంది మహర్షి?

గిర . అన్నయ్యా?

క . అవునమ్మా? చట్టానికి లొంగిపో... కర్తవ్యానికి ప్రాధాన్యతేయ
లేదు.

రమ : మరేంలేస్తావ్ బావా?

క . మీ ఆందోళనకీ కొనాక్షిక్కు దూరంగా వెళ్ళిపోతాను.

గిర . అన్నయ్యా?

క . నేను పారిపోవడంలేదమ్మా? యిన్నాళ్లు నన్ను నమ్ముతున్నా
మిత్రుడిని కాపాడటానికి, నేను నమ్ముకున్న సిద్ధాంతాన్ని రక్షించడానికి
చెళ్ళకరప్పదు.

గిర . నమనమాని స్థాననకోసం - అర్పణచేసిన ప్రతిజ్ఞలూ శరీరంలో
ప్రతిహేయ ప్రతినెత్తుకుదొట్టుకూ ఫలితం యిదా అన్నయ్యా.

క . గిర.

రమ . యువయుగాల దోపిడిలో మిగిలిన తరతరాల చీకటిని చీల్చడానికి
చేపట్టిన విప్లవజ్వాల అడవుల్లో వెలిగిస్తావా బావా?

క . లేదు రమణా, ఈజ్వాల ఆరేదికాదు - యిది మనం వెలిగి పే వెలి
గేస్తాము. ఆందరూకరిసి - చెతన్యంపోసి వెలిగించే మహాజ్వాల
జ్వాల - ఎన్నటికీ ఎడారులపాలు కాకూడదు. అనలు ప్రతి
మనిషిదొహ ఒకజ్వాల రగలాలి. ప్రతి గుండె అగ్నిగుండంగా
మారాలి. ప్రతిదేయా ఆకాశాన్నంబే ఎర్రకాగడా కావాలి.
అంతే రమణా, అంతే:

గిర , అయితే ... నేను... నేను ...

మగ . మేమున్నాం గిర. నీ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దడానికి ప్రాణాలైనా
అర్పిస్తాం.

క . చూడమ్మా నాలంటి అన్నయ్యలు యింతెంతమంది తల్లర్ని—

విల్లబ్బి - చెల్లెళ్ళను వదిలేసి - నమరజ్వాలలై పోతున్నారా -
నీకు తెలియ గితా.

గిత . అన్నయ్యా.

న . అవునమ్మా సత్యానికి భాగస్థులై పవాళ్ళుగా చట్టానికి నేరస్తులుగా
కట్టిస్తాను త్యాగానికి వారసులయిన వాళ్ళుగా - స్వార్థానికి బలి
కాక తప్పదు, రమణా, మ ర్రి నీకు బావిలేకాదు. యికనుండి
విజమైన అన్నయ్యలు కూడ. పితృం బ్రతికినంతకాలం సంస్కృ
తి ఏ లోపించదు గితా.

గిత . అయ్యో భగవాన్ [అనగానే బాయట విప్లవవినదాయ విప్లిం
చాయి రమణ, మహర్షి వాటిలిదాకా వెళ్ళి చూసినట్టారు]

న . కర్తవ్యం ఏమిస్తోంది గితా, వస్తా [వెళ్ళబోతాడు]

గిత . అన్నయ్యా.

రమ . బావా సమాజవికాసానికి పూనుకున్న కర్తవ్యంకన్నా గిత భవి
ష్యకు బాగుచేయడం మా లక్ష్యం. విశ్చింతగా వుండబావా.

న . వస్తానమ్మా (వెళ్ళబోయాడు)

గిత . అన్నయ్యా అన్నయ్య....

న . కర్తవ్యాని కట్టవే రానికి కన్నీళ్ళు చాలవమ్మా. అభ్యుదయా
నికి అంకితులు నిర్మించడానికి మనయంతా పురులు వేయాలి.
శోభాకే ఆ దేవు బాగుండదు గితా. అందుకే నేను వెళ్ళాలి
ఏస్తా [అంటూ గదిగబా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు]

గిత . అన్నయ్యా [రావురుమండి]

రమ. యిప్పుడు ఏద్యటానికి నమయంకాదు గితా,

గిత నాకు మిగిలి దే ఏడుపురావా.

మహ. ఎదురు కొం రి అవాళ్ళకు ప్రత్యేకంగా భగవంతుడు ప్రసాది
స్తాడు గితా అందుకే ఏ చీకటికీరాన్ని వెలిగిస్తా.

గిత . నాకు అదృష్టం లేదుబావా.

మహా. అదేమిటి గితా.

గిత. నేను అందరిలా పుట్టలేదు అగ్నిపరీక్షలో పట్టాను చిన్నప్పుడే తల్లిని పోగొట్టుకున్నాను. బిడ్డకట్టడం నేర్పినకర్మాత - తండ్రివి దూరం చేసుకున్నాను. కంటికిరెప్పలా కాపాడిన అన్నయ్య యిప్పుడు వెళ్ళిపోతాడు యిక నేనెవరికోసం బ్రతకాలి? ఎందుకు బ్రతకాలి?

రమ. చూడుగితా, చావుకూడా అందరికీ అనుకున్నప్పుడూ కోరుకున్నప్పుడూ రాదమ్మా. మధు యెక్కడున్నాడో చిప్పు - అతనితో మాట్లాడి పెళ్ళి జరిపిస్తాం.

గిత. ఈ పెళ్ళి జరిగిదు బావా

రమ. గితా.

గిత. జరిగడానికి వీలులేదు.

మహా. యెందుకవి గితా?

గితా. కారణం చెప్పడానిక్కూడా నోరు కట్టుబడిపోయిందిబావా నన్నేమీ అడగొద్దు.

రమ. గితా నీకు మేము వరాయివాళ్ళం కాదు,

మహా. నీ కోసం ఏంచేయడానికైనా సిద్ధంగా వున్నాం గితా, కట్నాలూ కానుకలూ కావలసివస్తే...నా భాగం ఆసివుంది. అమ్మి .. లక్షణంగా పెళ్ళి జరిపిస్తాం గితా.

గిత. వద్దు బావా. మీరంతా త్యాగానికి వాసుకుని అత్యయత మంచి తనంతో కట్టిపడెయ్యవద్దు. మీకు దణ్ణం బెడతాను దయచేసి నన్నేమీ అడక్కండి బావా! అంటూ లోనికి వెళ్ళింది ఏడుస్తూ)

రమ. మ. రీ గిత ఏడుస్తుంది మదు మోసం చేయలేకుండా.

మహా. ప్రేమికులు ఏదిపోయాంటే అంతటినీ మరొకటి వుండదు. అసలా ప్రేమనుండి విడిపోవాలంటే పెద్ద భూకుంభం రావాలి.

రమ. మ. గిత ఎందులా వారింది?

మహా. వద తెలుసుకుందాం. (లోనికి వెళ్ళారు, తెరపడింది)

నాటకం రంగం

[కడవాకరంగారి రెండంతస్తులమేడ అందంగా ఆదనాతనంగా ఉంది ముందులో ఖరీదైన వర్నిచర్వుండి డ్రాయర్ మీద ఇస్తూ దొంగల పూలకుండీ - పొను. ప్యానూ పెగ్గెరా వున్నాయి. పిక్క దోర్ కర్టన్స్ వాటిళ్ళకు వేలాడుతున్నాయి. రెండు వాటిళ్ళ మధ్యరాగంలో రేడియోస్టాండ్ వుంది. గోడంకు దేశనాయకుల పోటోలు ప్రకృతి చిత్రాలు తగిలించినాడు - గోడ గడియారం రాత్రి ఎలిమిది గంటలు మ్రోగింది. రత్నాలు లోన యుండి వచ్చి వర్నిచర్ శుభంగా తుడిచి రేడియో అన్ చేశాడు రేడియోలో చక్కని సినీమాపాట వచ్చింది- ఇంతలో మేడదిగి గిత ముందులో కొచ్చింది- రేడియో అప్పుడేసి ఓ కుర్చీలో కూర్చుని వీళ్ళ తిరగవేస్తూంది. రత్నాలు అమెను పరికించాలని ప్రయత్నం చేశాడు]

రతా : అమ్మాయీగారూ

గిత : (కలెక్టి చూసింది)

రతా : నాపేరు రత్నాలింది.

గిత : తెలుసు.

రతా : నేనీయిల్లో పనిచేస్తాను-

గిత : అదీ తెలుసు.

రతా : మీరీ నంటికి రాకపూర్వం.... అయ్యగారికి....నేనే అమ్మాయీ గారూ.

గిత : (చూసి ఏమీ అనలేకపోయింది)

రతా : చూడండి అమ్మాయీగారూ

గిరి : ముప్పైయింజి వదివాడినా. వసివాడినా... అంతేకాదు... అయ్యగారి
మూల చెడ్డలు మూర్ఖానికి నీకన్నా-ఎవ్వరూ లేదు. అంతేగా.

రతి : మీరు కోపం వచ్చిందా?

గిరి : లేదు రత్నాలు. లేదు.

రతి : ఎంత చల్లగా పిలిచారమ్మాయిగారూ విజంగా మీ పిలుపులో
ఎంత తీయదనం - ఎంత కమ్మననం పుందో చెప్పడం చాలా
కష్టం అమ్మాయిగారూ.

గిరి : ముప్పై వదివుకున్నానా రత్నాలూ?

రతి : చిడివానులెండి ఉద్యోగం చేయడానికి పదికొస్తుం నుకుత్తును
కాపి వూడిగం చేయడానికి పువయోగపడింది. అయినా అమ్మాయి
గారూ ఈ రోజులలో దీగి సంపాదించిన లాభం లేదులెండి.

గిరి : ఇంతకీ నువ్వూ చెప్పేదేమిటి?

రతి : అయ్యగారికి నేనంటే చాలాయిష్టం అమ్మాయిగారూ,

గిరి : అయినా చాల మంచివారు

రతి : కాదమ్మాయిగారూ, మంచి హృదయం గలవారు. గుండెలనింజా
అత్మీయత నిండినవారు

గిరి : అవును

రతి : మిమ్మల్ని మాస్తుంటే నాకెమవిపిస్తుందో తెలుసా అమ్మాయి
గారూ.

గిరి : చెప్పకుండా ఎలా తెలుస్తుంది?

రతి : చెబితే అర్థం చేసుకోవడంలో అర్థం లేదమ్మాయిగారూ.

గిరి : రత్నాలూ

రతి : మళ్ళీ పిలివంతమ్మాయిగారూ.

గిరి : నీకెవరూ లేరా?

రతి : ఇప్పుడెవరూ లేరండీ, కాపి ఆ పిలుపులో దూరం అయిపోయిన
నా చెల్లిగొంతు వివిస్తుంది నా చెల్లి అచ్చం మీలాగే వుండేది.

గిత : అవ్వడక్కడందా?

రతా : మనకు చాలా దూరంలో వున్నా విత్తవడనంత దూరంలో వుండ
మ్మాయి గారూ.

గిత : అంటే, అమె...

రతా : చనిపోయిందమ్మాయిగారూ.

గిత : రత్నాలూ.

రతా : అమ్మాయిగారూ ఆమె పేరేమిదో తెలుసామీనా, ప్రగతిబాగుంది
కదండీ.

గిత : ప్రగతి, చాలా బాగుంది

రతా : అవునమ్మాయిగారూ, ప్రగతి చాలా బాగుందేది.

కానీ, కానీ, ప్రగతిని,, మావూరి పెద్దమనిషి అంటే మా నమి
తికి న్నసిడెంటు-

గిత : ఏం చేశాడు?

రతా : ఈ దేశంలో నాయకత్వం చేపట్టిన స్వార్థపరులు. ప్రగతిని ఏం
చేస్తారో తెలీవా అమ్మాయిగారూ. ప్రగతి చింతులమ్మగా పని
చేస్తుండేది. పదినెలలు పనిచేసినా, జీతం యివ్వని అధికారాన్ని
కోసగించుకుంది, ప్రగతి నోరెత్తందనే కోవంతో, నమితి న్నసి
డెంటు ప్రగతిని ఒంటరిగా చూశాడు. అధికార గర్వంతో
అహంకారపు ఎత్తుగడలతో, స్వార్థం పెచ్చరిల్లిన కళ్ళతో ప్రగ
తిని చెరిశాడు అమ్మాయిగారూ, మానభంగం చేశాడు.

రతా : అవును రత్నాలూ, పదవుల మత్తులో, ప్రగతినిచూసి వోర్వలేక
పోయి వుంటాడు

రతా : అప్పుడు నా ప్రగతి ఎంచేసిందో తెలుసా?

గిత : తెలుసు రత్నాలూ, ఆత్మహత్య చేసుకుంది, ప్రగతి ఆత్మహత్య
చేసుకొంది అంతేగా-

రతా : అప్పుడే అమ్మాయిగారూ. నా ప్రగతి నన్ను దగ్గరకు పిలిచింది.

“ఒరేయ్ అవ్వయ్యా నేను చచ్చిపోతున్నాను. ఈ నాయకుల చేతులో నీ ప్రగతి నాశనమై పోయింది కిలంపోయిన ప్రగతి జీవించలేదు ప్రగతికోసం నువ్వెంత ఏడ్చినా లాభంలేదురా అంటూ కన్నుమూసిందమ్మాయిగారూ.

గిత : నీ కెంత అన్యాయం జరిగింది రత్నాలూ.

రతా : అయినా నాకేం పర్వాలేదమ్మాయిగారూ ఇప్పుడు మీరున్నారేగా నా ప్రగతిని మీలో చూసుకుంటూ హాయిగా కాలం గడుపుతాను నా చెలిని మీ కళ్ళలో చూసుకుంటూ తృప్తిగా జీవిస్తానమ్మాయి గారూ.

గిత : అలాగే రత్నాలూ. అలాగే—

రతా : (కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు) ఇప్పుడు చెప్పండమ్మాయిగారూ మీరి యింటి యజమానులు నేనీయింటి వనివాణ్ణి. నన్నేం చేయమంటారు?

గిత : ఏమీ చెయ్యద్దు రత్నాలూ. నవ్వతూ, నవ్విస్తూ వుంటే చాలు—

రతా : అదేమిటమ్మాయిగారూ అయ్యగారూ అంతే అపలు నేనీయింట్లో వుంది ... (ఇంతలో కరుణాకరు మేడదిగి హలోకొచ్చాడు)

కరు : మమ్మల్ని నవ్వించడానికి నవ్వలబాటలో నడిపించడానికి [గిత కి ప్రక్కకు వెళ్ళింది సిగ్గుగా]

రతా : బాబుగారూ.

కరు : విన్నావుగా గితా ఇప్పుడు గుండెలవిండా విషాదాన్నీ. కన్నుల విండా విశేషాన్నీ—ఈ అమాయకుని నవ్వంతోనే వెలిగించాను. అడదిక్కులేవి నాకు. దీపం వెలిడించే భాగ్యం కలివయిన యీ మేడకూ, అదేజ్యోతిగా మిగిలిపోయాడు. ఇప్పుడు నీ రాకవలన, చీకటి వియిపోయింది, శూన్యమయమైన నా ప్రదయంలో వెన్నెల విందిపోయింది. ఇదంతా నా అదృష్టం గీతా.

గిత : లేదండీ ఇదంతా నా అదృష్టం, జీవితంలో ఎన్నడూ పూహించని

కలలు, నన్ను స్వర్గసోపానం అమీడినుంచి అకాశమంత, అంతస్తులో ప్రతిష్ఠింపంప జేరాయి, నేనే అదృష్టవంతు రాలిని-

కరు . గితా:

ర . బాబుగారూ:

కరు . ఏమిటా:

ర . అమ్మగారిని చూస్తుంటే చనిపోయిన లక్ష్మీదేవిగారు మళ్ళీ మనిల్లో తారాడినట్లుంది గదండీ!

కరు . (గితమ వింపాదిగా చూశాడు) అవునా! నిజం చెప్పావు! లక్ష్మీ అందులు పుల్ల పుల్లమని మోగిన మనిల్లో ఇప్పుడు గిత కాలి మెట్టలు చప్పుడు చేస్తున్నాయి. ఇంతకాలం బ్రతుకుమీదరోత, జీతమ్మీద అసహ్యం పట్టిన నతో గితక్రొత్త ఆశలు చిగురింప జేసింది. ఒరేయ్ ఎనాదో చెసుకున్న పుణ్యంకొద్దీ మళ్ళీ మనిల్లో లక్ష్మీదేవి వెలిసిందిరా.

గిత, ఎందుకండీ...నన్నిలా పొగుడుతారు:

కరు . ఇది పొగడ్తకాదుగితా! ఆ సీకీ ఆడబరాలకూ తిరుగులేని వంశం మాది నిలాసాలకూ వినోదాలకూ అంతులేని టటుటంటూడా. అయినా లక్ష్మీ కన్నుమూసిన తోడువలన జీవితంలో అన్నిఆశలూ అనురాగాలూ కూడా కన్ను మూశాయి. నువ్వొచ్చిన తర్వాత మళ్ళీ నవ్యకాంతులు వెల్లి విరిళాయి నయనల్లో ఎన్నో ఆశలు మెరిళాయి

ర . బాబుగారూ! తమరేమీ అనుకోనంటే ఒక్క మాట అడుగుతాను కరు , అడుగు రత్నాలూ! ఒకటేమిటి? వంద అడుగు ఇన్నేళ్లా నాయల్లో పనివాడివీ నువ్వే అయానవు. నవ్వల దివ్యగా విడిచిన పుష్పగా నువ్వీ యింట్లోవుండి నన్ను బ్రతికించావ్. మళ్ళీ బ్రతు కీచ్చావు. ఎన్నయినా అడుగు రత్నాలూ!

ర . ఏం లేదు బాబుగారూ! అమ్మగారు రేనిలోటు తీరిందిగా

కరు . ఏం చేయమంటావో చెప్పు-

శ . చినబాబును యింటికి తీసుకువచ్చి బాబూ! అమ్మగారే స్వయంగా చూసుకుంటారు

కరు . అత్రవత్నం విన్ననే చేకాను రత్నాలూ.

శ . బాబుగారూ.

కరు . చినబాబు యీ రోజు యింటికొస్తున్నాడు

శ . అమ్మతం తాగినంత తీయని కలురు చేప్పారు బాబుగారూ. ఇక మనింట్లో ఏకారతా వుండరు బాబూ, అలా బయటికి వెళ్ళొస్తాను.

కరు . వెళ్ళిరా బిడ్డల కోర్కె తీర్చలేని తండ్రి తండ్రిగారూ జన్మ విచ్చిన భగవంతుడే నన్ను మర్చిపోయాడు. జీవితాన్ని కసి కొద్దీ చీకటిలోకి నెట్టివేశాడు. విధికూడా వగతో నన్ను పక్కదారి వట్టిం చింది నువ్వేనాకు రెండుకళ్ళయి రెండో పెళ్ళిచేసి భూన్యమయ మైన నా హృదయాన్ని యీ యింటిని దేవాలయం చేశావు. వెళ్ళు రత్నాలూ, వెళ్ళు.... ఇడిగో డబ్బు (అంటూ వర్చుతీసి వదిలూ పా నులనోయి యిచ్చాడు)

శ . బాబుగారూ,

కరు . ఇంకో పది కావాలా రత్నాలూ.

శ . అక్కర్లేరు బాబుగారూ. ఎప్పుడూ మీదయవుండాలేగాని యీ వదులూ పాతికలూ నాకెందుకు; డబ్బుకన్నా విలువైనా మీ అత్తి యత చెరిగిపోకుండా కరిగిపోకుండా వుంటే చాలు బాబూ అదేపది వేలు.

కరు . ఒరేయ్. చేసినమేలు మర్చిపోయేంత కృతఘుణ్ణి కానురా నేను. వెళ్ళు. (రత్నాలు నమస్కరించి బయటికి వెళ్ళాడు)నన్ను శ్రమిస్తావా గితా

గితా . అంతమాట అనకండి.

కరు . ఇన్ని సంవదలూ సంస్కృతివున్నా నన్ను వెలుగు లోనికి నది పించే రాళ్ళాలు పోయిన తర్వాత నేనేమీలేనివాణ్ణియ్యాను. చిన రకు చినబాబుకూడా యిల్లు విడిచి వెళ్ళాడు. తిరిగి వస్తాడనే ఆశ..

నన్నగిరి పోయింది. కావి గిఠా, మన పెళ్ళి జరిగిన మరునటి రోజే వచ్చాడు గిఠా.

గిఠ : ఈ విషయం ముందుగా నాతో ఎందుకు చెప్పలేదండీ?

కరు : నేను చేసిన మొదటి పొరపాటు అదే గిఠా, చెప్పి దానికి నోరు రాలేదు అయినా నేని పెళ్ళి చేసుకుంది .. నాకో యిల్లాలు కావాలని మాత్రం కాదు గిఠా! ఈ యింట్లో జ్యోతికావాలని— ఇందులో నా తప్పేమన్నా వుంటే—క్షమించు.

గిఠా . అంతమాట ఎందుకులెండి.

కరు . జీవితంలో అన్ని సుఖాలు అనుభవించిన నేను—ఏ ఏసుభావిక నోరుకోవి నన్ను—నా యింటికి యిల్లాలుగా — ఒక తర్జిగా తీసు కొట్టాను. వయసు చావక ముందే లెక్కించనిపోయింది— ఉద్ధాస్తా దని ఆశ్వదీన కొడుకు వూరు విడిచివెళ్ళి— రావడం మానేశాడు. ఇప్పుడు...నేను దారితప్పాను. ఒక్కసారి కాలుజారితే— తిరిగి తీసుకోలేనంత అవి నీతి బురదలో కూరుకుపోయాను. అప్పుడే... నువ్వు నాకారు క్రిందవడబోవడం విన్నా యింటికి తీసుకు రావడం జరిగింది—నువ్వీ యింట్లో అడుగుబెట్టగానే జ్యోతి వెలిగినంత వసయింది ఆ వెళ్ళు శాశ్వతంగా వుండాలనే నీ మెళ్ళోతా! గట్టాను గిఠా! ఇల్లు విడిచివెళ్ళిన నా బాబుకూడా—నీ రాకతో యింటికి చేరాడు విజయంగా నువ్వు దేవతవు గిఠా!

గిఠ . ఎందుకండీ నన్నలా పొగిదేస్తాడు?

కరు , తిప్పు గిఠా! ఇందులో నా తప్పేమిటి? నేనెవరికి అన్యాయం చేశాను?

గిఠ లేదండీ మీరు...ఎవరికీ జీస్సుకూ అన్యాయం చేయలేదు. ఎదారితో ఏ సుడిగావికోరాలి. ఎండిపోతున్న ఓ గులాబీని చిగురింపజేశారు. కొత్త ఎగున్న మొలిపించారు. ఇందులో మీ తప్పేమీ లేదండీ!

శకు . చూడు గితా! పాతికేళ్ళు న్యాయవాదిగా బాధ్యతకు నేనెప్పుడూ అన్యాయం చెయలేదు. తప్పులు చేసిన వాళ్ళకూ తప్పుడు సాక్ష్యంతో ఉరికంబాలకు ఎక్కవలసిన వాళ్ళకు శిక్షకు బదులు, నాశక్తి మేరకు న్యాయం పంచిపెట్టాను కావి...దేవుడే నాకు అన్యాయం చేశాడు. న్యాయాన్ని రక్షించడానికి- ధర్మాన్ని తూకం వేయడానికి అనేకసార్లు నన్ను జీవిత పోరాటంలో ఓడిపోయేలా చేశాడు గితా!

గిత . లేదండీ! న్యాయం ఎప్పుడూ ఎక్కడా ఓడిపోలేదు. న్యాయానికి ఓటమే జరిగితే ఈలోకమే చీకటైపోతుంది.

శకు . గితా! పెళ్ళి చేసుకోవాలని గుండె పగుళ్ళయే కొత్తవిగుళ్ళు మొలకెత్తా వి నేనెప్పుడూ ఆశించలేదు కావి.. గితా! విప్పి మొన్నటి వరకు నా కనీసయోగక్షమాలయినా- పట్టించుకొని నా చిన బాబు ఒక్కరోజు ముందు వచ్చివుంటే నేనే పరీక్షలోనూ ఓడిపోయేవాణ్ణి కాదుగితా

గిత . అన్నీ మనం ఆలోచించినట్లు జరిగితే యిక ఆ దేవుడితో వనే ముంటుంది చెప్పిందీ! అందుకే.. అవ్వడప్పుడూ... న్యాయానికి చిన్న చిన్న పరీక్షలు పెడుతూ వుంటాను అంతమాత్రాన మనం ఓడిపోయినా న్యాయం ఓడిపోదండీ ఓడిపోగూడదు, ఓడిపోవడానికి వీలేదండి కూడా. ముందు మీ రెళ్ళి చిన బాబును యింటికి తీసుకురండి.

శకు . అలాగే గితా! నువ్వు బాబుకోసం స్వేల్లు తయారుచెయ్యి. వాడికి తీపిఅంటే చాలాయిష్టం. వస్తా (అంటూ బయటికి వెళ్ళాడు గితా విట్టూర్ని లోనికి వెళ్ళింది. క్షణం నిశ్శబ్దం బయట కారుహారన్ మ్రోగింది. మధు డ్రైవర్ సహాయంతో ముందుకొచ్చాడు. జేబులో నుండి కొంతదబ్బు తీసి అతనికిచ్చాడు డ్రైవర్ లెక్కించి జేబులో పెట్టుకుని ఓనమస్కారం చెప్పి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. మధు

లోనికి వెళ్ళేచోతూ లోతులో ఒక రీతిగిరి వడబోయి తమాయించు కున్నాడు)

మ . రక్కాలా, ఒరేయ్ రక్కాలా! (కొంతస్థాయిపెంచి రెండుమూడు సార్లు పిలిచాడు. గిరి బయటకొచ్చింది మధునిచూసి, కంపించి పోయింది. "మదూ" అనిపెద్దగా అరవబోయింది కాని... మాట అంగిరిదాటిరాలేదు. కన్నీళ్ళువచ్చాయి. మధురకతో మనసు మీరి కలుతిరిగింది. చరచరా లోనికి వెళ్ళబోయింది) వెళ్ళిపోకున్నావా రంగి?

గిరి . [కాళ్ళకు ఏదోబంధంపడ్డట్టు ఆగిపోయింది)

మ . గుడ్డివాణ్ణి అయితేమాత్రం గుర్తుపట్టలేననుకున్నావా?

గిరి . మదూ- [అస్పష్టంగా గొణిగింది]

మ . కనులులేకపోతే, నీ కాళ్ళచప్పులు పనిగట్టలేననా? నాన్న యింట్లో వున్నాడా? రంగి, ముందునాన్నను పిలు.

గిరి . మదూ-మధు (అదురుతున్న పెదంతో అనుకుంది)

మ . మాట్లాడనేం రంగి?

గిరి . నేను రంగివికాను బాబూ [విషాదం గొంతులోవేరి కదలాల్సి మార్చింది]

మ . రంగివికాదా నువ్వు?

గిరి . కానుబాబూ, రంగినింపన్నోంచి తిశేరారు.

మ . యెందుకవి?

గిరి . పెళ్ళి చేసుకుంది.

మ . రంగిక్కుడా పెళ్ళయిపోయిందా?

గిరి . పెళ్ళిళ్లు దై వవిర్యయాలు అంటారుగా బాబూ.

మ . యింతకీ మవ్వెవరు?

గిరి . కొత్తగా పదిలో చేరాను బాబూ.

మ . చిన్నప్పట్నుంచి రంగి యింటివనుటా, వంటవనంతా చేస్తుండేది, తల్లి పోయిన తర్వాత విజంగా తల్లిగవి తల్లిగా, ఎప్పుడేదికావాలో వెంటనేచేపేది. నవ్వించడానికి నమ్మకంగా పనిచేయడానికి రంగి చాలా మంచిది. యింతకీ నీ పేరు చెప్పావుకాదు?

గిత . ఏపేరుతో పిలిచినా పలుకుతాను బాబూ.

మ . పిలవడానికి ఏదో ఒకపేరు కావాలిగా. అసలు మీ అమ్మా వాన్నా పేరుపెట్టకుండానే, పెంచారా పిన్ను?

గిత . లేదుబాబూ, అందరికన్నా చిన్నదాన్నని, అందరూ నన్ను "చిన్నమ్మా" అనేవారు-

మ . ఓ... నీ పేరు చిన్నమ్మా అన్నమాట.

గిత . అవునుబాబూ.

మ . నాకో సహాయంచేస్తావా చిన్నమ్మా.

గిత . ఎందుకుచేయమ బాబూ. అసలునేను ఏదోఒకటి చేయడానికిగా పనిలో కుదిరిందీ? ఏంచేయమంటారు.

మ . నాకిప్పుడు కనులుపోయాయి చిన్నమ్మా.

గిత . లేదుబాబూ. నా రెండుకళ్ళూ మీవే అమకొండి.

మ : ఒకసారి గితకూడా ఈ మాటేఅంది చిన్నమ్మా కానీ...ఏంచేసిందో తెలుసా? చివరకు నా రెండుకనులూ పోవడానికి కారణమయింది.

గిత . చినబాబూ [బావురుమంది]

మ . ఏడుస్తున్నావా చిన్నమ్మా ప్రాణానికి ప్రాణమై గుండెకు గుండె పన్ను దివ్యలోకాల్లో పీఠకాంతుల్లో సదించేలా చేసిన నా గిత నా కోసం ఒక కన్నీటిబొట్టు కార్పలేదు చిన్నమ్మా. కనీసం... ఒక నిట్టూర్పుఅయినా విడువలేదు

గిత . లేదుబాబూ, అమె కళ్ళిక్కళ్ళి, కన్నీరంతా యింతేలా ఏడ్చి-ఏడ్చి జీవక్రమంలా మిగిలిపోయింది బాబూ! [బాధపడింది]

మ . గిత నీకుతెలుసా చిన్నమ్మా.

గిత . బాగా తెలుసు,

మ . అయితే, యవ్వరామే ఎక్కడోంది?

గిత . మీరు గుర్తుపట్టలేనంత దూరంలో-

మ . ఏమిటి చిన్నమ్మా సువ్వనేది? గితకేమైంది?

గిత . పెళ్ళయింది,

మ . చిన్నమ్మా [గతుక్కుమన్నాడు]

గిత . విజమే బాబూ.

మ . గితకు పెళ్ళయిందా, కనులుపోయినా, ఆమెకోసమే జీవిస్తున్న నన్ను ఏంచేయాలని- తాళికితలించింది?

గిత . తాళికికాదు చినబాబూ, ఎగతాళికి ఈ సమాచారానికి తలించింది. అంతేబాబూ అంతే-

మ . ఈ గుడ్డివాడికి చివరకు తిప్పిగురుతులే మిగిల్చిందన్నమాట.

గిత . మీకు కళ్ళెందుకు పోయాయి చినబాబూ?

మ . కనులుండే గుడ్డివారుగా మారిన - గితలాంటి వాళ్ళను చూడకుండా వుండేందుకే చిన్నమ్మా.

గిత . గిత మీరనుకునేంత విచారాలు కాదులే బాబూ.

మ . ఆ ఉదేళ్ళంతోనే గితకు నాట్రుకుకు అర్పణచేశాను. అంతేకాదు చిన్నమ్మా? గిత శ్రేయస్సుకోసం, నా సమస్థాన్ని మూసగాచేసి, ఓ మహాకళామూర్తిని చేసాను. చిన్నమ్మా కాలేజీలో చదువు తున్న రోజులలో.... మా యిద్దరికీ కళంమీద ఆసక్తి నడల్లమీద ఖరీదే కలిగి... ఓ మహాకవి రచించిన మహాకల్పి నాటిక ఆదారంగా అందులో గితకు ప్రధానమైన పాత్రవియమించి నా ప్రాణంపోసి ఆమె జీవించేలా చేశాను చిన్నమ్మా.

గిత . అవును చినబాబూ మీ గురించి గిత ఎప్పుడూ చెప్పుతూవుండేది.

మ . ఏమని చిన్నమ్మా?

గిత . మీరుబాగా నటిస్తారని, నటనలో జీవిస్తారని-

మ : విజయ చిన్నమ్మ, ఈ కళలూ, కవితలూ నా కందించిన ఫలం
తెలుసా? అభినందనలూ అంధత్వం.

గిర : చూడండి బాబూ.

మ : ఏమిటి చిన్నమ్మా?

గిర : మిమ్మల్ని ఒకమాట ఆడగాలని వుంది.

మ : అర్థమయింది చిన్నమ్మా గిరలేమిండా, మహాశిల్పిగా వటించి,
అపాత్రలు సరియైననాటకం చేశారేమి.

గిర : మీకేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే, ఆ పాత్రలో నేనుంటాను చిన
బాబూ.

మ : చిన్నమ్మా?

గిర : ఒకసారి శిల్పిగా మిమ్మల్ని చూడాలని వుంది బాబూ.

మ : అలాగే చిన్నమ్మా? నీ యిష్టప్రకారమే నడిస్తాను ఒక పాత్రవీరిన
దేవాలయ ప్రాంగణంలో నల్లరాతికి నాటకం చెక్కే శిల్పిగా
నెన్నుచూడు చిన్నమ్మా నేను చెక్కతున్న శిల్పం పేరేమిదో
తెలుసా నీకు?

గిర : "మానవత"

మ : ఆవును చిన్నమ్మా "మానవత" అదే ... నా మానవత, అక్క-
డికి నన్ను నడిపించుకు వెళ్ళు చిన్నమ్మా.

గిర : అలాగే చినబాబూ, అలాగే (అంటూ చేయి వట్టుకులి ఓ
ప్రక్కకు నడిపించుకు వెళ్ళింది, మధు కూర్చున్నాడు)

మ : చిన్నమ్మా?

గిర : ఏమిటి బాబూ?

మధు: మానవత జీవించావని ఉరితో కురిచున్నావు మానవతే మానవు

గిర : తెలుసు బాబూ

మధు: అలాడు పున్నామిరేమి

గిత : కొదు . పన్నెండవది

మధు: మానవతను గుర్తొ ప్రతిష్ఠింపజేయాలని పూజారులూ పురవ్రతులూ విస్తమయ్యారు. మానవతను ప్పానమాడించి-గుడికి నడిపించారు.

గిత : కాని మిమ్మల్ని గుడికి దూరంగా నెట్టవేరారు

మధు: ఎందుకో తెలుసా చిన్నమ్మా?

గిత : మానవతను సృష్టించాం-మానవతను బ్రతికించారవి మానవతను బ్రతికించారవి బ్రతుకంతా అర్పణ చేశాం-మానవతకు మరులన్న ప్రసాదించిన ఓమహేశ్వర్ని-కడజాతివాడవి చినదాబూ!

మధు: సమతలూ-మమతలూ కలబోసి-కళాప్రతిభనంతా కరిగించి మానవతను మంచిని నేను కడజాతివాణ్ణియితే సంఘం ఒప్పుకోలేదు చిన్నమ్మా!

గిత : మిమ్మల్ని శిక్షించారు చినదాబూ!

మధు: అవును చిన్నమ్మా! అప్పుడు దూరంనుండి కళ నమ్మి నిర్మింతి మానవత నమ్మి కేకపేసింది అన్నయ్యా అంటూ గావుకేకబెట్టింది. ఏదీ ఆ పిలుపు! ఎక్కడ నా మానవతి నిలబడింది? ఆ గుఱురాగి దీనతాపం! విషాదం విందిన నా కళగొంతు నాకు విన్పించలేదు! (అంటూ తడిముకుంటూ పడబోయి హలంతా వెదికారు అప్పుడు గిత ఓ ప్రక్క-నిలబడింది మానవతలా)

గిత : అన్నయ్యా!

మధు: తళా! తళా! (అంటూ మానవత వేపునడవడానికి ప్రయత్నించాడు ఇబ్బందిగా)

గిత : ఆ కాళ్లు పగిలి పోతున్నాయన్నయ్యా.

మధు: నాగుండె పగిలిపోతుం దమ్మా నా హృదయమే బ్రద్దలై పోతుంది వద్దు..నా కళను కాళ్ళు బద్దలు కొట్టొద్దు మానవతను మానవతగం చేయొద్దు. మీకు వుజ్యం వుంటుంది

గిత . పాపాన్ని నా ముఖమీద చల్లుతున్నారన్నయ్యా

మమ. నేనెంత పొరపాటు చేశానమ్మా మానవత్వాన్ని యెప్పుడో మట్టి పాలు చేసిన యీ మనుషుల్లో నవతను కలిగించడానికి మూగరై ముగ్ధరై పడి వున్నావీకు రూపమిచ్చి ప్రాణమిచ్చి జీవశక్తిని ప్రసాదించి "మానవత" అని ముద్దుగా పేరుబెట్టి మూర్ఖుల జేతుల్లో బెట్టిన పాపినమ్మా నేను.

గిత . అన్నయ్యా నా గుండెలు వగిలిపోతున్నయ్. నా ప్రాణం నిలచిరా కొట్టు కుంటుంది, కొబ్బరికాయలు నామంచి ప్రేళ్ళుదేకొట్టి ఆ పాపిష్టి నీకు అందంగా నువ్వు హలిచిన పసిడి ముఖమీద చల్లు తున్నా రన్నయ్యా. విన్ను తృప్తిగా చూసే నాకళ్ళలో ఆపా పాన్ని చిమ్ముతున్నారు నన్ను చీకట్లో బిందించారన్నయ్యా.

మమ. అవునమ్మా. విన్ను చీకట్లోనూ నన్ను వాకిట్లోనూ బిందించా రమ్మా ఈకసాయివాళ్ళు నీకూ నాకూ అంతస్తుల తేడా కల్పించారమ్మా. కడజోతివాణ్ణి నన్ను నా మానవతను దూరంగా నెట్టారమ్మా. నేను నీ దాకారాలేను కళా. నువ్వే బి బికి రాచెల్లీ

గిత . తలుపులు విగించారనయ్యా.

మమ. ఈ దుస్థితికి కారణం నేనమ్మా. పండు వెన్నెల నీడల్లో వేగడంలా మెరిసే విన్ను ఈపాపిష్టి మూకలపాలు చేశానమ్మామా నవతను చంపుకుని నన్ను వీధిలోకి నెట్టివేశారు కళా. అమ్మకళా నువ్వే కదలిరా-కదలిరా.

గిత . రాలేనన్నయ్యా. తిరిగివిన్ను చూడనేను నేను చచ్చిపోతాను. చచ్చిపోతాను.

మమ. దావ కూడదమ్మా. విన్ను చంపుకోవడావికా నేనింత క్రమపడింది మా నవత చచ్చిపోతే- యీ దేశం జన్మ జన్మలకూ బాగుపడదమ్మా మానవతను బ్రతికించడావికేనిమ్మా యివ్వాళ్ళు కన్నీళ్లు దిగమింగి కష్టాలు భరించాను.

గిత . అన్నయ్యా! గబ్బిలాలు చెవుల మీ గొంగుర్లు పెడుకన్నయ సారె
పుడుగు ముక్కు మీద చెక్కిళ్ళ మీ నాద్యం చేస్తున్నయ ఈ
హింస నేను తిండితేను. ఈనాటికి నేను తిండితేను. అన్నయ్యా
నేను చచ్చిపోతాను చచ్చిపోతాను

మధు. వద్దు కదా వద్దు నువు దానదానికి వీలు లేదు. అయ్యా పూజారి
గారూ, మీ నాద్యం పెడతారు నా దిగుకుతా మున్నవేసి ముద్దుగా
మలిచిన మానవత- చచ్చిపోతానంటోంది, ఒక్కసారి ఆ గుడి
తలుపులు తెరవాం బాబూ కదలాతినాణ్ణయితే కళానైపుణ్యం
వైదగూడదా? కళ కూ కవితలకూ పాటలు మతాలు అద్భుతంగా
పున్నాయా? అయ్యాప్రెసిడెంటుగారూ, మీరెలా చెప్పండి. అవ
తల నా మానవత చచ్చిపోతానంటోంది. సారె పురుగులు మానవత
వంటిమీద గాయాలు చేస్తున్నాయట గబ్బిలాలు పాడుకుంటూ మాన
వత గుండెల్ని చీల్చి అడుక్కుంటున్నాయట! మున్నెరుగారూ, మాన
వత చచ్చిపోతానంటోంది, తలుపు తీయండి బాబూ, తలుపు
తీయండి.

గిత . అన్నయ్యా ఏడుస్తున్నావా? నీ కళ్ళనుండి కారే ఆ కన్నీరు రోపి
లినింపి నా ముఖమీద చల్లన్నయ్యా. ఈ మూర్ఖులు పులిమిన
మురికిని కడుక్కుంటాను.

మధు. కదా

గిత . అవనన్నయ్యా ఇప్పుడు నేను... నువ్వు స్పష్టించిన మానవతను
కాను ఈ నరరూప రాక్షసుల చేతులలో నలిగిపోయిన పతితను.
నీ చేతి పులితో నగిషీలు ఓర్చి- నన్నొక పసిడిముద్దగా మలిచిన
మానవతను కాను ఆ స్వార్థపరుల కులకర్తాల వూరిలో కూరుకు
పోయిన కులటను నీ పవిత్రతను ప్రాణంపోసి పలుమారులు
నమ్మి పరామర్శించిన మానవతను కాను. ఆ దోష్టుల ఆలోచన
నెంనెలాలని కొద్దిరి మిగిలిపోయిన కులస్థులు, మూగనిన్నియ్యా.
మూగదాన్ని.

మ . వీరేగమ్మా, నేను మలిచినమానవత మూగదయిపోవడానికి వీరేడు మానవత మలినం కావడానికి వీరేడు నా జారికారూ, మానవతను బ్రతికించండి, మానవత తన లోకంలో నేను జీవించలేను పాపాలకు ప్రతిరూపాలయిన మీమధ్య నా మానవత మరణిస్తుంటే చూస్తూ వూరుకోలేను. బ్రతికించండి. బ్రతికించండి బాబూ మీకు ప్రణామమంటుంది.

గీత . అన్నయ్యా, నాకు వూసిరాడటం లేదు, నేను మారిపోతాను.

మ . కళా,

గీత . ఆ దుర్మార్గులు చేస్తున్న దుశంశాలుచూస్తూ నేను జీవించలేను. ఆ పాపిష్టిమూకల పరిహాసాలతో నా ప్రాణం విలుపుకోలేను. నీను నీ ముద్దల్ని పాపపునుద్దల్ని తివి బ్రతకలేనన్నయ్యా

మ . వద్దుకళా, నువ్వాపాపాన్ని తినొద్దు.

గీత . మరి నీ మానవత జీవించాలంటే నాకు నీతినితినిపించాలి సత్యాన్ని త్రాగించాలి విజాయితీలో స్నానమాడించాలి కానీ ... నీకు కుక్కు కుతంత్రాలువిండిన కొబ్బరినీరు చలి మానవతను మచ్చలు చేస్తున్నాడు అందుకే ... నాకు బ్రకకాలని లేదు. చచ్చిపోతాను. మూగదాన్నయిపోతాను. నేను మూగదాన్నయిపోతా నన్నయ్యా.

మ . కళా, కళా, కళా, (బాధగా పిలిచాడు మానవత మాట్లాడలేడు) అయ్యో భగవాన్ మానవత మూగదయిపోయిన తర్వాత నేను ఎవరితోనం బ్రకకాలి, కళా మాట్లాడతల్లీ. నా వూసిరి నీలో వుంది. నా వూట్లో నిన్ను మలిచి మానవతాన్ని మరుగుపరిచిన యీ మానవ మృగాలకు మరల క్రొత్తజన్మధరించిన మానవతను ప్రకాశింపజేయాలని కలలుగన్నానమ్మా కానీ ఈ కరకుగుం దెలవారు నీ కనులుపొడిచాడు. నిన్ను గుడ్డిదాన్ని చేశాడు, మూగదాన్ని చేశారు నా కళ్ళమందే విచ్చింతనీచంగా వికృష్టంగా బిడిచి ఒడలు పల్లులుదేలా కొట్టికొట్టి నీ పవిత్రరక్తం చిందించి నవ్వుతూవిలబడితే నాకీ కళ్ళెందుకు ఎవరినీచూడాలి,

ఈ సాసాన్ని నేను తాడలేను ఈ పాపిష్టిముఖాలు నేను చూడలేను
అందుకే ... అందుకే నా కీకమలు వద్దు నేనూ గుడ్డివాణ్ణి
పోతాను నేనూ గుడ్డివాణ్ణి పోతాను [అంటూ బాగాకాలుతున్న
లావుసాటి సాంబాటే: డీలు అందుకుని రెండు కనులు కాల్చుకు
న్నాడు "అద్వా" అంటూ చేతులలో కమలు దాచుకున్నాడు.
"చినదాబూ" అంటూ గీత వట్టుకుంది]

గీత . చినదాబూ చినదాబూ

మ . (తేరుకున్నాడు గతంనుండి] విన్నావుగా చినమ్మా. గీతకూ- నాకూ
స్వర్థలువచ్చాక- నా మిత్రులకోరికపై మళ్ళీ ఈ నటిక అడవలసి
వచ్చింది. గీత నటించవలసిన పాత్రలో మరో క్రొత్త అమ్మాయి
నటించడంవలన విజంగానే నాటనులు పోయాయి చిన్నమ్మా.

గీత . మథూ [అంటూ బావురుమంది, బిచ్చంబిచ్చు ది కరుణాకరంవచ్చాడు.
గీత దుఃఖాన్ని దిగమింగి లోనికివెళ్ళింది]

కరు . ఎంతవేసయింది బాబూ వచ్చి:

మ . యిప్పుడే నాన్నా

కరు . వీకోనం... నేను ఆస్పత్రిదాకా వెళ్లాను,

మ . ఆ లోనికివెళ్ళింది ఎవరునాన్నా?

కరు . అన్నట్టు చెప్పడమేమర్పిపోయాను, అమె వీవినతల్లిదాబూ

మ . మళ్ళీ మీరు పెళ్ళిచేసుకున్నారా నాన్నా?

కరు . అదే నేనుచేసిన తప్పు బాబూ

మ . తప్పేముండిలే నాన్నా యింట్లో జ్యోతినివెలిగిందాడు.

కరు . చీకటి విడిపోవాలనీ- చీకూ చింతలు మాసిపోవాలనీ నేనీ పనిచేయి
లేదుదాబూ. ఆయినా అమ్మను కరువుచేసుకున్న వికు- మరో
అమ్మనుతెచ్చి ఆలోచింపాలని నేనీ ప్రయత్నం చేయలేదు.
తప్పయితే నన్నుక్షమించు మథూ.

మ . అంతమాట అనకండినాన్నా. అలామాట్లాడి ఈ గుడ్డినాది గుండె

అలా మనుకడు చంపకండి. [యంతలో గత కాపికితో వచ్చి
టీపాయ్మీద పెట్టింది]

కరు . కాపీ తీసుకోబాబూ! (అంటూ కాపీకప్పు చేతికిచ్చి తనొకటితీసుకు
న్నాడు యిద్దరూత్రాగి కప్పులు టీపాయ్మీదపెడితే, అవి తీసుకుని
గిత లోనికి వెళ్ళబోయింది] చూడుగితా. మధును యికనుండి
నువ్వే స్వయంగా చూసుకోవాలి. తల్లిని పోగొట్టుకుని యంత
కాలం చీఃట్లోనే కాలంగడిపాడని, నేను తనించాను. కాని ఇప్పుడు
ఈ ప్రపంచాన్నే చీకటి చేస్తుకున్నాడు యికమీదట ... నీ తెండు
కళ్ళూ బాబుకిచ్చి, బ్రతుకును పూలబాటచేసే బాధ్యత, భారం
నీదే-

గీత . అలాగేనండి ... అలాగే,

కరు . వినాశివా మధూ! గీతకు నువ్వంటే ఎంత అభిమానమో-

మ . భగవంతుడు చాలా మేలుచేశాడు నాన్నా. నాకి లోకాన్నే రీకటి
చేశాడు.

కరు . మధూ!

మ . ఆవునాన్నా. పాపాలనూ, మోసాలనూ చూకకుండా కళ్ళురీకాడు,
ఆత్మీయతనూ, అనురాగాన్ని పంచుకోవడానికి యింకా ప్రాణా
లనుమాత్రం వుంచాడు.

కరు . మధూ,

గీత . చిన్నబాబును స్నానానికి తీసుకురండి. (లోనికి వెళ్ళింది)

కరు . పదబాబూ! విశ్రాంతి తీసుకుందువుగాని [అంటూ మధును లోనికి
తీసుకెళ్ళాడు చేయిపట్టుకుని. క్షణంవిళ్ళబ్బా. యేరో విషాదగీతం
చిప్పుడుతూవుంది, మధు తడుముకుంటూ బయటకొచ్చాడు గీత
వెంటవచ్చింది]

గీత . యిలా అన్నంనీళ్ళూ మానేసి, నామీద పగ తీర్చుకుంటావా
మధూ!

మ . నీమీద నాకు పగేమిటి.

గీత . అన్నం తి కుండా లేదావేం.

మ . ప్రాప్తం వుండాలిగా.

గీత . మదూ.

మ . తేవుడు చాలా తెలివయినవాడు గీత.

గీత . అవును విన్ను గుడివాణ్ణి నన్నుమూగదాన్ని చేశాడు.

మ . చాలా అద స్థవంతురాలివి గీత.

గీత . నామీద నీకు అసహ్యంగా లేదూ.

మ . (పెదారపీద నవ్వాడు) ఎందుకుగీత. ఆశలు నాదోపిలివిందా బోగా
వనా, మమతలు నా మనసులో వింపావనా, చేతికొచ్చిన హృద
యాన్ని నేలవేసి విసిరికొట్టావనా, ఎందుకు నీమీద అసహ్యం.

గీత . నావరిసితి నీ కర్ణంకాలేదు మదూ.

మ . నీకుమాత్రం ఏమర్థమయిందని, యింత త్యాగానికి తానుకున్నావా?
గీత . నేనుచిసిన తెలివిమాలిన వనికి త్యాగం అని పేరుపెడుతున్నావా
మదూ.

మ . అసలు నేను నీకేం అవకారం చేశానని, నన్నింత అన్యాయం
చేశావు.

గీత . మదూ.

మ . నేనేం పాపంచేశానన్న నన్నిలా నవ్వులపాలు చేశావు?

గీత . లేదు మదూ? నేనేం చేయలేదు అంతా ఓధేనేసింది.

మ . విచిత్రమయిన విధిచేతిలో మవ్వటడిపోయి, నిన్ను నముక్కువత్తిం
దుకు నన్ను గుడ్డివాడివి చేశావు

గీత . లేదు మధు? అంత అభాదం మాత్రం నామీద వేయకు.

మ . మట్టిలావున్నా విన్ను మణిచివేస్తే నన్ను మట్టిలోకి నెట్టివేశావు.
యితరజీవినంగా కిషించడానికి... నేనేం ద్రోహంచేశామ?

త . పాపం చేసింది నేను మదూ. అందుకు తగినశిక్ష నేననువిభవాలి.

క్షమించమని అడిగే ఆర్థ కను కూడా పోగొట్టుకున్న నాకు శిక్ష
కావాలి నెదూ?

మ . ప్రేమపేరుతో మహతల మందిరాలు కూలదోశావు, తాళికట్టించుకో
వలసినదానిని తల్లీవయి, నా కళ్ళముందే నిలిచావు! యింతకన్నా
నీకు మరోశిక్ష ఏముంటుంది గీతా?

గీత . తల్లిని గాకపోయినా అస్థానంలో వున్నదాన్ని: మారుతల్లిననే అవ
వాదుమాత్రం నాకురావ్వకు నెదూ? నీకు పుణ్యముంటుంది-

మ : ఒకనిజం చెబుతావా గీతా?

గీత : ఎప్పుడయినా నీకు అబద్ధంచెప్పినా నెదూ-

మ : పెళ్ళిచేసుకుందామని చెతిలో చెయివేసి, ఎదలో ఎదనుకలిపి,
ఎదుకలా దూరమయ్యావు?

గీత : మదూ.

మ : చెప్పగీతా, ఇప్పుడయినా నిజంచెప్పు,

గీత . చెప్పలేను మదూ! ఇప్పుడు నేనేం చెప్పలేను.

మదు: అయితే నేనీఇంట్లో వుండటంకూడా నీ స్వారేదన్న మాట!

గీత . నెదూ:

మదు. గీతా, నేనీయింట్లో వుండాలన్నా- తల్లిస్థానంలో వున్న నిన్ను
గౌరవించాలన్నా- నాకీ నిజం చెప్పితిరాలి.

గీత : అయ్యో లగవాన్?

మదు. నీమీద నాకున్న ప్రేమ విరిగిపోకముందే చెప్పుగీతా.

గీత : ఏమని చెప్పను నెదూ? నాకు జరిగిన అన్యాయాన్ని దొర్లా
గ్యాన్ని నీకేమని చెప్పను? ఎలా చెప్పను

మదు: అంటే.... మవేవ్వేమయినా తప్పుచేళావా.

గీత : నా మీద సమ్మకం లేదా నీకు.

మదు: మరేం విగిరింది.

గీత . తోడలో అందరి గులాబీలు పరిమళాలు విరజిమ్మేవిరిసిన మరెంత
పుండ్రు అని రాలిపోవడానికి వాటిబుటుకులు కూలిపోవడానికి -
కరణం ఎవరటావ్,

మదు: ఆడవాళ్ళు

గీత . విజమే, ఆడవాళ్ళే కాని ఆడదాన్ని పువ్వులా వాడుకునేది మగ
వాళ్ళు కాదా ఎదూ?

మదు. అంటే నువ్వు?

గీత . వెలిగిపోయాను మదూ పూజకు వివిమెగవడవలసిన పువ్వు వత్తు
కాళ్ళ క్రింద-వడి వెలిగిపోయింది. ఎదూ

మదు: గీత

గీత అవెను ఎదూ అనవిత్తం అయిన యీ కరీరాన్ని నీకు అర్పణ
చేయలేక విషాదాన్ని నీకు మిగిల్చాను విన్న పెళ్ళాది ఆత్మవం
తనచేసుకోవడం మోసమనే చీకటిని నీకు మిగిల్చాడు.

మదు. అరమయింది గీత : ఎవ నువ్వేం చెప్పుకు-

గీత . వాడిన పువ్వు లేని పువ్వు తెచ్చి పెట్టుకుని పరమాత్ముని పాద
పద్మా మీద ఎడితే దేవుడు క్షమిస్తాడా? పూజకర్త మేనని చిర్న
వ్వులు చిందిస్తాడా చెప్పు ఎదూ. హృదయపూర్వకంగా మవ్వే
చెప్పు

మదు. ఇంత అన్యాయం జరిగినా విషాదాన్ని గుండెతో ఎలా తాము
న్నావ్ గీత?

గీత . చెప్పుకునే అవకాశంలేక,

మడు: బేతులారా నిండు బ్రతుకును అర్పణ చేశావన్నమాట

గీత : తలదాచుకోవడానికి ఏ చెట్టు నీవయినా కావాలిగా మధూ?

మడు: గీతా

గీత : దేవుడుమనర్ని రావగ్రస్తులుగా నృప్తిండాడు మధూ అందుకే...

చేడును మింగుతూ తివి అనుకుంటూ నేను, చీకటి మునుగు నేను
కువి, వెలుగు లేంటే అనుకుంటూ మువ్వా, ఇలా విడిపోయే
వాళ్ళమే కాదు. ఈ మరీగుండంలో యిలా కలుసుకునే వాళ్ళమే
కాదు.

మడు: లేదు గీతా! మనిద్దరం విడిపోవడం వలన-మంచికి దూరమై
పోతున్నా. నాన్నాగారికి, మళ్ళీ వెలుగు రాక చూపించావు! నీ
దిర్ఘమంలో తప్పలేదు గీతా

గీత . దీకంతవరికే తెలుసు మధూ కా! గట్టారన్నమాటేగాని... ..
హృదయంలో నాకింతచోటు యివ్వలేదు భార్యగా భార్యతలు నెర
వేర్చడానికి, అవకాశం యివ్వడం లేదు మధూ

మడు: అదేమిటి గీతా! ఆయననిన్ను కావాలనే చెనుకున్నాడుగా....

గీత . లేదుమధూ! గుర్రాది గారికి, ఎగిరి ఎక్కడోవడుతుందవి, ఓ గుడి
మూగిట వదలేకాడు అంతే మధూ

మడు: నాన్నగారు... న్యాయానికి అన్యాయం చేయడుగీతా!

గీత . అరేవునికి నేను అన్యాయం చేయలేను మధూ! అందుకే....

మడు: ఏం చేస్తావు?

గీత : కరుణలో కలుషితాన్ని కలిపి, బ్రతుకును విషమయం చేసుమనో
లేను-

మడు. అంటే...

గీత . పవిత్రదేవాలయంలో పాద రేణువుగానై నా పవిత్రరాని నేను, పాపా
నికి పాపార్పితం చేసుకుంటాను.

మదు. పారిపోతావా?

గిత . దూరంగా వెళ్ళిపోతాను.

మదు. కాకితా? లోకానికా?

గిత . రెండికీ-

మదు. ఇన్ను నుద్దీవాణ్ణి చేశావు, గుడ్డిగా విన్ను పెళ్ళాడిన నాన్నగారివి
షక్తి త్రాగుబోనునే చేస్తావా గితా?

గిత . వడూ

మదు. ఆయన సర్వనాశ నావికే పునాది వేస్తావా?

గిత . వడూ- థు

మదు. చెప్పు గితా ఏం చేస్తావు?

గిత . కాకిత తలొంచానుగావి... యీ లోకానికి, సంఘానికి తలొంచి, మిగి
లిన జీవితాన్ని యీదలేను వడూ నాకాశ క్తి లేదు,

మదు, చూడు గితా, గతాన్ని మర్చిపోయినవాళ్ళు, తపస్వతును దిద్దుకున్నా
వాళ్ళు తనకంటే పెద్దలంటారు. ఆలాగే... మనిద్ద వత్స జరిగిం
దంతా ఓ పీడకంగా, చేరిగిపోవీ, అప్పుడు నాకు పరిచ మై
ప్రేమవాలు త్రాగించిన గితావుడు నువ్వు, ఉగ్గుపాచ త్రాగించి,
ఉయ్యాలలో నెడుకోబెట్టె-జోలపాడి, జోగిట్టిన తల్లివినువ్వ-

గిత . వడూ

మదు. రాగాలూ- ఆనురాగాలూ- వొడికించి- యె-లో యెరను పరిచిన
గితావెకాదు నువ్వు- మా తృత్యపు పాలలో అమ్మతాల్ని కలబోసి -
బ్రతుకిచ్చిన మాతృయూర్తిని నువ్వు- అందుకే నువ్వు బ్రత
కాలి-నూలేబ్బా బ్రతికాలి.

గిత . ఎవరికోసం వడూ.

మది. నాన్నగడికోసం ఇంట్లోగౌరవం మంట గలిసి పోకుండా వుండటం
కోసం ఈ చీకటిని వెలుగులోనికి నదిపించడంకోసం

గీత : నాకు శిక్ష కావాలి మదూ శిక్షకావాలి.

మ : ఏ దేవుడయినా నిన్నింతకన్నా యింకెలా శిక్షించగలడు గీతా!
గీత : మదూ.

మ : నన్ను మేడమీదకు తీసుకువెళ్ళగలనా గీతా!

గీత : అలాగే ఏమి, అలాగే (అంటూ చెయ్యవట్టుకుని మేడమీద! కది
పించుకువెళ్ళింది క్షణా విశృద్ధి. మదన్ బయటినుండి వచ్చాడు.
హలంఠాపరీక్షించాడు టీసా మీదన్న యాపిల్ పండు అందుకుని
కూర్చున్నాడు: చెబురె-దూ టీసా మీద పెట్టి పండును కత్తిలో
తయగుతున్నాడు కరుణాకరం లోనయింది ఎన్ని మదన్ని చూసి
నిర్భాతబోయాడు]

మదన్ : యింటిదాకా వచ్చానని బాధగవుందా?

కరు : ఎందుకోగ్గావు.

మ : ఎందుకోస్తానో తెలుసుగా కూర్చోండి.

కరు : నయి, లో నాకు మర్యాదేమిటి?

మ : (నవ్వాడు) నీయిల్లా, మనిల్లు మనిల్లు అనండి, బావుంటుంది.

కరు : నోమ్మయ్.

మ : నోయిమూయించడం మదన్ కు అలవాటయినా- యిప్పటిదాకానోరు
మూసుకునే వూరుకున్నాడు; ఎందుకో తెలుసా.

కరు : [చూసి వూరుకున్నాడు]

మ : చెప్పలేవు కరుణాకరం, నీకోసం నీ క్షమంకోసం.

కరు : యింతకీ నువ్వొచ్చిన పనిచెప్పు.

కు : వచ్చినవది చివ్వడం వచ్చివచ్చినవే వెళ్ళడం ఇరుగుటావేమందిగా.

కరు : అయినా వీకేం తక్కువచేరాను?

మ : ఏముందని- అవలు వాకేం మిగిలిందని?

కరు : మదన్

మ : చెప్పు కరుణాకరం. నాకేం మిగిల్చావు? తయారకమైనది ఒంటరి
తనంలో వదిలించికి తయారకుటా- బ్రతుకును నరకం చేసుకు
న్నాను తవిష్యత్తును చీకటి చెనుకున్నాను చట్టానికి తయార
వడుటా సంచూనికి తయారకుటా యిలా యెవరికి కానివాడిలా
యేమీ లేనివాడిలా జీవిస్తున్న నా ఆరాగ్యజీవితానికి తయార
లేవరు? మువ్వ.... మువ్వ....

కరు : వన్నెందుకు మాటలతో చంపుతావు?

మ : కత్తులలో చంపడం యిష్టలేక.

కరు : ఒకరికి అన్యాయం చెయ్యడం నాకిష్టంలేదు.

మ : యిప్పటిదాకా మువ్వ ఎవరికి న్యాయంచేరావు?

కరు : అందరికి అందరికి మదన్

మ : మరి వన్నెందుకిల చేరావు?

కరు : కొందరు చేతులారాబ్రతుకును దిశారుపాలు చేసుకుంటారు.

మ : దిశారుజీవితాలను దాగుచేసేనాట్య కొందరుంటారుగా-

కరు : మదన్,

మ : చెప్పు కరుణాకరం నేనిలా దిశారుదిద్దగా బ్రతకటానికి కాశలు
యెవరు?

కరు : నేనుమాత్రం కాదు.

మ : మవ్వే మవ్వే మవ్వే

కరు : కాదు కాదు కాదు.

మ : ఏలోవాడించి లాభంలేదని యిదివరకే విజ్ఞయించుకున్నాను.

కరు : అయితే యిప్పుడెందుకొచ్చావు?

మ : తెగతెంపులు చెసుకుందామని.

కరు : నేను ఆలోచించుకోవాలి.

మ : ఎమిటి? ఎమిటి నువ్వాలోచించెడి.

కరు : భవిష్యత్తును ఎలా ఇంగరంచేయాలా అని.

మ : కాదు నా నవనాడుల్లో ప్రసరించెడి ఎవరి తక్తమోసవి.

కరు : కాదు మదన్ అలా కానేకాదు.

మ : ఈ కత్తిరినుకోండి. శరీరంలో ఎక్కడకావాలో కోసి చూడండి
అయిదున్నెలో నడివరాల్లో ఎవరిరక్తం గడ్డకట్టివుందోతెలుస్తుంది

కరు : వన్నెందుకురా చంపుతావ్.

మ : చంవడం నాకెంత సుఖమైనా- ఏ బందావికో నా చేతులు కట్టుబడి
పోతున్నాయ్ కడితాడంట, అంటే. సువింతకాలం బ్రతికావు
ఇంకా బ్రతుకుతున్నావు! బ్రతుకుతావు గూడ త్వరలో....అ నని
చేస్తే....

కరు . ఎంతివ్వమంటావు?

మ . ఎంతిస్తే సరిపోతుందో నువ్వే ఆలోచించు.

కరు . పాతిక వేలస్తాను వెళ్ళిపో.

మ . (నవ్వులు హేళనగా) ఒక అమాయరాలి శీఠం ఖరీదు పాతిక వేలన్న
మాట?

కరు : మదన్

మ : కొమ్మడి నేలలు మోసినందుకు కవి భనుబాబిచ్చి జోకొట్టి జోతం పాడినందుకు ఏమిస్తావు కరుణాకరం ఎంతిస్తావు?

కరు : మదన్.

మ : శిరానికి అరీదు కట్టావుగావి. కన్నకల్లి మాతృశ్యానికి వెలగట్ట లేదే! ఆమె నిండు జీవితం కుండలా పగిలిపోయినందుకు ఎంతిస్తే సంపాదించు అలోచించు అందరిలా గుండెమీద చెయ్యెనుకువి విండుగా ద్రుతికే అవకాశాన్ని అర్హుని కరువు చేసుకున్న నేరానికి నువ్విచ్చేదు. పాతికపేలా? నా ద్రుతుకు అరీదు ఒక్క పాతికపేలా? ఎప్పు కరుణాకరం.

కరు : మదన్, ఇప్పుడు నా మనసే బాగుండలేదు, నన్ను అలోచించు కోవి విశ్రాంతి తీసుకోనీ వెళ్ళు.

మ : చూడు కరుణాకరం నేను అస్తవంతమని అడగడానికి రాలేదు ఆశ్చర్యత వందిపెట్టు.

కరు : అదేనేను అలోచించుకొవాలి.

మ : కరుణాకరం నీ చేతిలోవున్న న్యాయ శాస్త్రాన్ని అన్తంతలాగామీద ప్రయోగించి నా అభాగ్య జీవితాన్ని ముక్కలు చేశావు ద్రుతుకంతా మచ్చలు చేశావు ఈ కలుషితాన్ని కడిగి పేసుకోవడానికి కాలం. కరుణించదని నాకు తెలుసు. అందుకే ... దారిమార్పు కున్నాను. నన్ను చూస్తే ఈ దిక్కుమాలిన సంఘం బెదిరిపోయేలా మారి పోయాను నేనూ మనిషినై నా సలహంనన్ను వేలెత్తి చూపింది ఎగతాళి చేసింది. హేళనగా చూపింది గేలించేసింది గోలచేసింది నాలో పగను వదింపులు చేసింది. అందుకే కరుణాకరం నేను మనిషికాని మనిషిగా మారిపోయాను, ఈ కత్తి నా చేతిలో వున్నంతకాలం చట్టానికి సమాజానికి న్యాయానికి ధర్మానికి భయ పడే గుస్టితి లేకుండా చేసుకున్నాను. అందుకే... అందుకే ... కరుణాకరం నా గుండె అగ్నిగుండంగా మారిపోయింది ఇప్పుడు

నా కర్తవ్యం లక్ష్యసాధన మనిషికి మనిషికమధ్య దేశానికి దేశానికి మధ్య పర్లానికి పర్లానికిమధ్య స్వార్థాన్ని అగదాలా చేసిన మీలాటి న్యాయమూర్తుల కసాయితనాన్ని కత్తికెర వేయడమే ప్రస్తుతం నేను చేయవలసిన పనిఇప్పుడు నేను ప్రశ్నించేవాణ్ని చేతులు కట్టుకుని బదులు చెప్పవలసిన వానివి నువ్వు నేను క్షిం చేవాణ్ని నా యెదుట తలొంచే నేరస్తుడివి నువ్వు

కరు : కాదు ... నేను నేరస్తుణ్ని కాదు మదన్.

మ : పిందుక్కాదు; ఆదింబర అధికారం అహంకారం కలబోసినన్యాయం అనే పేరుతో ప్రభుత్వ బలంతో నన్ను నేరస్తుణ్నిచేసి. నాచుట్టూ విషవలయాన్ని వన్ని, వన్నిలాచేసిన నువ్వు... యింకేమవుతావ్,

కరు : మదన్

మ : చెప్పు కరుణాకరం; మనిద్దరినమన్యగా కాకపోయిరా-న్యాయమూర్తి ఒక నేరస్తునివట్ల చూపవలసిన కనీససానుభూతితో చెప్పు, ఇందులో నా తప్పేమిదో, అందుకు క్షమిద్దోవాదా నువ్వే చెప్పు-

కరు : చెప్పలేను మదన్; ఇప్పుడు నేనేం చెప్పలేను నామనమనలిగి పోయింది, రగిలి పోతుంది-

మ : ఆ మాటలమీద ... నా సానుభూతిని తుమ్మరించ మంటానా;

కరు : వద్దు మదన్; ఇప్పటికీ... నీనశానంతో నా ప్రభుకంఠా తడిపి పోయింది.

మ : ఇంకేం చేయమంటావ్;

కరు : ప్రస్తుతం... యిక్కడనుండి వెళ్ళితేవాలి.

మ : జిళ్ళి ఎప్పుడు రమ్మంటావు?

కరు : నేనే కబురుచేస్తాను.

మ : చూడు కరణాకరం? అర్థియశమా, అరిమానాన్ని దూరం చేసుకుని నన్ను మానవతకు దూరం చేశావు? అయినా విన్ను క్షమించాను. ఇంకా క్షమిస్తున్నాను నీ సుఖం, నీ ఆనందం, నీ తృప్తి చూసుకుని, చరిత్రలో ఒక తీయని దుడ్డార్లుడుగానే మిగిలిపోయావు. సువ్యసమ్ముకున్న న్యాయానికి, ధర్మానికి. నీ తప్పులకు ఎప్పుడో క్షమార్పణ చెప్పుకోవలసిన దుస్థితి, విఘానస్తుంది, గుర్తుంచుకో, వస్తా, [వెళ్ళిపోయిఆగాడు]

కరు : అగిపోయావేం?

మ : ఈసారి వేను యింటికి రావడం జరిగితే, ఇంధాలు తెంచుకోవడం, అమ్మలు పంచుకోవడం జరిగితిరుంది.

కరు : అలాగే.

మ : వస్తా (వెళ్ళిపోయి, అగాడుతుళ్ళి)

కరు : ఇంటేం కావాలి?

మ : ఒక్కసారి నువ్వు పెళ్ళాడిన తల్లి కాని తల్లి ని పిలవ చూసివెళ్ళాను

కరు : మదన్

మ : నా తల్లి ని ఆమె కళ్ళలోచూసి- తృప్తిగా విట్టార్చి వెళ్ళి పోతాను కరుణాకరం

కరు : మదన్?

మ : ఇన్నాళ్ళూ కరువైన మాతృత్వాని- తల్లిప్రేమలో నిండిన అర్థియ తను, ఆ చల్లతల్లిని చూసి, వెళ్ళాను-

త . అలాగే మదన్, అలాగే, కాని... కాని... ఒక్క పరతు-

త . నాకు తెలుసు కరుణాకరం మనిద్దరకున్న పంబానం ఆమెకు తెలి
తాడదు. అంతేకదా!

త . అంతే మదన్ అంతే. [ఇంకా గత బయటికొచ్చింది. మదన్ని
తాసి, నిరాంకపోయింది: మదన్ కూడా ఒకప్పుడూ స్థానాన్ని
అయిపోయాడు) అ... మదన్ ఈమె... ఈమెనయ్యానాభార్య...
గత,

త . గత... తాగా పరిచయమైన పేరులావుంది.

గత . ఏదే... ఏదేనంటి- (అంటూ పడిపోయింది. కరుణాకరానికి పరిస్థితి
అర్థంగాక... ఆమెను సోపాలోవదుకోబెట్టాడు]

త . కరుణాకరం పానం ఆమెకు మూర్ఖులరోగం వున్నట్లుంది. దాక్కర్ని
పిలిచి చూపించు, వస్తా: [అంటూ చరచరా బయటివెళ్ళాడు]

త . గత గత ఏం జరిగింది: రత్నాలూ: ఒరేయ్ రత్నాలూ: (కంగా
రుగా పిలిచాడు, రత్నాలు వచ్చాడు) ఒరేయ్... ముందు గతను
లోనికి తీసుకు వెళ్ళాంన -

త : ఏమయింది బాబుగారూ: అమ్మగా రెండుకిలా పడిపోయాడు:

త : జీవితమే ఆరుగున పడిపోయింది రత్నాలూ: ముందు గతను లోని
కితనుకు వెళ్ళాంనద: (అంటూ యద్దరూ ఆమెను చేతులమీదగా
యింట్లోకి తీసుకు వెళ్ళారు-హడావుడిగా కరుణాకరం పోను అందు
కున్నాడు) హలో.... కరుణాకరం స్పీకింగ్: మీరు వెంటనే బయట
దేరిరావాలి...నూ అవిడ అకస్మాత్తుగా పడిపోయింది అబ్బే....
జబ్బేంలేదండి, వూరికే పడిపోయింది. నో... నో... అలాటిదేమీ
లేదూ. ప్లీజ్, . వెంటనే రావాలి- (రత్నాల వెళ్తేని-లోనికివెళ్ళాడు
రత్నాలు బయటికొచ్చాడు. దాక్కర్ బయటినుండి రాగానే. ఆయన

చేతిలో బ్యాగ్ రక్తాలు అందుతున్నాడు ఇద్దరూలోనికి వెళ్ళాడు,
క్షణం నిశ్శబ్దం దాక్టర్ బయటికొచ్చాడు. కరుణకరం వెంటవచ్చాడు

దా : మరేం కంగారుపడకండి కరుణకరంగారూ

కరు : ఏమయింది దాక్టర్?

దా : పియాజ్ ఆర్ రైట్ విష్టర్ కరుణకరం బట్...

కరు : బట్? బట్ హేపెస్టు వాట్ హేపెస్టు బుహర్, టెర్ మీ దాక్టర్
ప్లీజ్ టెర్ మీ

దా : పియాజ్ ప్రెగ్నెంట్-

కరు : దాక్టర్ [నిర్వాంతపోయాడు]

దా : యూజర్ యే లక్కి-షెర్ కరుణకరం (రక్తాలు బయటి
కొచ్చాడు.)

కరు : దాక్టర్ మరేం చెబుతున్నాడు?

దా : క్లరలో మీరు... ఒ దిద్దకు తండ్రి కాబోతున్నాడు.

కరు : నో-దాక్టర్ అలా జరగడానికి ఏలేదు-ఏలేదు. దాక్టర్

దా : కరుణకరంగారూ తండ్రికావడం మీకిష్టంలేదా?

ర : దాక్టర్ గారూ మా బాబుగారు తండ్రి కాబోతున్నారా?

దా : అవును రక్తాలు

ర : బాబుగారూ నిజమేనా? దాక్టర్ బాబు చెప్పేది నిజమేనా?

కరు : లేదు దాక్టర్ ఇది నిజం కాదని ఒక్క-మాట చెప్పండి.

దా : నిజాన్ని అబద్ధంగా మార్చడానికి-నేను పోలీసు అఫీసర్ని కాదు
కరుణకరం దాక్టర్ని బయట ఏ దాక్టర్.

కడు : అయితే... గిత..

కా : త్వరలో ఒకమంచి దిద్దను కనబోతుంది. కంప్యూ-

(అంటూ బయటికి వెళ్ళాడు)

క : బాబుగారూ చినబాబుగారికి... రక్తంలాటికమ్ముడు వుడతాడు,

కడు : లేదు రక్తాలూ గిత తల్లి కావడానికి వీరేడు.

క : బాబుగారూ ఏమంటున్నారా?

కడు : తిలం... మాటికి మారుపాళ్ళు నిలం రక్తాలూ

క : అదేమిటి బాబూ వసివిడ పారాదీతే. ఇల్లంతా వచ్చగా ఉంటుందంటా
బోసినవ్వలు కురుసినే, మనసులు మమకలు నిరుంతోవింది పోతా
యంటారే మీరు వద్దంటున్నారా. వెన్నెలాటి వల్లది ముద్దులు—
వద్దంటున్నారా?

కడు : ఒకేయే నన్ను కాస్త విక్రంతి తిసుకోవీ-నీ కృష్టి నా గుండెల్ని
గాయలు చేయకు. వెళ్ళు—వెళ్ళిరా.

క : అలాగేబాబూ అలాగే ఆ తల్లి కరువున చిర్నవ్వల వంట వండితే
కన్నుల వందుగా చూడాలనీ. ఏన్నో కలలు గన్నాను. ఇవ్వడా
కలంనీ చంపివేసుకుని కళ్ళు మూసుకుని వెళ్ళి పోతాను బాబూ
వెళ్ళిపోతాను [అంటూ బయట కళ్ళతో లోనికి వెళ్ళాడు ఏదో
విషాద గితం వినిపిస్తుంది, కరుణాకరం చెమటతో తడిసిపోయాడు
బయటెక్కిన గుండెలమీద చెయ్యేసుకుని కూరిబడిపోయాడు. తెల
మన్నితంగా జారింది]

అయిదవ రంగము

[అలంకరణ మామూలుగానే వుంది. రమణ దిశబడునది వచ్చాడు గోడలకు తగిలించిన చిత్రం వేపు మహానటుడులా వర్తిగా చూశాను. దాదాపు అతని వలకం పొరాణక నాటకంలో మహారాజులా వుంది ఒకటి రెండుసార్లు అటా యటా తిరిగాడు]

రమ. అహ ఏమీ భవన రమణీయకము ఈ సుందర సౌదములో నితః శించు వారలెంత ధన్యులు ఈ వయ్యారి భామ ఎవరై యుండును? ఓహో అజంతా శిల్ప సుందరి కాబోయి. యీమెయేకదా. విషాక మ్మల కిన్నెలసాచి, ఓహో ఈఅమ్మలమిన్నెవరై యుండును? [తలగోక్కుంటూ బాగాలలోచించాడు] తెలిసినది తెలిసినది-తెలుగు సంస్కృతినిషణ్ణికి వుచ్చు కున్నవందూరివారి నెలవంక ఎంకి కాబోయిఅర్థవిమీలత నేత్రాలతో అయినయెన్నో కోరికలు వింపుకుడి యెడ్డుమాస్తున్న యీ నయగారి ఎవరో? ఓహో... వచ్చుర్ని ఉవ్వరునరసాంపి గ్లాసువిండా నింపిఎర్రవి బుగ్గంతో బాణ వోటికందించడానికి? ఉదలాటవడుతున్నసాకి కాబోయి. ..అహ.. ఏమీప్రాభవణందలి నివసించువారలుగంధర్వులు కారుగదా ఓయీ దీవుఎవ్వడవు? ఏకాంతంబున ఒంటిగా తపించు చున్నాడవు? ఓడి పోయిన మంత్రవి కాదుగదా ఎమనుచున్నాడవు? ఓడిపోయిన యెడల ఏకముగా వెంటేళ్ళరస్యామి పన్నిధికి ఏగువాడవను

చుంటేపో అవునవును ఇక్కడక్క నావిజముగ్రహించిన నీమేళాశక్తి నాతోనారులు. (ఇంతలో తగి తయటకొచ్చింది)

గిత : ఎవరూ?

తమ: ఎవరై నదీ అర్థం చేసుకోలేవి నీ దౌర్భాగ్యమునకు నేనెంతయో చింతించు చుంటేవి మిత్రమా ఏమీ మిత్రమా అవి సంభోధించిన అవమానము కలుగునా? ఓయీ సిగ్గుచేటు. వేంకు వేయి దొంగ నోట్లు వెదజలి ఓట్లు కొనుక్కువి ప్రజల చేతుల్లో ఓడిపోయిన విన్ను మిత్రమా అవి సంభోధించిన నాతెలివి తక్కువతనానికి నేనే చింతించి చుంటేవి నేనేచింతించుంటేవి. [అంటూ ముక్కు చీదాడు]

గిత . వద్దుదావా. నువ్వు చింతిస్తే నేను చూడలేను.

తమ. ఓ ఇంతవేపు నేను చూట్టాడినది...., నీతోనా గితా?

గిత . కాదు... గోడల మీదవున్న బొమ్మంతో.

తమ. బొమ్మల్లాంటి మనుమలతో మనసువిప్పి మరీ మరీ మనుకలగోడు విడిచింటే బాధకంటే నోరులేవి ఆ గోడమీద బొమ్మలే నయం గితా,

గిత . బావా

తమ. బయట సారి గితా విన్ను చూసిపోదామని యిక్కడ దాకా వచ్చాను కాని నీకన్నా ముందుగా గోడల నలంకరించిన యింతులు వింత వింతగాచూసి పళ్ళు పులకరించేలా చేశారు. ఆ ఇంతకీ మీదావా?

గిత . ఇప్పుడే బయటికి వెళ్ళారు. వాటి తెస్తాను. తూర్పు బావా [వెళ్ళి పోయింది]

తమ. అ.. గితా. నేను కానీ త్రాగడం మానేశాను.

గిత . అదేమిటి కాదు.

కను. నేను తీవ్రంతరం మొదటిసారిగా చేసిన మంచి పని అదే గిత.
గిత. కానీ మానేయడంలో మంచితనం బయటపడదు కానీ మనస్సులా
బ్రతికాలి. మానవతను అందరికీ పంచి పెట్టాలి అప్పుడు మనస్సు
నిజంగా మారావనీకక్క అదుగు ముందుకు వేళ వనీ అనుకుంటాను.

కను, నిజంగా ఆ ప్రయత్నమే చేశానుగితా కానీ పడిపోయాను, నను
స్వల్ప ప్రపంతంలో పూర్తిగా మునిగిపోయాను.

గిత . ఏమిటి కానీ మనస్సుదేదీ:

క . ఇది నరకు దీతో యెప్పుడూ అడవి మాట అవలేదని చూడు.

గిత . అంటే

క . మత్తయిన కోరికలలో మెత్తని కొగిరిలో వట్టాను.

గిత . కానీ

క . ఎన్నోసార్లు వట్టానుగితా. గుండెకు దెబ్బగానీ మనమకు వొప్పగానీ
కగలేదు. కానీ ఇప్పుడు హృదయానికి అంతులేన దెబ్బకగిరింది
గిత.

గిత . కానీ.

క : ముక్కలై కెండు వక్కలై మిగిలిందిగితా.

గిత . ముందు చొప్పు లేకుండా ఎందుకలా చేశాను కానీ.

క : ముందుచూపే అలా చేశాను. ముందుగా కలిపించే అంజాలను చూపి
తొందర పడటంలో తప్పేమీలేదుగా.

గిత : వద్దు కానీ ఈ ప్రేమలూ ఆరాధనలూ బాటకాలు ప్రేమింకడం
తర్వాత తనించటంలేదు. పొరించేదేమిలేదు అందుకే ఎవ్వరినీ
ప్రేమింకకు ఈ ఆరాధనలో మనమకు కావలసిన కనీస నిగ్రాహి

తూటాకరువు చేసుకో నట్లు కావ. ఏమీలేవివాదిగా మిగిలిపోతావు

త : నాకేమి మిగిలెందో తెలుసా గితా

గిత : తిరవిబాధ మాయవిగేయం

త : గితా,

గిత : కాదాకా.

త : క్షమించు గితా. అనవసరంగా గతాన్ని నీకళ్ళ ముందు పెట్టకునను
కన్నబెట్టాను. వస్తా. (వెళ్ళుకోయాడు)

గిత : వెళ్ళిపోతున్నావా కావా?

త : గుండెల్లో అగ్నిరగిలించడం నాకీష్టంలేదు గితా

గిత : కనీశం... భోజనంకూడా చేయకుండా వెళ్ళావా?

త : ఇంకా భోజనం యేందుకుగితా? మనసువిప్పి నాతోమాట్లాడతూ
అడిచాను గితా; అడిచాను వస్తా [వెళ్ళుకోయి అగడ]మాడుగితా
ఇక్కడ నాకుకాలబోటీలు జరుగుతున్నాయ్, అంతరి స్రవర్పిత
మూడే. ఏటంలే తాగుదమా?

గిత : నాప్రతికే ఒకనాటకం అయింది కావా?

త : మనవ్వంత అదృష్టవంతులారివిగితా అనలు అదృష్ట అంటే నాకు
నమ్మకం పెందేడికాదు. ఈ అదృష్ట నేను చిలకలబోష్యం అడి
గాను. కాదే. వెళ్ళాలో తెలుసా? నేనో పెద్ద కళాకారుణ్ణి
తోతానన్నాడు, విన్ను మూస్తుంటే. విజంగా నాకూ ప్రతిమీదలక
మొలకెత్తుతున్నాంది. ముఖనఃలాటి మహాలు పథుఃమైకోరికలు
భూతేరిందైన యదయం, అవితిర్పదాని, ఏ మనసులు మూర్ఖ
తానికి అష్టమైన తర్త గితా ఇవ్వవనున బంకాలతో వచ్చగా
తడికాలాలవాలు పెర్తిల్లారి. పెర్తిల్లారి గితా వస్తా? [అంటూ బయ
టికి వెళ్ళాడు]

గిత : కావా? కావా? [మొదకించింది. కాని కన్నులు అగలేదు. గిత గితా

ఈగా వెళ్ళి-కి తిరిగించి అంతలో అరుణాకరం, తూడతూ బయట
మండి వట్టాడు మార్చడానికి ప్రయత్నం చేశాడు మత్తులో]

కరు , ఇక్కడ కుర్చీలకుండా చేశారు. త్రాగుదోతు వెధవలు: [అంటూ
కుర్చీలో పొంగిలపడి, జేబులోనుండి ఓదాటిర్ తిసి, ఎత్తివట్టాడు.
గిత అప్పటినుండి]

కరు : ఎవర్నువు!

గిత . నేనుండీ-గితను.

కరు , గిత.... చేతిలో గితవా? తంమీద రాతవా?

గిత . ఏమిటండీ మీ మూతలు: ఏమిటి మీరుచేస్తున్నావని:

కరు . త్రాగుతున్నాను.

గిత . ఎందుకు త్రాగుతున్నావు?

కరు . ఎందుకు త్రాగుతూఉదో తెలుసు కుందామని.

గిత . ఏరేకండి... మీరు త్రాగడానికి ఏయరేడు.

కరు . త్రాగకుండా పుండటానికి...అంతకన్నా ఏరేడు.

గిత . చక్క త్రాగుతుకు అలవాటువడి. పాత జీవితంలోకి వెళ్ళడానికి
ఏరేడు.

కరు . క్రొత్త జీవితంలో నేనేం వందుతున్నాను?

గిత : ఏవండి

కరు . తెచ్చుగితా: ఇంట్లో తీసా వెతిగించి కాచి...అ వెలుగుకు వేరె
మృతు మోకాడు? గుండెల్లో అమరాగం పొంగించి కాచి నేనెచ్చుకు
తప్పి దాచి?

గిత : ముఖ ఉన్నెందుకు తీసుకున్నాడు?

కరు : నీ అంతరాల్య చిన్ను గతంలోకి నెట్టివేస్తుంటే. అట్టుడుగువ వడి
పోతావనే పొసుభూతితో త ర్రనయ్యాను. మనక్కాంతి కలిగింత
తాదికి-

గిత : ఏవండీ?

కరు ఇప్పుద్దోరే ఏకడుపులో వ్రాసిరి పోసుకుంటున్నా, ఓ విద్దుడు తండ్రి
కావడానికి గితా:

గిత . ఏమిటి మీరనేది?

కరు . విజయం.

గిత . ఏమిటా విజయం?

కరు . నామెళ్ళోచూడుతున్న వేషవిజయం. మూడునిమిషాలే నా. విజయం అంటానికి కట్టవేయలేక పోయిన విజయం. మూడు నెలలుగా నీలో పెరుగుతున్న పనినివ్వకు తండ్రిని కాబోయేవిజయం గితా?

గిత . లేదండీ, మీ మాటలు విజయంకాదు.

కరు . పోనీ ... అర్థం ఎలావుంటుందో మువ్వచెప్ప.

గిత . నేను గర్భవతిని

కరు . డాక్టర్ చెప్పినమాట.

గిత . మీ మాటలు నాకేమి అర్థంకావడం లేదండీ

కరు . భవిష్యత్తులోకి మనిషిలో వరుగు దీయాంవి. జీవితానికి క్రొత్త అణలు తొడుక్కుంటే గతంయింకా వస్తు వెంటాడుతూనే వుండి గితా?

గిత . ఒక్కవిజయం చెప్పండి,

కరు . చెలుకాను గితా తప్పకుండా చెలుకాను ఎందుకో తెలుసా? విన్ను చేసుకున్నాను గనక. విజయం చెబితే... యింతవరకూ వినేవాళ్ళులేరు గనక.

గిత . మదన్ మీకేమవుతాడు?

కరు . ఈవిస్కీ నాకేమవుతుందంటావు గితా?

గిత . ఏవండీ?

కరు . విషమయమైతే... నా బ్రతుకు నాకేమవుతుందీ?

గిత . ఏవండీ?

కరు . విస్కీనీ. విషాదాన్ని. తప్పిగా త్రాగిత తర్వాత. కెనెక్కిత అనుభూతి. అన్న మదనే గితా వెళ్ళు ఇకనువ్వు నన్నేం అడవికి. నడుపు కాపేసు... గతాన్ని. రోకాన్ని మర్చిపోనీ. (అంటూ త్రాగే ప్రయత్నం చేశాడు. అమె అడ్డువేసింది)

గీత . నేను కచ్చినా మిమ్మల్ని త్రాగనివ్వను.

మధు . నేను త్రాగినా - విన్నూ మాత్రం కానివ్వను గీతా. నువ్వు బ్రతకాలి మారేళ్ళు పచ్చగా బ్రతకాలి. ఆ బ్రతుకులో వండుకెన్నెల పొందాలి. న్యాయానికి ఏదేవుడైనా అన్యాయం చేస్తాడేమోగాని, ఈ కడతాకడం, ఎప్పుడూ ఎక్కరికీ అన్యాయం చేయడు గీతా జేయరేడు... అందుకే.... నువ్వు - బ్రతకాలి. న్యాయంకోసమైనా బ్రతికితీరాలి. [అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు]

గీత : ఏవండి! ఏవండి! (అంటూ పిలుస్తూ వెంటబొడిచింది మధు - బయట కొచ్చి అంతా చిన్నాడు.)

మధు . చిన్నమ్మా!

గీత . మధూ! (కాపురుమంది)

మధు . ఏమయింది చిన్నమ్మా!

గీత , అంతా చీకెబోయింది మధూ!

మధు . నన్నగారు... ఊళ్ళ త్రాగుతున్నారా!

గీత . తప్పత్రాగుతున్నారు మధూ! తప్పిపోతున్నాడు.

మధు . అయిన న్యాయవాది చిన్నమ్మా అందుకే... న్యాయమైన దాటవేడకు తున్నాడు.

గీత . నన్నెందుకీలా చిత్రవత చేస్తున్నాడు! నేనేం పాపం చేశానని చంపుతున్నారు!

మధు . కువ్వెప్పుడో చనిపోతావుగా చిన్నమ్మా.

గీత . మధూ.

మధు . అవును చిన్నమ్మా విన్నూ బ్రతికించాలని నీ బ్రతుకు మారాకులా చిగురించాలని నేనూ నన్నగారు... కోడుకోవడంలో తప్పేట రేడుగా-

గీత . రేడు మధూ మీకప్పేరేడు. తప్పులకాది. ఇంకా నేను తీసింది వుండక మెతప్పు ఈ మోదాన్ని యికా దాచుకుని ఈ అగ్నిని గుండెల్లో గిరించుకుంటూ - బ్రతకడం నాదేతప్పు - [అంటూ తరచరాలోనికి వెళ్ళింది.]

మ . చిన్నమ్మా చిన్నమ్మా [అంటూ తడుముకుంటూ వెళ్ళబోయి నడ
బోయాడు అప్పుడే బయటనుండి వచ్చిన మదన్ వట్టుకున్నాడు]
ఎవర్నువ్వు?

మద . నాపేరు మదన్.

మ . మదన్ నువ్వేనన్నమాట.

మద . లోగడే నాపేరు తెలుసా నీకు?

మ . తెలుసు. జీతాల్లో నిప్పులు పోస్తావని ఆ నిప్పుల్లో కలిపోతే
బ్రతుకుల్ని చంపి వచ్చుతావని తెలుసు.

మద . నీకు తెలిసింది చాంతక్కువ,

మ . అవును చాంతక్కువే నీకు మానవత్వం లోపించిందని ఇప్పుడు
తెలిసింది.

మద . ఆంధ్రంగా అర్థం చేసుకున్నావు.

మ . చీ నువ్వు మనిషివికాదు.

మద . నకువును కూడా కాదు.

మ . ఎందుకీలా అశృత్యాలు చేస్తున్నావు,

మద . మంచిచేస్తే చూసేవాళ్ళులేరు గమక.

మ . వెలుగును చూడడం ఇష్టంలేదా నీకు?

మద . బ్రతుకంతా చీటిగానే మిగిలిపోయింది అందుకేదేదీ పోతూను
ఆకలూ అన్నిచంపుకున్నాను, మమతా మానవతలూ అన్నికంప
కున్నాను.

మ . నేను గీత తెలుసుకదూ?

మద . నాకు చాలామంది ఆడవాళ్ళు తెలుసు అందరితోనూ అంతో ఇంతో
వరిచయంవుంది అందుబాటులోవున్న అందరినూ అనుభవించి
దానికి నేనెప్పుడూ వెనుకాడలేదు.

మ . నీ న భావి, నేనెప్పుడూ కాదనలేదుకాని గీతవట్టి అమాయకురాలు
అమె జీవితంలో యెదుకు కలుషితాన్ని చల్లావు? అమె వెంట
కీలా నిరంకంలో త్రోసివేళావు?

మద . దానికి కారణం మీనాన్న.

మ . ఏమిటి నువ్వవేది?

మద . అవును... నేనిలా చెప్పిపోవడానికి అబద్ధానికాక తీరింగడానికి నాన్నే కొరత.

మ . నో నేన్నమ్మను ఆయన చాల మంచివాడు. — ఒకరికి అన్యాయం చేయడమంటే మనాన్న కిష్టంలేదు,

మద . చెదితే తిరనంత అన్యాయం నాకు చేకాడు,

మ . ఏం చేకాడు?

మద . మధూ. నేనూ మదిషిలా బ్రతకాలని మానవతను పుద్గరించాలని ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించాను, కాని మీనన్న నన్ను బదులుగా వుండనీలేదు.... అందుకే, అందుకే,

మ . విషయం చెప్పు (ఇంతలో గీత బయటకొచ్చింది)

గీత . నువ్వా. మళ్ళీ ఎందుకొచ్చావు? ఇంకేం సాదించాలని యిక్కడి చాకా వచ్చావ్? మధూ. వీదే — వీదే మధూ వెలుగుతున్న నా బ్రతుకును అర్పింది వీదే మధూ.

మ . గీతా:

గీత . మధూ: ముందీ దుర్మార్గుణ్ణి బయటికి వెళ్ళమను — బ్రతుకుల్ని అగాధంలో నెట్టి అనందంగా నవ్వుతూ తిరిగే యీ కసాయివాణ్ణి వెళ్ళిపోమ్మ! చెప్పు. వాడిమొఖం చూస్తేనే మానాపాపం మధూ: మానా పాపం.

మద . అవును గీతా! నేను పాపిని కసాయివాణ్ణి దుర్మార్గుణ్ణి అంత వరకే తెలుసుమీకు కాని — నేనునూరడానికి వరకం అనుభవించడానికి — కొరతం ఎవరు? మీరు మీరు మీరు!

మ . మదన్.

మద . అవును — మీరే మీరే మీరే మీరే.

గీత . వద్దు.... ఇకనువ్వేం చెప్పొద్దు. కల్లి బొల్లి మాటలతో మాకమ్మ కప్పడానికి యంకా ప్రయత్నించవద్దు. దయచేసి వెళ్ళిపో పో [అంటూ తోనికి వరుగుదీసింది.]

మ . మదన్, నువ్వే చెడిపోవడానికి కారణం మానానా?

మద . అవును గీరను పాడుచేయడానికి నీకన్ను పోవడానికి కారణం ఎవరూ మీనాన్న:

మ . మదన్.

మద . అవును మదూ నువ్వు నమ్మలేవు పెద్దదికం పేరుతో న్యాయం అనే మునుగు వేసుకుని నన్నెంత అన్యాయం చేశాడో దీకం తెలుసు.

మ . మానాన్న యింత అవకారం చేశాడా?

మద . అంత యింత కాదు. అవేరిత పూడ్చుకోవడానికి, తన బ్రతుకంతా అర్పణ చేసినా తిరనిలోటే చేశాడు.

మ . ఏం చేశారు.

మద . నాకూ ఓకల్లి వుంది ఆకల్లి వట్టి అమాయకురాలు కల్లా కనకం ఎరుగని ఉత్తమ యల్లాయి, మీనాన్నను నమ్మింది. లేదు— నమ్మించాడు. పెళ్ళాడుకానని ప్రమాణం చేశాడు అమె జీవితంతో ప్రపేకించాడు కీలం హరించి పెదాలు తుడుచుకున్నాడు. అదల్లది తల్లి తన వర్వస్వం మీనాన్నకే అర్పణచేసి పెళ్ళాడమని కాళ్ళ మీద వదిలి. ఓక్క-కాకి తన మెడలో కట్టి యల్లాయిను చేయమని ప్రార్థించిందికావి— మీనాన్న ఏం చేశాడో తెలుసా మదూ?

మ . ఏం చేశాడు మానాన్న ఏం చేశాడు? [ఇంతలో కరుణాకరం బి . తిమిండి వచ్చాడు.]

కరు . నేను చెబుతాను మదూ మిగి న కథ నేను చెబుతాను, అరు నెంత గర్భవతిని నిరాకరించాను. సుఖం సాంప్రదాయం అడ్డొస్తాయని భులాలా మతాలా వెక్కిరిస్తాయని అమెను తిరస్కరించాను, అశ్రయం లేకుండా చేశాను.

మ . నాన్నా.

కరు . అవును మదూ. చేతులారా అమె జీవితాన్ని చీకటి నీ మీ అంతరిక్షతులలో తెలుగుకు కరుణచేసిన కసాయివాడినినేనే బాబూ, నేనే.

మిత్ర : ఈ పెద్ద మనిషి ముఖం తిప్పుచున్న తర్వాత ఆ మే వట్టంటికి చేరింది. కాని అక - డా పెట్టగలుగుకుండా చేశాడు గిర తండ్రి. "నువ్వు చెడిపోయావే. ఓకీ యిట్లో స్థానంలేదు. నీ ముఖం నాకు చూసింతుకు" అని తరిమేశాడు అప్పుడు అప్పుడు నవ్వు చెట్టు నీడన కన్నది. అచెట్టు కొమ్మలకు వూయలపేసి నన్ను నడుకోబెట్టి వోంపాడింది. తన కడుపు - ద్చుకుని ప్రతియింట్లో ఊడిగంటేసి నన్ను బ్రతికించింది. ఇలా పరేళ్ళు గడిచాయ్. ఒక రోజు ఆమె జ్వరంతో పడిపోయింది దిక్కుతోచని తన అక్కున చేదుకుని తనివితరా ఏడ్చి ఏడ్చి ఏడుస్తున్న నా కళ్ళలో నీరం తాతుడివి నీకూ ఒక - డ్రీ వున్నాడు బాబూ ఆయన నిన్ను గొప్ప వాడివి చేస్తారు వెళ్ళు బాబూ అని అడ్రసు యిచ్చి కన్ను మూసింది. బదేళ్ళ పపివాడివి నడిరోడ్డున మరేసి బజారు బిడగా తయారు చేసింది. కాని .. మీనన్న అప్పటికీ ఇప్పటికీ నేనే నీ తండ్రివి అని ఒక్కమాట చెప్పలేదు. అందుకే కపితిర్పుకున్నాను మీలం దమీద పగతీర్చుకున్నాను. చెప్పవద్దు. నేను చేసిన తప్పేమిటో చెప్పు. నాకు జరిగిన అన్యాయంలో ఏ ఒకంకై నా జరిగితే మీరేం చేస్తారో చెప్పవద్దు

మద : నేనేం చేస్తానో తెలుసో. తృప్తిగా వీన్ను అన్నయ్యా అని పిలుస్తాను.

మ : మదూ

మద : అవునన్నయ్యా మళ్ళీ మళ్ళీ పిలుస్తాను కరువైన అత్యయత నీతో విందేంత వరకూ పిలుస్తానన్నయ్యా

మ : తమ్ముడూ

మద : అన్నయ్యా

కరు : బాబూ బాబూ ఇప్పుడు నాకు చల్లబడింది. న్యాయం కాటువనేను చేసిన నేరాల క్షమించగలిగే యిద్దరు కొడుకులు నాకున్నారు ఇక

నాకు చింతలేదు బ్రతుకు మీద ఆశలేదు. గితా, గితా[గితలోప
న్నుండి తూలతూ వచ్చింది] ఏం జరిగింది గితా

గిత . ఏం లేదండీ వీ యిద్దరి కొడుకుల్ని చూసి అనందంతో హృదయం
పొంగిపెదో మైకిం వచ్చింది

కరు . గితా ఇటు చూడు నేనేం చేయబోతున్నానో చూడు (అంటూ ఆమె
మెళ్ళో కాళి తెంచాడు)

గిత . నాకు తెలుసండి పనులు కుంకారంతో నన్ను సాగనంపారని ఆశపడు
న్నారు వద్దండీ...నాకేమీవద్దు. మీపాదాల చెంత యింత చోటివే
చాలండి సంతోషంగా వెళ్ళిపోతాను [అంటూ ఆయన పాదాల
మీదవడింది కరుణాకరం లేవడానికి ప్రయత్నించాడు కానీ...
ఆమె అవ్వుటికే తనిపోయింది "గితా" అంటూ ఒక గావకేకవేసి
కరుణాకరం పడబోయాడు, మ న్ వట్టకుని కుర్చీలో కూర్చో
బెట్టాడు అంతే...ఆయన కూడా యీ లోకాన్ని విడిచాడు.]

మ . నానా[పెద్దగా ఏలిచాడు]

మదు: అన్నయ్యా ఏం జరిగింది? నాన్నగారికి ఏం జరిగింది.

మ . నాన్న [బావులు మన్నాడు, ఇంతలో సత్యం నారే చీకెవూలు
తిసుకుని వచ్చాడు విర్హంత పోయాడు]

స . గితా అమ్మాగితా

మదు. గితా చూసి పోదామని వచ్చావా సత్యం.

స . అవును వచ్చాను తెలుసుండి నిడుదలై సారే, చీకెతిసుకుని పనులు
కుంకారంతో సాగనంపడానికి వచ్చాను మీ సభాకావీకి ఆమోదపా
నికి లిల్లె పోయిన నా చెల్లిని కళ్ళారా చూసుకుందామని వచ్చాను.
అమ్మా గితా నేనమ్మా వీలన్నయ్యాను వత్సాన్ని (నువ్వు తిరికి
సంత కాలం నా బ్రతుకంతా జైలోనే గడిపాను కానీ నేను ఇయటి
కొద్దాను. నువ్వు తిరిగి రావడమే లోకానికి వెళ్ళిపోయావ్ నే
సంత చొర్రాగొట్టే గితా

మధు గితమాట్లాడడు నత్యం మరోలోకపు హస్తయంత్రాటి వెళ్ళిపోయింది అక్కడ స్వార్థంలేదు. కసితో పేటాడే మానమ్యంగాయలేవు. ఆకలిలేదు. విద్రలేదు చీకటిలేని కాన్యతమైన వెలుగులోకి వెళ్ళిపోయింది. అమెంతో అదృష్టవంతురాలు చాలా అదృష్టవంతురాలు (రమణ మహర్షి వచ్చారు. ఒకరి చేతిలో పూలదండ మరొకరి చేతిలో కప్పువుండి.)

ర . నువ్వు వచ్చావా బావా: గీత వేనే గెలిచాను ఉత్తమ కటుడుగా గెలిచాను ఎంత పెద్ద పూలదండం పేకేశారోచూడు. గీత ఈగెలు పువిజంగా నాది కాదు వీదే అందుకే ఈదంట నీ మెళ్ళో వేస్తాను గీత గీత నువ్వు వచ్చుతున్నావా [అంటూనవ్వుతూ విచ్చాడు] మహా. గీత వేను వ్రాసిన శీలావికి శిక్ష నాదికావికి ఉత్తమ రతన యిచ్చాడు గీత ఇదిగో వెండికప్పు ఈగెలుపునీదెగీత తీసుకో [అమ్ చేతులో పెట్టాడు. ఇయట నుండి దావిమ్మ పెడితో రత్నాలు వచ్చాడు.

ర . అమ్మాయిగారూ ఈ దావిమ్మ పండుతివి ఎర్రటి బుల్లబుల్లాయ్ గాతిని కనాలి . తినండి .

మధు . గీత చవిపోయింది రత్నాలూ అమె ప్రాణవాయువులు అనంత విశ్వంతో కలిసి పోయాయి

మ , గీత చావుకు కారణం వేను (అనగానే మధు రమణ మహర్షి రత్నాలూ స్థిల్ అ పోతాయి) మీరెవరూ అమె చావుకు కారకులు కారు వేను శిక్ష అనురివిస్తాను ఇంతమంది మంచివాళ్ళు మరణమునం ఎత్తుకుని వేను తిరగలేను మీకు అన్యాయానికి శిక్ష అనురించి తిరగి, అందుకే వెళ్తున్నాను. క్షమించమని అమ్ అర్హతను కూడ పోగొట్టుకున్నానాకు శిక్ష కావాలి, శిక్ష కావాలి [అంటూ ఇయటికి వెళ్ళి పోయాడు, తెరకారింది]



